

ISSN 2956 - 610X

Wiadomości SIMP

INFORMATOR STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW MECHANIKÓW POLSKICH

1926

„Dewizą Stowarzyszenia jest wyteżona praca na polu techniki i wytwórczości, mająca na celu wyzyskanie bogactw przyrody ku zapewnieniu największego rozwoju gospodarczego i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej“

(Treść zaczerpnięta ze statutu SIMP z 1926 r.)

KWIECIEŃ-MAJ-CZERWIEC'2024

NR 4-6 (777-779)

W numerze relacja z Narady Gospodarczej SIMP

Spis treści

.....	1
Wstęp.....	4
Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 11 kwietnia 2024 roku	5
Relacja z działalności Zamku Królewskiego w Rydzynie – podsumowanie II kwartału 2024 r.....	6
Narada Gospodarcza SIMP w Zamku Królewskim w Rydzynie	10
Trendy w produkcji mechanicznej – stal i aluminium	12
VII Mazowieckie Sympozjum Spawalnicze w Warszawie	16
Pierwszy w Europie Hackathon Lotniczy – relacja z wydarzenia	19
Spotkanie przedstawicieli Makroregionu Północnego SIMP w Ustroniu Morskim	21
Z działalności Oddziału SIMP w Gdańsku: Relacja z wycieczki do elektrowni wodnych.....	24
Z działalności Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP: Zebranie Zarządu PTIMP SIMP połączone z wyjazdem techniczno-szkoleniowym dla członków Towarzystwa	28
O tajnikach w motoryzacji - rodzaje olejów silnikowych.....	36
Historia Koła SIMP Nr 17 Techniki Wojskowej przy Oddziale SIMP we Wrocławiu	47
Jubileusz 55-lecia Koła Portowego SIMP O/SIMP w Szczecinie – relacja z wydarzenia	51
Z działalności Oddziału SIMP w Płocku	53
<i>Triumf młodych inżynierów w XV. Ogólnopolskim Konkursie Mechanicznym</i>	<i>53</i>
<i>Wycieczka dla uczniów do zakładu przemysłowego ORLEN</i>	<i>54</i>
Z aktywności Oddziału SIMP w Olsztynie: Relacja z rajdu pojazdów „II Wykapana Jazda Oszczędnościowa”	55
Z działalności Oddziału SIMP w Rzeszowie: Relacja z zebrania Zarządu Oddziału	58
Z działalności Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp.	61
<i>12. Międzynarodowa Konferencja „Laboratoria Badawcze, Systemy Jakości w Unii Europejskiej” w Świeradowie Zdroju.....</i>	<i>61</i>
<i>Przemysł za rogiem – relacja z wycieczki dla studentów</i>	<i>66</i>
<i>Spotkanie z cyklu „Przemysł – nauka – dobre połączenie”</i>	<i>67</i>
Z działalności Oddziału SIMP w Kaliszu.....	70
<i>Sekcja Lotnicza SIMP O/SIMP w Kaliszu na „szlaku techniki” na Warmii</i>	<i>70</i>
<i>Seminarium tematyczne „Współrzędnościowe maszyny pomiarowe” zorganizowane przez Koło SIMP przy WSK „PZL-KALISZ” S.A. O/SIMP w Kaliszu</i>	<i>72</i>

Z działalności Oddziału SIMP w Gorlicach: Oddziałowy Dzień Mechanika 2024	74
Z działalności Oddziału SIMP w Jeleniej Górze: Relacja ze spotkania integracyjno-szkoleniowego	76
Z działalności Oddziału SIMP w Katowicach: Konkurs na Najlepsze Uczniowskie Rozwiązanie Techniczne w roku szkolnym 2023/2024	78
Honorowe Wyróżnienie „Bene Meritus pro Industria Poloniae” nadane członkom SIMP podczas uroczystości 31-lecia powstania PLP	79
Znany i uznany inżynier, SIMP-owiec... - kol. Henryk Mackiewicz	86
Trochę historii... Relacja z uroczystości z okazji 80. rocznicy Bitwy o Monte Casino	90
Udział SIMP w tworzeniu Branżowych Centrów Umiejętności - aktualności	91
<i>Oddział SIMP w Lublinie - partner branżowy w ramach BCU w dziedzinie ślusarstwo, mechanika, obróbka skrawaniem</i>	<i>92</i>
<i>Oddział SIMP w Tarnowie – partner branżowy w ramach BCU w dziedzinie mechatroniki.....</i>	<i>94</i>
Kronika stowarzyszeniowa	96
Komunikat w sprawie obowiązujących opłat za uzyskanie tytułów rzeczoznawczych SIMP	98

Wstęp

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy, Czytelnicy „Wiadomości SIMP”

Za nami kolejny kwartał 2024 roku w działalności Stowarzyszenia obfitujący w różnorodne inżynierskie inicjatywy i interesujące spotkania.

W bieżącym numerze *Wiadomości SIMP* publikujemy ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP.

Tradycyjnie, relacjonujemy wydarzenia i przedsięwzięcia podejmowane w ramach działalności Zamku Królewskiego w Rydzynie.

Prezentujemy relację z narady kierownictwa SIMP z przedstawicielami jednostek działalności gospodarczej, firm franczyzowych oraz Oddziałów SIMP, istotnego spotkania będącego okazją do wymiany doświadczeń, budowania relacji wewnątrzstowarzyszeniowych oraz rozwoju naszej organizacji.

W cyklu Trendy przekazujemy zainteresowanym Czytelnikom informacje o najnowszych rozwiązaniach w produkcji i inżynierii mechanicznej.

Opisujemy minione wydarzenia naukowo-techniczne realizowane przez nasze jednostki organizacyjne, w tym seminaria, konferencje, konkursy, ale też zewnętrzne przedsięwzięcia oraz aktywności popularyzujące naukę i technikę.

Prezentujemy relację ze spotkania przedstawicieli Makroregionu Północnego SIMP, w którym uczestniczyli przedstawiciele jedenastu Oddziałów SIMP.

Dla pasjonatów motoryzacji i fachowców chcących zgłębiać tajniki wiedzy z tej dziedziny, publikujemy interesujący materiał nt. rodzajów olejów silnikowych.

W cyklu „Znany i uznany inżynier, simp-owiec...” prezentujemy sylwetkę Kolegi Henryka Mackiewicza z Oddziału SIMP w Jelenie Górze, wieloletniego członka i aktywnego działacza SIMP.

Informujemy o udziale SIMP w tworzeniu Branżowych Centrów Umiejętności podsumowując bieżące działania naszych Oddziałów, które zaangażowały się w projekt realizacji BCU w Polsce w ramach współpracy jako partner branżowy.

Szanowne Koleżanki i Szanowni Koledzy, Czytelnicy Wiadomości SIMP, życzymy Wam zasłużonego wypoczynku i sprzyjającej pogody na czas wakacyjny. Dziękujemy za aktywną współpracę przy współredagowaniu czasopisma, będącego ważnym kanałem komunikacji wewnątrz Stowarzyszenia.

*W imieniu zespołu redakcyjnego
prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski
Prezes SIMP*

Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 11 kwietnia 2024 roku

1. Przyjęto protokół z zebrania Zarządu Głównego SIMP z 8 lutego 2024 r.
2. Zapoznano się ze stanem organizacyjnym Stowarzyszenia na podstawie nadesłanych sprawozdań z działalności Oddziałów i Sekcji/Towarzystw N-T SIMP za 2023 r. oraz zarejestrowanych członków indywidualnych w systemie SORGA. Ustalono, że stan liczbowy członków indywidualnych SIMP wprowadzanych do systemu SORGA będzie na bieżąco monitorowany i omawiany na kolejnych zebraniach Zarządu Głównego SIMP.
3. Na wniosek Prezesa Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP podjęto decyzję o sfinansowaniu dwóch zebrań Zarządu PTIM SIMP w kwocie 3.000, - zł.
4. Przyjęto do wiadomości informację o wynikach głosowań korespondencyjnych przez członków ZG SIMP przeprowadzonych w dniach:
 - 1) 22 lutego 2024 r. w sprawie wyboru kandydatów SIMP do Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu) – XII edycja. Kandydatami SIMP do tego wyróżnienia zostali kol. kol.: Roman Mizerny (O/SIMP Gorzów Wlkp.), Wiesław Krzymień (O/SIMP Warszawa) oraz kol. Zdzisław Malicki (O/SIMP Stalowa Wola) – pośmiertnie.
 - 2) 11 marca 2024 r. w poniższych sprawach:
 - na wniosek Zarządu Oddziału SIMP w Wałbrzychu, podjęto uchwałę w sprawie zmiany siedziby Oddziału SIMP w Wałbrzychu,
 - na wniosek kol. Antoniego Witka rozwiązano umowę franczyzy z firmą „Ochrona Pracy” Sp. z o.o. z siedzibą w Wadowicach z zachowaniem półrocznego okresu wypowiedzenia (zgodnie z par. 12 ust. 1 umowy franczyzy) tj. z dniem 30 września 2024 r.
 - 3) 14 marca 2024 r. na wniosek Prezesa Sekcji Sterowania i Napędu Hydraulicznego SIMP wyrażono zgodę na opłatę członkowską za przynależność SSiNH SIMP do Izby Gospodarczej Komponentów i Technologii.
5. Na wniosek Komisji ds. Odznak i Wyróżnień SIMP nadano Odznakę im. Henryka Mierzejewskiego kol. kol.: Tadeuszowi Waszkiewiczowi i Michałowi Wińczy z Oddziału SIMP w Gdańsku.
6. Na wniosek kol. Jerzego Ickiewicza – przewodniczącego Komisji ds. Współpracy ze Służbami Mundurowymi powołano do składu osobowego tej Komisji kol. Pawła Fleischera z Oddziału SIMP w Gdańsku.
7. Przyjęto informacje Prezesa SIMP o:
 - a) współpracy z Polską Grupą Zbrojną S.A. w zakresie powierzenia SIMP organizacji konferencji pt. „Integracja potencjału technologii wodorowych w Polsce”, która odbędzie się we wrześniu 2024 r. w Zamku Królewskim w Rydzynie;
 - b) działalności jednostek terenowych SIMP w ramach Branżowych Centrów Umiejętności;
 - c) obchodach Międzynarodowego Dnia Ochrony Zabytków zorganizowanego przez Narodowy Instytut Dziedzictwa, które odbędą się 30 kwietnia 2024 r. w Zamku Królewskim w Rydzynie;
 - d) piśmie z Sądu Rejonowego w Warszawie, w którym Prezes SIMP został pozwany przez kol. Adama Hiczuka o ochronę dóbr osobistych.

Prezes SIMP

/-/

Tomasz Chmielewski

Relacja z działalności Zamku Królewskiego w Rydzynie – podsumowanie II kwartału 2024 r.

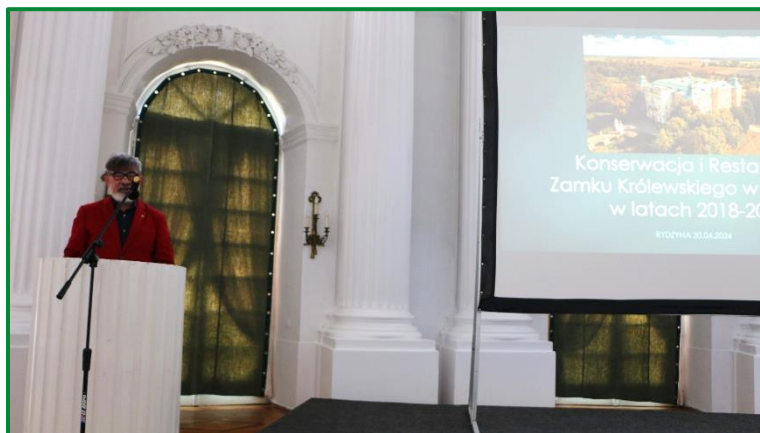
O ile kończący pierwszy kwartał marzec można zaliczyć jeszcze do pory zimowej, o tyle kwiecień to już pełnia wiosny, wraz z którą budzi się rynek wszelkich wydarzeń o charakterze imprezowym oraz turystycznym. Taki też był kwiecień tego roku w zamku. Pierwszym znaczącym wydarzeniem była organizacja XXXIX Krajowego Zjazdu Delegatów Zjednoczenia Kurkowych Bractw Strzeleckich Rzeczypospolitej Polskiej. Sam fakt, iż obchody centralne tego ogólnopolskiego wydarzenia zorganizowano w Zamku Królewskim w Rydzynie, był dla nas dużym wyróżnieniem. Do zamku zjechały delegacje Bractw Kurkowych liczące 300, 400, a nawet 600 lat tradycji. Delegaci pojawili się w znacznej części w strojach szlacheckich z przełomu wieków XVII i XVIII wraz ze sztandarami, herbami oraz orężem. Wszystko to robiło niesamowite wrażenie. Zamkowy hotel nie był w stanie przyjąć tak dużej grupy delegatów, dlatego też zaangażowaliśmy w przedsięwzięcie również hotele z Leszna. Główne wydarzenia rozpoczęła msza święta w kościele parafialnym w Rydzynie, po której nastąpiło powitanie orszaku delegatów na Rynku, a następnie przemarsz do zamku, gdzie odbyły się główne uroczystości. Była to również dla nas doskonała forma bezpłatnej reklamy, gdyż wydarzenie było transmitowane na żywo na kanale YouTube oraz pojawiło się kilkadziesiąt obszernych sprawozdań w różnych mediach ogólnopolskich.

Wspólne zdjęcie z widokiem na ścianę wschodnią zamku

Kolejnym ważnym dla nas wydarzeniem, były obchody Międzynarodowego Dnia Ochrony Zabytków, które w tym roku przyjęły odmienną do wcześniejszych wydarzeń formę. O ile w poprzednich latach były to wydarzenia centralne organizowane w Zamku Królewskim w Warszawie, o tyle tegoroczne obchody odbyły się w 30. wyznaczonych przez Narodowy Instytut Dziedzictwa obiektach. Cieszyliśmy się, gdy otrzymaliśmy oficjalne zawiadomienie, iż Zamek Królewski w Rydzynie został również wytypowany jako miejsce tegorocznych obchodów. Podano nam tytuł prezentacji, jaką należało przygotować w ramach samej uroczystości, mianowicie: „Konserwacja i Restauracja Zamku Królewskiego w Rydzynie w latach 2018-2024 z uwzględnieniem prac w Sali Wielka Alkova”. Samo pojawienie się nazwy Sali Wielka Alkova, którą przecież pieczołowicie odrestaurowujemy, było dla nas sygnałem, iż Narodowy

Instytut Dziedzictwa śledzi nasze poczynania w tym zakresie. W uroczystości wzięli w większości udział przedstawiciele urzędów konserwatorskich z Wielkopolski, przedstawiciele delegatury wojewódzkiej Narodowego Instytutu Dziedzictwa z Poznania, dyrektorzy muzeów, ośrodków kultury oraz z naszej strony wykonawcy prac. Nasze Stowarzyszenie reprezentował

prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP, natomiast Fundację Zamek w Rydzynie reprezentował, prof. dr hab. inż. Andrzej Gołabczak, przewodniczący Rady Fundacji.

Otwarcie uroczystości przez kierownika delegatury NID z palacu w Trzebinach

Również w kwietniu br. rozpoczęły się zorganizowane przyjazdy grup turystycznych

z całej Polski. To znak, iż popularność zamku z każdym rokiem wzrasta.

Kolejny miesiąc rozpoczął się dużym, ogólnopolskim wydarzeniem z udziałem ponad 200 osób, zorganizowanym przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Pożarnictwa. To kolejne już w zamku wydarzenie, bratniej dla SIMP organizacji, która od kilku lat organizuje z wielkim rozmachem konferencje dotyczące bezpieczeństwa pożarowego. Konferencji towarzyszyły pokazy działania nowoczesnych systemów wykrywania i likwidacji pożarów oraz systemy usuwania dymu. Obecni przyglądali się również rozwiązaniom zastosowanym w zamku, gdyż z uwagi na historyczny charakter pomieszczeń bardzo często brak jest zgody ze strony konserwatora zabytków na jakąkolwiek instalację w przestrzeni ściennie-sufitowej.

Niemal zaraz po zakończeniu konferencji rozpoczął się XXI Rajd Pojazdów Zabytkowych, w którym odnotowaliśmy największą od wielu lat liczbę zgłoszonych załóg. O ile przed rokiem na starcie stawilo się 50 załóg, o tyle w tym roku były to 62 załogi. Jesteśmy bardzo

zadowoleni z tego powodu, ponieważ w tym samym czasie w Polsce odbywały się równolegle inne, podobne wydarzenia. Cieszy również fakt, iż niemal połowę uczestników stanowiły nowe załogi. W tym roku przewidziano wyjątkowo długą, bo liczącą ponad 70 kilometrów trasę, na której w kilku miejscach zorganizowano rozmaite konkurencje. Tradycyjnie o godzinie 19:00 przy Domku Ogrodnika w zamkowym parku, rozpoczęła się wieczorna biesiada, podczas której od-

czytano wyniki i wręczono zasłużone trofea. Podczas trwania rajdu odbywało się również jubileuszowe spotkanie Towarzystwa Rzeczoznawców Techniki Motoryzacyjnej i Ruchu

Drogowego SIMP z Wałbrzycha, na czele z Rafałem Urbańskim, prezesem Towarzystwa. Do tradycji należy również udział przynajmniej jednej załogi z Wałbrzycha w każdym z organizowanych rajdów. W tym roku, po raz kolejny wystartował kol. Patryk Czarnecki pięknym mercedesem. W drugim dniu rajdu tj. 12 maja odbyła się prezentacja pojazdów zabytkowych na leszczyńskim Rynku, gdzie również tradycyjnie przeprowadziliśmy Plebiscyt Publiczności, w którym publiczność wybrała najatrakcyjniejszy pojazd. Zwycięzca oraz wylosowana osoba spośród losujących otrzymała nagrody.

Maj w zamku to kolejne 3 niedziele uroczystości komunijnych, których w tym roku w zamku odbyło się 14. Miały miejsce również 2 wesela, kilka uroczystości rodzinnych. Zamek odwiedziło 12 dużych grup turystycznych. W maju został również nagrany bardzo ciekawy film z cyklu: *Podróże po Wielkopolsce*, który promuje zamek i przedstawia jego historię. Film był 5 razy wyświetlany za pośrednictwem Telewizji Poznań oraz Telewizji Wrocław. Można go obejrzeć w ramach jednego z majowych postów na zamkowym profilu Facebook lub na kanale YouTube. Miesiąc zakończył się wizytą Koleżanek i Kolegów z Oddziału SIMP ze Skierniewic, którzy nie tylko zwiedzili zamek, także biesiadowali przy ognisku w parku, odwiedzając jednocześnie niedaleką okolicę Rydzyny. Serdecznie wszystkich pozdrawiamy!

Czerwiec to działania na pełnych obrotach. Miesiąc ten rozpoczął się obchodami Dnia Ułana, w ramach których uroczystości związane z tradycją 17 Pułku Ułanów Wielkopolskich odbyły się w koszarach w Lesznie oraz w zamku. Poza szeregiem nakładających się imprez prywatnych w dniu 8 czerwca br. odbyło się bardzo duże wydarzenie plenerowe pod nazwą Taste The Music.

Efekty wykorzystywane podczas spektaklu Taste The Music

W wyjątkowo spektakularnej imprezie trwającej do godz. 4:00 nad ranem bawiło się ponad 1200 osób. O ile celem całej imprezy jest słuchanie muzyki tworzonej przez ponad 20 wykonawców z różnych stron świata, o tyle oprawy nadaje spektakl światła, ognia oraz innych efektów wizualnych.

Całość wydarzenia odbywała się w dwóch lokalizacjach, w tym: scena duża – na ścianie zamku od strony parku oraz scena mała - dziedziniec zamkowy. Tego rodzaju wydarzenia mają dla zamku ogromne znaczenie medialne, ponieważ informacje o nich osiągają ponad 100.000 odsłon w mediach społecznościowych. Jest też tak, iż uczestnicy imprezy to osoby z reguły zadowolone, co później wpływa korzystnie na ocenę samego zamku. Oczywiście efekt finansowy przedsięwzięcia jest również bardzo korzystny.

Dzień po tym dość „burzliwym” wydarzeniu tj. 9 czerwca, gościliśmy Koleżanki z biura

ZG SIMP oraz Kolegów przybyłych do zamku na zebranie Zarządu Głównego SIMP oraz na naradę gospodarczą SIMP. Podczas narady odbywającej się w dniach 10 i 11 czerwca br. w Sali Balowej zamku, przedstawiono szereg ciekawych prezentacji związanych z otoczeniem działalności gospodarczej SIMP. Kolacja kończąca pierwszy dzień spotkania była jak co roku doskonałą okazją do wspólnego spędzenia czasu i porozmawiania o wielu łączących nas sprawach. W drugim dniu narady nagrodzono jednostki

gospodarcze SIMP, które uzyskały najlepsze wyniki w działalności gospodarczej za rok 2023.

Czerwiec był również miesiącem spotkań firmowych, szkoleń oraz wesel. W tym też miesiącu odnotowaliśmy znaczący wzrost przyjazdów dużych grup turystycznych. Ogółem ten obszar jest dla nas bardzo istotny, gdyż z uwagi na drastyczny w tym roku wzrost płacy minimalnej, właśnie wzrostem ceny i liczbą sprzedanych biletów staramy się częściowo zrekompenzować wzrost kosztów. W tym też miesiącu podpisaliśmy umowę na promowanie obiektu głównie pod kątem działalności konferencyjnej na portalu: salebiznesowe.pl. O ile zamek jest promowany na kilku znanych portalach weselnych, konferencyjnych i turystycznych, o tyle stale odczuwamy niedosyt co do skuteczności docierania do naszych potencjalnych klientów.

Ostatni tydzień miesiąca należał do naszych letnich fanów wakacji z Harrym Potterem.

To właśnie 24 czerwca br. dotarła do zamku pierwsza z pięciu grup, które w tym roku spędzą u nas wakacyjny czas. Kolonie tego typu są dla zamku doskonałym wypełnieniem okresu, w którym z racji przerwy wakacyjnej, odbywa się bardzo mało konferencji, szkoleń oraz spotkań firmowych. Jedynymi znaczącymi wydarzeniami są uroczystości weselne, które odbywają się w każdy weekend występując pomiędzy wyjazdem jednej grupy, a przyjazdem drugiej. Taki układ zapewnia optymalne wykorzystanie obiektu.

Wchodząc w trzeci kwartał roku, gorąco zachęcamy do planowania i organizowania wydarzeń w ramach ciągle rozwijającej się oferty Zamku Królewskiego w Rydzynie!

Opracował:
Zbigniew Szukalski
Dyrektor Zamku Królewskiego w Rydzynie

Narada Gospodarcza SIMP w Zamku Królewskim w Rydzynie

W dniach 10-11 czerwca 2024 roku w Zamku Królewskim w Rydzynie odbyła się narada kierownictwa SIMP z przedstawicielami jednostek działalności gospodarczej, firm franchise'owych oraz Oddziałów SIMP.

Widok z góry na Zamek Królewski w Rydzynie

Uczestnicy Narady Gospodarczej SIMP w Sali Balowej Zamku

Wydarzenie zgromadziło około 60. uczestników, w tym liczne grono ekspertów, praktyków i liderów Stowarzyszenia, tworząc platformę do wymiany wiedzy, doświadczeń oraz omówienia strategicznych kierunków rozwoju. Uczestnicy spotkania mieli możliwość wysłuchania interesujących prelekcji oraz wzięcia udziału w panelach dyskusyjnych.

Spotkaniu przewodniczył prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP, który powitał uczestników, podkreślając ważną rolę współpracy i komunikacji w nowoczesnym świecie. Obrady rozpoczęły się o godzinie 13:00 i prowadzone były w przestronnej Sali Balowej Zamku.

W pierwszym dniu obrad, zgodnie z ustalonym programem spotkania, zaprezentowano trzy te-

maty. Pierwsze wystąpienie pt. *Nowoczesna komunikacja w biznesie* przedstawione przez Tomasza Redwaną, (na zdjęciu podczas wykładu) teoretyka i praktyka marketingu, PR, dotyczyło zagadnień i tematyki

związanych z rolą komunikacji w biznesie. Prelegent przekazał informacje o najnowszych trendach w marketingu cyfrowym, roli mediów społecznościowych w budowaniu marki oraz znaczenia skutecznej komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej dla osiągnięcia sukcesów biznesowych.

Drugim punktem programu było wystąpienie kol. Krzysztofa Jankowskiego (na zdjęciu podczas

wystąpienia), dyplomowanego rzeczoznawcy SIMP nt. *Prawnych uwarunkowań działalności rzeczoznawców i biegłych sądowych*. Podczas referatu omówione zostały aktualne przepisy prawne, wyzwania związane z wykonywaniem zawodu rzeczoznawcy oraz najlepszych praktyk w zakresie sporządzania opinii i ekspertyz sądowych.

Ostatni, w pierwszym dniu spotkania referat nt. *Systemu Zarządzania Jakością w SIMP – kierunki zmian* zaprezentowała w swoim wystąpieniu kol. Magdalena Zwolińska, pełnomocnik Prezesa SIMP ds. Systemu Zarządzania Jakością (*na zdjęciu podczas wystąpienia*). Prezentacja obejmowała propozycje dotyczące usprawnień mających na celu zwiększenie efektywności działań Stowarzyszenia, podniesienie standardów usług oraz wprowadzenie innowacyjnych rozwiązań w zarządzaniu jakością.

Pierwszy dzień narady gospodarczej zakończył się wspólną kolacją, podczas której prowadzono koleżeńskie rozmowy wymieniając się doświadczeniami i różnorodnymi informacjami.

Drugi dzień obrad rozpoczął się wręczeniem dyplomów za najlepsze wyniki finansowe jednostek działalności gospodarczej SIMP, Oddziałów SIMP oraz wpływy od firm współpracujących ze Stowarzyszeniem na podstawie zawartych umów franczyzy uzyskane za rok 2023.

Wyróżnienia są wyrazem uznania dla zaangażowania i efektywnej pracy jednostek, które przyczyniły się do rozwoju i sukcesów naszego Stowarzyszenia.

Następnie, kol. Włodzimierz Adamski, specjalista i autorytet w dziedzinie technik projektowania i wytwarzania wspomaganych komputerem, przedstawił zagadnienia nt. *Funduszy europejskich i nowej perspektywy dla Polski 2021-2027*, w tym m.in. informacje na temat dostępnych środków finansowych, możliwości ich wykorzystania przez przedsiębiorstwa oraz strategicznych obszarów inwestycji, które mogą przyczynić się do innowacyjnego rozwoju polskiego przemysłu.

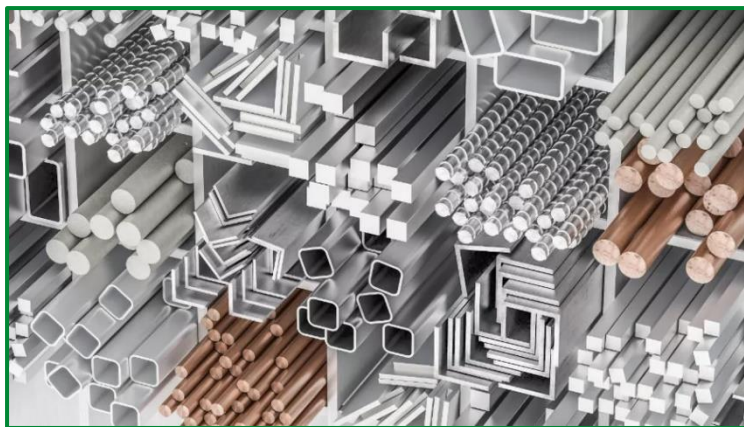
Zarząd Główny SIMP składa wszystkim uczestnikom serdeczne podziękowanie za udział i aktywne uczestnictwo w spotkaniu, które umożliwiło omówienie kluczowych kwestii związanych z aktywnością naszego Stowarzyszenia i było doskonałą okazją do wymiany doświadczeń, a także budowania relacji wewnątrz stowarzyszeniowych oraz dalszego rozwoju naszej organizacji.

**Opracował:
Zespół redakcyjny**

Trendy w produkcji mechanicznej – stal i aluminium

Prezentujemy Czytelnikom *Wiadomości SIMP* informacje o najnowszych trendach w produkcji mechanicznej, na podstawie materiału opublikowanego na łamach *MM Magazyn Przemysłowy Online* (07.05.2024 r.), który przedstawia aktualności dotyczące obróbki i zastosowania materiałów, takich jak stal i aluminium.

Stal i aluminium są powszechnie stosowanymi materiałami – w pewnym sensie konkurencyjnymi względem siebie – które są wykorzystywane do produkcji półfabrykatów i różnorodnych gotowych produktów.

Ich właściwości fizyczne i mechaniczne sprawiają, że nie da się stosować ich zamiennie bez zmiany charakterystyki danego produktu. Ponadto procesy obróbcze, jakim mogą być poddawane oba te materiały, mogą się mniej lub bardziej różnić.

Sytuację dodatkowo komplikuje to, że w procesach przemysłowych wykorzystuje się *różne gatunki i stopy tych materiałów*. W efekcie dwa inne gatunki stali czy stopy aluminium mogą mieć diametralnie odmienne cechy z unikalnymi zaletami i wadami. Do tego mogą jeszcze dojść nakładane na powierzchnie powłoki, które dodatkowo zmieniają właściwości materiałów.

Z jednej strony różne będzie więc zastosowanie stali i aluminium, a z drugiej – przeprowadzane procesy np. obróbki skrawaniem czy obróbki plastycznej mogą wymagać użycia innych narzędzi lub zmiany parametrów danego procesu.

Stal i aluminium – trochę teorii

Terminem *stal* określamy wszystkie stopy żelaza (dominującego pierwiastka) i węgla wraz z domieszką kilku innych pierwiastków (najczęściej są to chrom, nikiel, mangan, wolfram, miedź, molibden, rzadziej tytan czy krzem). Przy tym procentowy udział poszczególnych składników stali może się znacznie różnić, a to od składu chemicznego stali w dużej mierze zależne są jej właściwości.

W zależności od zawartości węgla stal wg tradycyjnego podejścia dzieli się na:

- niskowęglową – o zawartości węgla do ok. 0,3%,
- średniowęglową – o zawartości węgla wynoszącej 0,3-0,6%,
- wysokowęglową – o zawartości węgla powyżej 0,6%.

Z kolei ze względu na udział innych pierwiastków stal dzielimy na:

- niskostopową – poza węglem udział poszczególnych pierwiastków nie przekracza 1%,
- średniostopową – zawartość dodatków stopowych innych niż węgiel może sięgać nawet 10%,
- wysokostopową – udział innych dodatków stopowych jest znacznie wyższy.

Wśród *specjalnych gatunków stali* wyróżniamy m.in. stal nierdzewną, która charakteryzuje się dużą odpornością na korozję. Nierdzewność uzyskuje się dzięki wprowadzeniu do stali większej ilości chromu – minimalna zawartość tego dodatku w stali nierdzewnej wynosi ok. 10,5–11%. Również w ramach stali nierdzewnej wyróżniamy wiele podgatunków stali.

Natomiast **aluminium** jest pierwiastkiem (jego formalna nazwa to glin) o dużej dostępności. W zastosowaniach przemysłowych używa się zarówno czystego aluminium, jak i stopów aluminium, które dzięki odpowiednim dodatkom mają m.in. lepsze właściwości wytrzymałościowe, a także inne pożądane cechy.

Stopy aluminium dzielimy na stopy odlewnicze i stopy do obróbki plastycznej. W pierwszym przypadku udział i liczba pierwiastków stopowych są większe (mogą sięgać nawet 25%). Najczęściej stosuje się takie pierwiastki, jak krzem, magnez, miedź, nikiel czy mangan. Z kolei w stopach aluminium do obróbki plastycznej – które charakteryzują się mniejszą ilością dodatków stopowych – najczęściej można spotkać miedź, magnez i mangan.

Właściwości stali i aluminium – różnice i podobieństwa

Wybór materiałów do konkretnego zastosowania powinien uwzględniać przede wszystkim ich *właściwości fizyczne i mechaniczne*. Dzięki znajomości podstawowych parametrów materiałów wiadomo, jakimi cechami będzie się charakteryzował otrzymany produkt, można także optymalnie dobrać procesy obróbcze.

Do istotnych z tej perspektywy parametrów należą m.in. twardość materiału, jego plastyczność, wytrzymałość na rozciąganie, a także moduł Younga (wielkość określająca sprężystość materiału przy rozciąganiu i ściskaniu) czy współczynnik Poissona (stosunek odkształcenia poprzecznego do odkształcenia podłużnego przy jednoosiowym stanie naprężenia).

Z danych zawartych w tabeli 1 (m.in. dotyczących plastyczności i naprężenia rozciągającego) wynika, że większość gatunków stali jest mocniejsza i sztywniejsza niż aluminium. Do tego stal jest materiałem dużo cięższym i twardszym, a tym samym jest odporniejsza na zużycie (zarówno adhezyjne, jak i ścierne). W przypadku aluminium można jednak temu przeciwdziałać – poprzez nałożenie odpowiedniej powłoki, która zwiększy odporność tego materiału.

Tabela poniżej przedstawia wybrane właściwości stali średniowęglowej, nierdzewnej i stopów aluminium. Źródło: Keronite.

Materiał	Granica plastyczności (MPa)	Naprężenie rozciągające (MPa)	Moduł Younga (GPa)	Współczynnik Poissona	Gęstość (kg/m ³)	Przewodność cieplna (W/mK)	Twardość (skala Mohsa)
Stal średniowęglowa	305–900	410–1200	190–215	0,27–0,3	7850	11,2–65,2	5–8,5
Stal nierdzewna	170–1000	480–2240	190–215	0,3–0,31	7982	11,2–65,2	5–8,5
Stopy aluminium	30–500	58–550	69	0,334	2705	244	2–2,9

Aluminium charakteryzuje się większą plastycznością, dlatego jest materiałem lepiej obrabialnym niż stal. Ma też dużo większy stosunek wytrzymałości do masy. Ponadto stopy aluminium mają dużo lepszą przewodność cieplną. W zastosowaniach, w których cecha ta może być kłopotliwa, również możliwe jest zastosowanie odpowiednich powłok, które znacząco zmniejszą przewodność cieplną tego materiału.

Stal z kolei słabiej przewodzi prąd w porównaniu z aluminium, które jest doskonałym przewodnikiem. Również w tym przypadku, jeśli wymagana jest zmiana właściwości izolacyjnych, na aluminium można nałożyć odpowiednią powłokę, żeby poprawić jego właściwości dielektryczne.

Bardzo ważną cechą każdego materiału, która decyduje o jego *trwałości* (a przy tym może stanowić duży czynnik kosztowy), jest jego *odporność na korozję*. W przypadku stali nierdzewnych, które zawierają powyżej 12% chromu (chrom tworzy odporną na korozję

warstwę tlenku na powierzchni stali), odporność na rdzę i korozję jest wysoka – choć trzeba się liczyć z wyższą ceną takiej stali.

Również jednak aluminium odznacza się niezłą odpornością na korozję. Wynika ona z ochronnej warstwy tlenku aluminium, która tworzy się na powierzchni materiału i zapewnia pewien poziom odporności na korozję. Taka ochrona nie zawsze będzie jednak wystarczająca. W bardzo wymagających warunkach pracy może się okazać zbyt słaba i aluminium może ulec korozji.

Narzędzia skrawające do obróbki stali i aluminium

Oba rodzaje materiałów stosunkowo łatwo poddają się *obróbce skrawaniem*. Występują jednak zależne od składu chemicznego stopów pewne różnice, z których może wynikać konieczność zastosowania innych narzędzi skrawających. Na przykład w przypadku czystego aluminium mogą wystąpić problemy, które wynikają z bardzo ciągliwej natury tego materiału.

– *Aluminium to lekki i odporny na korozję metal, szeroko stosowany w różnych gałęziach przemysłu, w tym w przemyśle lotniczym, motoryzacyjnym i stoczniowym. Skuteczna obróbka aluminium jest procesem złożonym, na który wpływa przede wszystkim dobór odpowiednich narzędzi skrawających, zapewniających wysoką dokładność cięcia i jakość pracy* – mówi Tomasz Charkot, specjalista ds. marketingu w MMC Hardmetal Poland. – *Aluminium jest metalem bardziej miękkim niż stal, co oznacza, że do skutecznej obróbki wymagane są odpowiednie narzędzia. Z reguły do obróbki aluminium stosuje się narzędzia z węgla spiekane, ponieważ wykazują one twardość i dużą odporność na zużycie.*

Stal jest materiałem mocnym, który ma dużą odporność na wypaczenia i odkształcenia. Z uwagi na to także konieczny jest dobór odpowiednich narzędzi, które gwarantują odpowiednio wysoką wydajność i jakość procesu obróbki.

– *Najczęściej do gwintowania i wiercenia stali angażowane są narzędzia ze stali szybko-
kotnącej. Natomiast w bardziej zaawansowanych procesach, które obejmują toczenie i frezowanie, lepiej sprawdzą się narzędzia wykonane z węgla spiekane. Dodatkową opcją może być korzystanie z narzędzi pokrywanych powłokami PVD lub CVD, które wpływają na parametry obróbki i trwałość narzędzi* – dodaje Tomasz Charkot.

Różnice we właściwościach stali i aluminium sprawiają, że nie powinno się zamiennie stosować narzędzi do obróbki obu typów materiałów. W takich sytuacjach obróbka będzie dużo mniej efektywna, a wręcz niemożliwa.

Jak tłumaczy Lech Wyród, menedżer produktu Narzędzia Składane w YG-1 Poland, obróbka stali narzędziami do aluminium jest niemożliwa. Wynika to z tego, że narzędzia do aluminium mają bardzo ostrą krawędź skrawającą (nieuważny użytkownik może się łatwo skaleczyć), mały kąt ostrza i duże kąty natarcia i przyłożenia.

– *Te cechy powodują, że ostrze jest słabe mechanicznie i szybko się wykrusza podczas próby pracy w stali. Taka obróbka nie ma więc sensu* – dodaje Lech Wyród.

W odwrotnym przypadku, tj. obróbce aluminium narzędziami do stali, należy mieć na uwadze, że stal jest materiałem o dużo większej wytrzymałości mechanicznej niż aluminium. Z tego względu narzędzia do stali muszą mieć następujące cechy:

- większy kąt ostrza, żeby przenosić większe siły skrawania,
- zaokrągloną krawędź skrawającą (w porównaniu z narzędziami do aluminium wręcz tępą), żeby się łatwo nie wykruszała,
- mniejsze kąty natarcia i przyłożenia.

– *Powyższe cechy powodują, że aluminium będzie zagniatane i rozmazywane* – przekonuje Lech Wyród. – *Jeżeli klient ma do czynienia z aluminium jedynie sporadycznie i mówimy o stopach o niewielkiej zawartości krzemu, jako wyjście awaryjne można zastosować płytki z niepokrywanego cermetu lub w ostateczności płytki do stali nierdzewnej. Jednak podkreślam – jest to tylko wyjście w sytuacji awaryjnej.*

Czym ciąć stal, a czym aluminium?

Do powszechnie wykonywanych procesów obróbczych należy również cięcie detali. W zastosowaniach przemysłowych mamy do wyboru różne technologie cięcia, które zapewniają odpowiednią wydajność i jakość. Najczęściej cięcie na przemysłową skalę stali i aluminium przeprowadza się za pomocą wycinarki laserowej, waterjet lub frezarki.

Jak tłumaczy Przemysław Kimla, właściciel firmy Kimla, stal jest materiałem twardym, który generuje przy skrawaniu stosunkowo wysokie temperatury w strefie skrawania. To z kolei powoduje szybkie zużycie narzędzi i ograniczoną wydajność obróbki. Jakość obrobionej powierzchni będzie jednak najlepsza.

– Laserem można wycinać szybko, szczególnie cieńsze blachy, jednak jakość powierzchni może pozostawiać sporo do życzenia w stosunku do frezowania. Waterjetem wycina się głównie metale o większych grubościach, przy których cięcie laserem zaczyna być już kłopotliwe. Waterjet również ma pewne ograniczenia co do uzyskanej jakości powierzchni w porównaniu z frezowaniem. Żeby pogodzić jakość powierzchni, dokładność, wydajność i ekonomię procesu, laserem lub waterjetem często wycinane są elementy z niewielkim naddatkiem, które następnie wykańcza się dedykowanymi maszynami typu ciężki ploter frezujący – wyjaśnia Kimla.

Dodaje następnie, że w przypadku aluminium sytuacja wygląda nieco inaczej. Jest to bowiem materiał znacznie miększy, co pozwala na wydajne frezowanie i wycinanie bezpośrednio na ploterach frezujących.

– Na nowoczesnym ploterze frezującym firmy Kimla z magnetycznymi napędami linowymi płytę aluminiową o grubości 10 mm wycina się na jeden raz z prędkością 100 mm/s. Przy takiej wydajności cięcia ekonomicznego uzasadnienia nie ma wstępne wycinanie na laserze lub waterjecie – stwierdza Przemysław Kimla.

Różne własności stali i aluminium (ich różnych gatunków i stopów) sprawiają, że odpowiedni dobór materiału do konkretnego zastosowania może nastręczać pewne trudności. Warto jednak poświęcić na ten etap nieco więcej czasu, żeby zarówno wybrany materiał, jak i dobrana do niego technologia obróbki były optymalne.

Źródło:

<https://magazynprzemyslowy.pl/artykuly/stal-czy-aluminium-o-czym-nalezy-wiedziec-przed-obrobka-tych-materialow>

***Opracował:
Zespół redakcyjny WS***

VII Mazowieckie Sympozjum Spawalnicze w Warszawie

**Wydział Mechaniczny
Technologiczny**

POLITECHNIKA WARSZAWSKA

URZĄD DOZORU
TECHNICZNEGO

Partner Sympozjum

W dniu 20 czerwca 2024 roku odbyło się VII Mazowieckie Sympozjum Spawalnicze „Innowacje w spawalnictwie”. Gospodarzem spotkania i głównym organizatorem był Zakład Inżynierii Spajania Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Warszawskiej. Sympozjum zorganizowano we współpracy ze SIMP. Partnerem Sympozjum był Urząd Dozoru Technicznego. Spotkanie zostało zorganizowane w Gmachu Nowym Technologicznym Wydziału MT PW. W imprezie uczestniczyło stacjonarnie 230 osób. Program zawierał trzy sesje referatowe oraz wystawę i demonstrację urządzeń spawalniczych i pokrewnych oraz urządzeń związanych z automatyzacją i robotyzacją procesów technologicznych, w tym kilku cobotów dedykowanych do spawania łukowego i laserowego.

Na zdjęciu prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, dziekan Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Warszawskiej oraz dr hab. inż. Dariusz Golański, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Sympozjum podczas powitania uczestników

Uczestnicy VII Sympozjum Spawalniczego w auli Wydziału MT PW

Stoisko Fronius Polska sp. z o.o.

Stoisko Thermacut Poland sp. z o.o.

Podczas każdej z sesji wykładów ogłoszono po pięć referatów. Poniżej tematy i autorzy prezentowanych referatów.

I sesja

- Bartosz Olej „Rozwiązania Automatyzacji Spawania proponowane przez firmę Fronius”, **Fronius Polska sp. z o.o.**;
- Bartłomiej Zęgota „Wybrane zagadnienia kontroli i badań warstw napawanych”, **Urząd Dozoru Technicznego**;
- Żaneta Dworakowska „gazy techniczne stosowanie w technice cięcia termicznego”, **MESSER**;
- dr Konrad Tobota „Automatyzacja śrutowania, lakierowania i szlifowania – nowe trendy”, **SciTeex**;
- Michał Puchciński „Bezpieczne spawanie laserowe. Spawarki laserowe MAX MOST oraz ochrona przy spawaniu laserowym”, **Rywal RHC**.

II sesja

- Mariusz Bereziuk „Systemy odciągu dymów spawalniczych ABICOR BINZEL - przykłady wdrożeń”, **ABICOR BINZEL**;
- Tomasz Powalka „Nowoczesne spawanie z wykorzystaniem stanowisk zrobotyzowanych”, **Yaskawa Polska sp. z o.o.**;
- Daniel Wiśniewski, „Automatyzacja i Robotyzacja procesów Spajania - przykłady rozwiązań”, **Technika Spawalnicza Sp. z o.o.**;
- Wojciech Konarzewski, Paweł Błocki „Prezentacja możliwości oprogramowania Smooth Tool dedykowanego robotom Universal Robots”, **ELMARK Automatyka S.A.**;
- Krzysztof Bieliszczuk „Badania ultrakompresyjnych połączeń drutowych stosowanych w przemyśle bateryjnym”, **Politechnika Warszawska**.

III sesja

- dr Marek Węglowski, Tomasz Chmielewski „Techniczne, ekonomiczne i normatywne kryteria wyboru urządzeń spawalniczych”, **Akademia Spawania, Politechnika Warszawska**;
- Jerzy Kozłowski „Zabezpieczenie antykorozyjne konstrukcji systemem duplex (cynkowanie ogniowe + powłoka malarska) – wybrane aspekty”, **SLV**;
- Milan Lacko „Nowoczesne rozwiązania cięcia metali”, **Thermacut Poland sp. z o.o.**;
- dr Łukasz Morawiński „Nowe podejście do rotacyjnego zgrzewania tarcowego miedzi M1E UFG, **Politechnika Warszawska**.

Po zakończeniu części plenarnej sympozjum wręczono certyfikaty uczestnictwa, a następnie kontynuowano spotkanie w formie biesiady spawalniczej zorganizowanej w restauracji Bolek na Polach Mokotowskich, gdzie w fantastycznej atmosferze prowadzono rozmowy biznesowe i koleżeńskie.

Pamiątkowe wspólne zdjęcie uczestników VII Sympozjum Spawalniczego

Opracował:
Tomasz Chmielewski
Dziekan Wydziału MT PW
Prezes SIMP
Autor zdjęć: Jarosław Grześ, PW

Pierwszy w Europie Hackathon Lotniczy – relacja z wydarzenia

Przez dwa dni od 18 do 19 maja 2024 roku w mieleckiej hali MOSiR (Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Mielcu) ponad 400 osób z całej Polski, a także z zagranicy rywalizowało w **pierwszym Podkarpackim Hackathonie – AviaTech Challenge 2024**.

Hackathon (nazwa powstała z połączenia słów z języka angielskiego *hacking* - hakovanie i *marathon* - maraton) to wydarzenie mające formę konkursu, podczas którego przed programistami i przedstawicielami pokrewnych zawodów postawione zostało zadanie polegające na rozwiązaniu określonego problemu. Uczestnicy wzięli udział w maratonie kreatywności, łamania schematów oraz pracy nad realnymi problemami i wyzwaniem branży lotniczej. Głównym celem wydarzenia jest popularyzacja zainteresowania lotnictwem, a także przedstawienie branży lotniczej jako atrakcyjnego pracodawcy.

Mielecki konkurs zorganizowany w ramach **XIV Festiwalu Nauki i Techniki**, w którym pula nagród wyniosła ponad **100 tysięcy złotych**, poświęcony był zagadnieniom związanym z branżą lotniczą.

Członkowie Stowarzyszeń **SIMP** i **ProCAx** mieli przyjemność być mentorami, a także zasiadać w jury tego konkursu i oceniać zgłoszone projekty. Wiele przedstawionych projektów, z powodzeniem można nazwać innowacyjnymi.

Ogólny widok na pracujących nad projektami uczestnikami podczas Hackathon AviaTech Challenge

Z radością informujemy, że mieliśmy przyjemność współpracować z organizatorami pierwszego Podkarpackiego Hackathonu Lotniczego, wspierając wydarzenie poprzez zapewnienie naukowego i technicznego dla jego młodych uczestników. *To było naprawdę coś niesamowitego!* Podczas spotkania mieliśmy okazję rozmawiać z wieloma młodymi pasjonatami lotnictwa, których kreatywność i poziom zaangażowania nas zachwyciły. Uczestnicy wytrwale pracowali dzień i noc nad swoimi projektami, a my jako mentorzy, eksperci z branży mieliśmy

„pełne ręce roboty” przez ponad 24 godziny, będąc do dyspozycji uczestników, aby służyć cennymi radami i wieloletnim doświadczeniem, np. pomagając zaprojektować geometrię skrzydła drona.

Hackathon był wspaniałą okazją dla młodych talentów do zaprezentowania swoich pomysłów i innowacji w dziedzinie lotnictwa. Byliśmy pod wrażeniem zaangażowania i kreatywności uczestników, a także poziomu prezentowanych projektów. Wszyscy uczestnicy tego wydarzenia pojawili w tym miejscu, aby szukać nowych rozwiązań i obszarów do wprowadzania innowacji w lotnictwie. Nie było ograniczeń wiekowych, każdy mógł wziąć udział. Najmłodszy zarejestrowany uczestnik miał 4 lata, a najstarszy 73.

Największe sukcesy w Hackathon AviaTech Challenge w Mielcu, podczas największego tego typu wydarzenia w Europie oraz jednego z największych na świecie, odnieśli studenci Politechniki Rzeszowskiej. Zespół **GPNoise**, którego członkowie reprezentowali Koło Naukowe Inżynierii Kosmicznej odniósł podwójne zwycięstwo, zdobywając pierwsze miejsce w **Hackathon** oraz w podkategorii **Dual use/ Defence**

Wyróżnienia otrzymało 5 zespołów, natomiast główne nagrody trafiły do zespołów GPnoise (I miejsce), SKNDL (II miejsce) i zespołu Chłopcy WIMIrowcy.

Zwycięzcami Hackathon AviaTech Challenge zostali:

- I Miejsce - GPnoiSe
- II Miejsce - SKNTL
- III Miejsce - Chłopcy WIMIRowcy
- Kategoria: Open - Dream Team
- Kategoria: Dual use/ Deffence - GPnoiSe
- Kategoria: Bezzałogowe statki powietrzne - Euroavia
- Kategoria: Ekologia transportu lotniczego - Perodrone
- Kategoria: Bezpieczeństwo transportu lotniczego - Jus Tunel Team.

Hackathon AviaTech Challenge to był bez wątpienia 24-godzinny maraton kreatywności, łamania schematów oraz pracy nad realnymi problemami i wyzwaniem branży lotniczej. Trwał więc dwa dni bez przerwy, nocne działania i brak snu nie przeszkodził zwycięzcom w innowacyjnym myśleniu i osiągnięciu wymarzonego celu oraz „zgarnięciu” nagród.

Na koniec trochę statystyki z Hackathon AviaTech Challenge 2024. Stworzono największy lotniczy hackathon w Europie, gdzie udział wzięło **400** uczestników, złożono **90** projektów, pracowało **95** zespołów projektowych przez 26h twórczej pracy. Imprezę wspomagało **50** wolontariuszy, **60** mentorów, **20** jurorów, **5** prelegentów.

Znaczną część wśród mentorów, jurorów i prelegentów stanowili członkowie Stowarzyszeń **SIMP** i **ProCAX**.

Na zdjęciu mentorzy Hackathon, od lewej: dr inż. Józef Grzybowski, dr hab. inż. Włodzimierz Adamski, mgr inż. Tomasz Bialek.

Gratulujemy zwycięzcom oraz wszystkim uczestnikom Hackathon Avia-Tech Challenge 2024.

Opracował:
dr hab. inż. Włodzimierz Adamski, członek ZG SIMP

Spotkanie przedstawicieli Makroregionu Północnego SIMP w Ustroniu Morskim

W dniach 24-26 maja 2024 roku, w malowniczej miejscowości Ustronie Morskie odbyło się spotkanie przedstawicieli Makroregionu Północnego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich zorganizowane przez Oddział SIMP w Koszalinie. Wydarzenie miało miejsce w ośrodku wypoczynkowym ALKA Sun Resort w Ustroniu Morskim.

Widok na Ośrodek ALKA SUN RESORT

Plaża w Ustroniu Morskim

W spotkaniu uczestniczyły delegacje z Oddziałów SIMP, w tym przedstawiciele: Białegostoku, Bydgoszczy, Elbląga, Gdańska, Gorzowa Wielkopolskiego, Koszalina, Olsztyna, Płocka, Szczecina, Torunia, Włocławka.

Trzydniowe spotkanie rozpoczęło się od przyjazdu i zakwaterowania uczestników w komfortowych pokojach. Po zakwaterowaniu, uczestnicy udali się na wspólny obiad. Była to pierwsza okazja do integracji i nieformalnych rozmów, które sprzyjały zacieśnieniu więzi pomiędzy członkami z różnych Oddziałów SIMP. Po wspólnym obiedzie, przedstawiciele Oddziałów SIMP przystąpili do obrad, które trwały do późnych godzin wieczornych.

Inaugurację obrad przedstawicieli Makroregionu Północnego SIMP rozpoczął kol. Ryszard Osiowy, prezes Oddziału SIMP w Koszalinie, który serdecznie powitał

wszystkich uczestników, podkreślając znaczenie spotkania dla dalszej współpracy oraz rozwoju Stowarzyszenia.

Na zdjęciu rozpoczęcie obrad Makroregionu Północnego 2024 roku przez kol. Ryszarda Osiowego, prezesa Oddziału SIMP w Koszalinie

Następnie głos zabrał, prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. W swoim wystąpieniu podkreślił wagę współpracy między Oddziałami SIMP oraz przedstawił najważ-

niejsze wyzwania, przed którymi stoi SIMP w najbliższej przyszłości.

Po wystąpieniu Prezesa SIMP, koleżanka Małgorzata Sikora, prezes Oddziału SIMP w Łodzi, przedstawiła wykład inauguracyjny na temat „Perspektywy Zielonego Ładu”. W swoim wystąpieniu dr hab. inż. Małgorzata Sikora, prof. PŁ skupiła się na wyzwaniach i możliwościach związanych z wdrażaniem zielonych technologii w przemyśle. Omówiła

również potencjalne korzyści ekonomiczne i środowiskowe wynikające z takich działań, a także przedstawiła konkretne przykłady wdrożeń, które mogą stać się inspiracją dla członków SIMP.

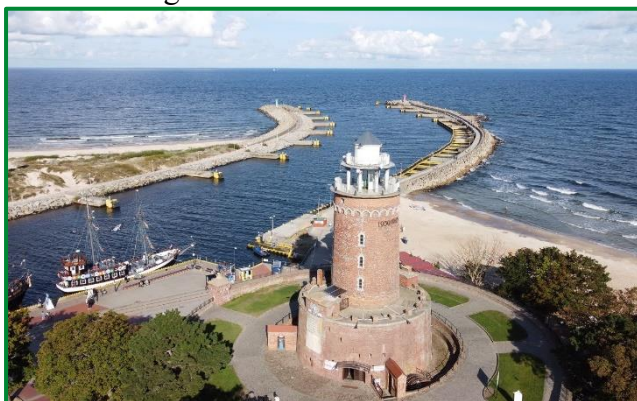
W trakcie obrad poruszono szereg istotnych zagadnień związanych z aktywnością naszej organizacji, w tym:

- Działalność Oddziałów SIMP przedstawiona przez przedstawicieli jednostek;
- System Zarządzania Jakością Oddziałów i JDG omówiony przez kol. Włodzimierza Fleischera;
- Działalność Komisji Kwalifikacyjnych zaprezentował kol. Ryszard Osiowy;
- Działalność rzeczoznawczą w SIMP nakreślił kol. Zbigniew Neumann;
- System Obsługi Organizacji SORGA omówił kol. Jarosław Gębka;
- Działalność gospodarczą w SIMP przedstawił kol. Ryszard Osiowy;
- Działalność statutową organów SIMP zobrazował kol. Nestor Kantor;
- Współpracę SIMP z przemysłem obronnym nakreślił kol. Jerzy Ickiewicz.

Każdy z prezentowanych tematów był omawiany szczegółowo, a po prezentacjach przewidziano czas na dyskusję, co pozwoliło na wymianę doświadczeń i nowych pomysłów pomiędzy uczestnikami.

Po zakończeniu części oficjalnej, uczestnicy udali się na uroczystą kolację. Była to doskonała okazja do nieformalnych rozmów, nawiązania nowych kontaktów oraz umocnienia dotychczasowych relacji. Kolacja przebiegała w miłej i serdecznej atmosferze, sprzyjającej integracji wszystkich obecnych.

Dzień drugi rozpoczął się śniadaniem, po którym uczestnicy wyruszyli na wycieczkę do Kołobrzegu.

Latarnia morską w Kołobrzegu

Molo w Kołobrzegu

Program wycieczki obejmował zwiedzanie Muzeum Oręża Polskiego oraz rejs statkiem po Morzu Bałtyckim.

Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu (*na zdjęciu widok z góry na Muzeum*), jest jednym z najważniejszych muzeów militarnych w Polsce. Muzeum to, z bogatą kolekcją eksponatów, ilustruje historię polskiego oręża od średniowiecza po współczesność. Uczestnicy mieli

okazję zobaczyć broń białą i palną, mundury wojskowe oraz liczne pojazdy wojskowe, w tym czołgi i samoloty. Szczególne zainteresowanie wzbudziła ekspozycja dotycząca II wojny światowej oraz sprzętu używanego przez Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie. Zwiedzanie muzeum było dla uczestników nie tylko

lekcją historii, ale również okazją do refleksji nad rolą techniki i inżynierii w rozwoju militariów. Wizyta ta dostarczyła wielu cennych informacji, które mogą być inspiracją dla dalszych działań inżynierskich w różnych dziedzinach.

Po zwiedzaniu muzeum rozpoczął się rejs statkiem „Santa Maria” po Morzu Bałtyckim. Rejs statkiem (*na zdjęciu*) był nie tylko relaksującą przerwą, ale również wyjątkową okazją do podziwiania piękna polskiego wybrzeża. Morska bryza, szum fal oraz widok na malowniczą linię brzegową stworzyły niezapomnianą atmosferę. Podczas rejsu uczestnicy mieli okazję na swobodne rozmowy, wymianę wrażeń i nowych idei, a także nawiązywanie nowych kontaktów zarówno zawodowych i towarzyskich. Taka forma integracji okazała się być doskonałym uzupełnieniem merytorycznej części spotkania.

Po powrocie do Ustronia Morskiego, zjedliśmy obiad, a następnie kontynuowaliśmy obrady. Drugi dzień spotkania zakończyła kolacja przy wspólnym grillu, podczas której prowadziliśmy koleżeńskie rozmowy.

W ostatnim dniu obrad dokonano podsumowania oraz wyboru organizatora i przewodniczącego kolejnego spotkania Makroregionu Północnego SIMP, które odbędzie się w Szczecinie. Po obiedzie, uczestnicy wyjechali do swoich macierzystych oddziałów.

Spotkanie w Ustroniu Morskim było doskonałą okazją do omówienia bieżących spraw, wymiany doświadczeń oraz integracji członków SIMP. Wszyscy uczestnicy zgodnie podkreślali wagę takich wydarzeń dla rozwoju naszego Stowarzyszenia i dalszej współpracy między Oddziałami SIMP.

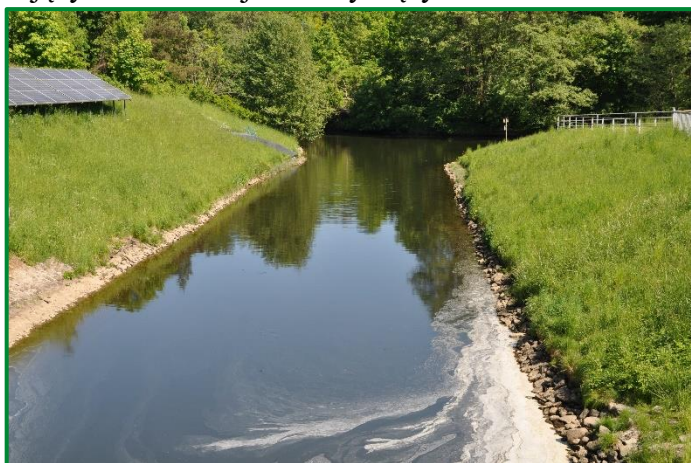

Pamiątkowe zdjęcie uczestników Makroregionu Północnego SIMP

Opracował:
Ryszard Osiowy
Prezes Oddziału SIMP w Koszalinie

Z działalności Oddziału SIMP w Gdańsku: Relacja z wycieczki do elektrowni wodnych

W dniu 18 maja br. korzystając z pięknej, słonecznej pogody, grupa 30 uczestników wzięła udział w wycieczce do czterech elektrowni wodnych zbudowanych na rzece Raduni. Wycieczkę zorganizowali nasi koledzy z Oddziału SIMP w Gdańsku: inż. Tadeusz Waszkiewicz (wiceprezes ds. organizacyjnych i prezes Pomorskiej Sekcji Spawalniczej), dr inż. Wojciech Kielczyński (członek Pomorskiej Sekcji Spawalniczej O/Gdańsk) i dr inż. Józef Niegoda (sekretarz OKR i członek Koła Nr 1 przy Politechnice Gdańskiej), który zapoznał nas z interesującymi informacjami dotyczącymi rzeki Radunia.

Radunia jest najpiękniejszą polską rzeką o długości 104 km.

Na zdjęciu widok na rzekę Radunię, już spokojny po wykonaniu zadań energetycznych. Okolice EW Straszyn (elektrownia wodna)

Radunia wypływa z Jeziora Stężycznego z poziomu 162 m. n.p.m. i wpada do Motławy w Gdańsku. Przebiega przez Szwajcarię Kaszubską, „spogląda” na majestatyczną kopę Wieżycy, która ze swoimi 328 m. n.p.m. jest w prostej linii najwyższym

wzniesieniem od Atlantyku do Uralu. Radunia towarzyszy od wieków pracowitym i dumnym Kaszubom. Jest rzeką typu podgórskiego, bardzo niespokojną, wywołującą lokalne powodzie o znacznej sile niszczenia, jak te z lat 2001 czy 2010. Przepływa przez 10 przepięknych jezior, klasyfikowanych do „Kółka Raduńskiego”, w skład, którego wchodzi Raduńskie Górne, Raduńskie Dolne, Kłodno, Wielkie Brodno, Małe Brodno, Ostrzyckie, Trzebno, Łapino Górne, Bielkowskie, Strazyńskie. Nadzwyczaj zachwycający jest kilkunastokilometrowy dziki Jar Raduni i historyczna miejscowość Chmielno.

Wzdłuż brzegów Raduni można uprawiać różne sporty i szereg aktywności fizycznych takich jak pływanie, plażowanie, wycieczki rowerowe, biegi, spacer, spływy kajakowe, yachting, gry w piłkę, tenis, grzybobranie, wędkarstwo, a zimą biegi narciarskie, zjazdy narciarskie, łyżwy. Organizowane są koncerty, różnego rodzaju spotkania, festyny, zloty. Na całym wybrzeżu znane jest „Truskawkobranie”. Truskawka znad brzegów Raduni nie ma konkurencji smakowych i budzi podziw swoją wielkością.

Już Krzyżacy zauważyli groźbę rzeki, ale i możliwości pozyskania jej nurtu. W XIII wieku wybudowano, istniejący do dziś, 13 kilometrowy kanał Raduni na potrzeby największego pobudowanego przez Cystersów młyna w Europie. Młyn ten posiadał 18 kół wodnych. Pracownicy Cystersi, a także Krzyżacy zbudowali wiele innych młynów, młotów kuźniczych, olejarni, garbarni, browarów. Potencjalni napastnicy, napadający Gdańsk zawsze usiłowali powstrzymać Radunię „pracującą” na rzecz społeczności miasta.

W erze elektryczności i elektryfikacji, na początku XX wieku zaczęto interesować się możliwością wprężenia niespokojnego, lecz wydajnego nurtu rzeki na rzecz gospodarki. Tak więc zbudowano w sumie 10 elektrowni wodnych, a pierwszą z nich oddano do użytku w roku 1910, dalej elektrownie wodne w Straszynie, a chwilę później w Rutkach (większość powstała przed rokiem 1922), a ostatnia w Juszku w 1937 roku. Każda z nich pracuje do dnia

dzisiejszego w przeważającej większości na oryginalnych urządzeniach i podzespołach. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można założyć, iż Radunia jest najbardziej „zapracowaną” rzeką Europy. Na stosunkowo krótkim odcinku 38 km i spadku poziom wody 107 m pracuje wspomniana ilość elektrowni o sumarycznej mocy 12 MW.

Na zdjęciu widok na stawy rybne znajdujące się na terenie EW Rutka

Elektrownie nie pracują jednocześnie, lecz włączane są na sygnał. Uwzględnia się też aktualny poziom źródła wody. Każdy główny budynek i przyległa infrastruktura z dawnych lat wyglądają pięknie architektonicznie. Są zadbane, a w ścianach niektórych tkwią zachowane postrzały z czasów wojny.

Rzeka Radunia jako „krnąbrny” i niezwykle piękny twór natury nie mogła nie mieć wpływu na emocje, rozgrywki osobiste i polityczne wśród ówczesnego establishmentu.

Dramat Ferdinanda Shichaua, właściciela m.in. Stoczni Gdańskiej i współbudowniczego elektrowni wodnych, którego Senat Wolnego Miasta pozbawił możliwości korzystania z elektrowni i dalszej rozbudowy, który sam sięgnął po władzę nad rzeką, jeszcze większy dramat jego prawnika, walki o zdobycie przyczółków wojennych przez siły okupacyjne oraz „wyzwoleńcze”, zaangażowanie się w obronę obiektów przez inżynierów, w tym Alfonsa Hoffmana, patriotę i człowieka honoru, którego winniśmy mocniej eksponować jako przykład dobrze pojętej działalności na rzecz szeroko rozumianego dobra publicznego – to nieliczne z wielu przykładów.

Na zdjęciu widok na napływ wody, a w tle historyczny most

Elektrownie te funkcjonują dzięki zaangażowanym, wielu pracownikom - pasjonatom oraz firmie Energa. W każdej z nich pracuje przynajmniej jeden, max. dwóch specjalistów, pięciu z nich mieliśmy okazję spotkać podczas wycieczki. Są nimi Panowie: Stanisław Wojnicz - EW Rutka, Mariusz Skowroński - EW Łapino, Aleksander Zamiela - EW Bielkowo, Andrzej i Paweł Blum - EW Straszyn.

Pan Stanisław Wojnicz z pasją opowiada o pracy w elektrowni wodnej EW Rutka

Pan Aleksander Zamiela oprowadza uczestników wycieczki po najniższej części budynku EW Bielkowo

EW Rutka została oddana w 1910 roku. Pracują tam dwa zespoły o sumarycznej mocy 2 x 224 KW firmy Scichau, przy spadzie 12,2 m.

Na zdjęciu grupa uczestników przed elektrownią wodną w Rutkach

Elektrownia jest elektrownią przepływową zbiornikową, a więc niezależną od innych obiektów ze średnią roczną produkcją 2,3 x 10 000 MWh. Elektrownia dostarczała prąd na rzecz powiatów kartuskiego i kościerskiego oraz zasilala budowę portu i rozwijającego się miasta Gdyni, w tym budowy samej Gdyni. Obej-

rzeliśmy podczas wycieczki ciekawie poprowadzony napływ wody, sita filtracyjne i dodatkowo dobrze zagospodarowane stawy rybne wraz ze zbiornikami natleniania. Mieliśmy okazję obejrzeć jednego z najstarszych nitowanych mostów z lat 90. XIX wieku z nietypową dolną krawężnicą. Przez most przebiega linia kolejowa Żukowo – Kartuzy.

EW Łapino zbudowano w roku 1927. Moc 2 x 1147 KW. Średnia roczna produkcja 4,2 x 10 000 MW. Spad 13,8 m. Turbiny Scichau Elbing z 1925 roku, zaś generatory AEG.

Na zdjęciu uczestnicy wycieczki na terenie EW Łapino

To właśnie głównie o tą EW walczył Ferdinand Schichau z Senatem Wolnego Miasta Gdańsk. Oryginalny jest jaz burzowy na wzór jazów szwajcarskich. Ta właśnie elektrownia została najbardziej uszkodzona podczas II wojny światowej. Ostatecznie dzięki inż. Alfonsowi Hoffmanowi uruchomiono ją ponownie w zimie 1945 roku, zaś słynny jaz dopiero w 2001 roku.

Na zdjęciu widok na jaz nadmiarowy

EW w Bielkowie posiada największą moc równą 7 200 KW. Zbudowana w 1925 roku składa się z czterech turbin Voitha i 4 generatorów Siemens. Do napędu wykorzystuje się 11 km skrót rzeki Radunia pozyskany sztucznie z naturalnego zapętlenia rzeki. Podczas wojny

obiekt był bombardowany. Skradzione urządzenia odzyskano. Właśnie w ściankach budynku głównego pozostawiono ślady po strzałach. Wojska niemieckie obiekt ten uważały za strategiczny z uwagi na położenie oraz najwyższą wysokość wieży kompensacyjnej. Również tam znalazło się archiwum Senatu Wolnego Miasta Gdańsk.

Na zdjęciu uczestnicy wycieczki przed budynkiem EW Bielkowo

EW w Straszynie to obiekt najstarszy z 1910 roku. Moc zainstalowana 2411 KW. Spad 13,8 m. Średnia roczna produkcja – 4,8 x 10 000 MW. Wytwórcy urządzeń jak powyżej. Ciekawostką jest, że na brzegach Jeziora Goszyńskiego znalazły swój przytulny dom stada dzikich gęsi.

Po ciekawych wykładach, które usłyszeliśmy spacerując na wale Jeziora Łapino, udaliśmy się do pobliskiej restauracji, aby usłyszeć prezentację dr. inż. Józefa Niegody.

Na zdjęciu kol. dr inż. Józef Niegoda podczas prezentacji

Wsluchani uczestnicy wycieczki podczas wykładu kolegi Józefa Niegody nt. Raduni

Zasłużony obiad zakończył pasjonującą wizytę nad brzegami Raduni i jej obiektach, które od lat współtworzą z rzeką niepowtarzalny krajobraz.

Podczas redagowania niniejszego artykułu korzystałem z wiedzy pracowników firmy ENERGA, ich materiałów promocyjnych oraz prezentacji dr inż. Józefa Niegody.

Opracował:

Stanisław Blicharz

Wiceprezes ds. technicznych O/SIMP w Gdańsku

Autor zdjęć: Stanisław Blicharz

Z działalności Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP: Zebranie Zarządu PTIMP SIMP połączone z wyjazdem techniczno-szkoleniowym dla członków Towarzystwa

Zarząd Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP opracowując plan działalności na 2024 rok, podjął decyzję o zorganizowaniu przez kolegów z Oddziału Regionalnego PTIMP SIMP w Bielsku-Białej wyjazdowego zebrania Zarządu Głównego i Komisji Rewizyjnej PTIMP SIMP. Zebranie połączone zostało z wyjazdem techniczno-poznawczym, w którym uczestniczyli koledzy z Oddziałów Regionalnych Towarzystwa. Ustalono, że w ramach zorganizowanego wyjazdu techniczno-poznawczego w dniach 6-8 czerwca 2024 roku, członkowie PTIMP SIMP będą zwiedzać obiekty techniczne i architektoniczne Górnego Śląska oraz będą mieli możliwość uczestnictwa w seminarium szkoleniowym dot. techniki motoryzacyjnej.

Dwumiesięcznymi przygotowaniem organizacyjnymi z ramienia OR PTIMP SIMP w Bielsku-Białej zajmował się kol. Andrzej Suchecki. W przedsięwzięciu uczestniczyło 41 kolegów z Oddziałów Regionalnych, w tym Bielsko-Biała, Gdańsk, Kalisz, Lublin, Łódź, Olsztyn, Piotrków Trybunalski, Sieradz i Tarnów.

Pierwszym punktem przewidzianym w programie organizowanego wyjazdu dla członków PTIMP SIMP był pobyt w Zakładzie w Tychach wchodzący w skład firmy FIAT CHRYSLER AUTOMOBILES Poland Sp. z o.o. Na miejscu przywitali nas mgr inż. Tomasz Gębka, dyrektor oraz kierownicza kadra techniczna Zakładu.

W tym miejscu należy wspomnieć, że w styczniu 2021 roku, w wyniku fuzji włosko-amerykańskiej spółki Fiat Chrysler Automobiles z francuską spółką Groupe PSA, powstał nowy koncern motoryzacyjny Stellantis, stając się czwartym co do wielkości koncernem motoryzacyjnym na świecie. Pod szyldem Stellantis znalazło się aż kilkanaście marek: Abarth, Alfa Romeo, Chrysler, Citroen, Dodge, DS, Fiat, Jeep, Lancia, Maserati, Opel, Peugeot, Ram i Vauxhall. Efektem połączenia spółek jest m.in. wykorzystanie francuskiej platformy CMP do budowy nowych modeli, takich marek jak Alfa Romeo, Fiat i Jeep. Nazwa „Stellantis”, nie kojarząca się z branżą motoryzacyjną pochodzi od łacińskiego czasownika „stello”, oznaczającego „rozjaśniać gwiazdami”, co ma podkreślać połączenie legendarnych marek motoryzacyjnych.

Dalej, tego samego dnia odbyło się seminarium szkoleniowe, w ramach którego mgr inż. Tomasz Gębka, dyrektor Zakładu wygłosił wykład pt. „Potencjał produkcyjny firmy FCA Zakład w Tychach oraz perspektywy jego rozwoju i trendy w motoryzacji”.

Kolejnym realizowanym punktem spotkania był referat pt. „Światowe trendy w rozwoju konstrukcji samochodów osobowych po przyjęciu normy EURO 7 i Fit for 55 oraz planowanych norm US TIER 4 i China 7”, który wygłosił kol. dr inż. Piotr Bielaczyc, wiceprezes Zarządu PTIMP SIMP, pracownik Instytutu Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL w Bielsku-Białej.

Po krótkiej przerwie kawowej, zgodnie z planem nastąpił podział uczestników na dwie grupy, którzy przemieścili się do hal produkcyjnych, zapewnionymi przez organizatora naszego pobytu samochodami marki Jeep Avenger, wyprodukowanymi w tutejszym zakładzie.

Na miejscu, na terenie hal produkcyjnych Kierownicy Wydziałów Spawalni i Montażu zaprezentowali technologię wytwarzania nadwozi i montażu pojazdów samochodowych produkowanych.

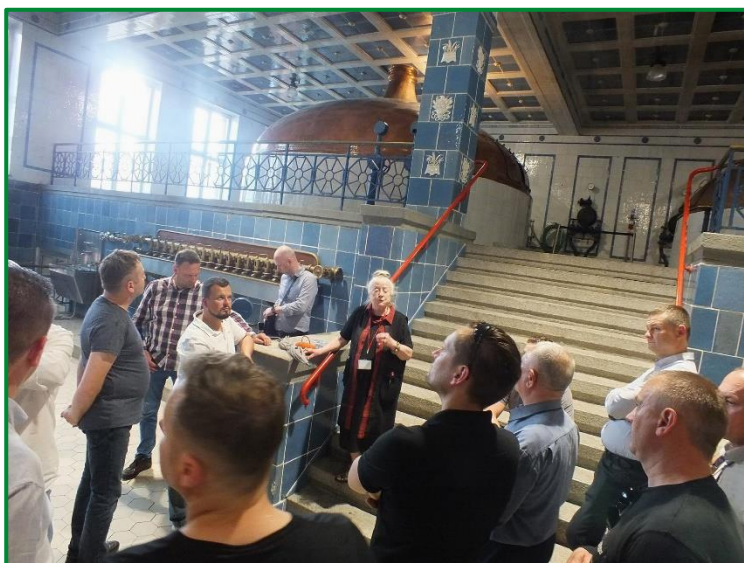

Na zdjęciu członkowie PTIM SMP w FCA Poland Zakład W Tychach

Na zakończenie wizyty, mgr inż. Tomasz Gębka, dyrektor podsumował w kilku słowach pobyt z firmie FCA Zakład w Tychach, a następnie kol. mgr inż. Piotr Gębiś, prezes PTIM SIMP przekazał zarówno w swoim imieniu, jak też prof. dr hab. inż. Tomasza Chmielewskiego, prezesa SIMP dyplom z podziękowaniami za umożliwienie zwiedzenia zakładu oraz zaprezen-

towania najnowocześniejszych procesów produkcyjno-montażowych samochodów.

Po wspólnym pamiątkowym zdjęciu, udaliśmy się do Tyskich Browarów Książęcych, które stanowią ważną część historii Śląska od prawie 400 lat, a czas ich rozkwitu przypada na przełom XIX i XX wieku. To perła architektury regionu, a zarazem nowoczesny browar.

Na zdjęciu uczestnicy podczas zwiedzania Tyskich Browarów Książęcych

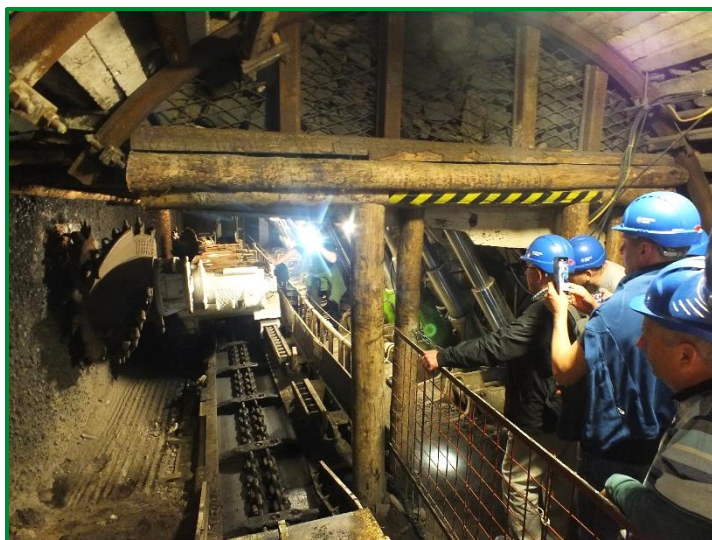
Piwo warzone jest w Tyskich Browarów Książęcych nieprzerwanie od 1629 roku, co oznacza, że jest to jeden z najstarszych browarów w Polsce. Tyskie Browary Książęce powstały z inicjatywy rodu Promnitzów, który również pojawia się w historii Zamku w Pszczynie. Zwiedzanie browaru zakończyliśmy w pubie, gdzie w ramach biletu wstępu wypiliśmy po kuflu pysznego, schłodzonego, świeżo uwarzonego, niepasteryzowanego piwa Tyskie Gronie.

Na nocleg udaliśmy się do XVIII-wiecznej Książęcej Bażantarni w Porębie k. Pszczyny, jednej z najcenniejszych i najpiękniejszych obiektów tego typu w regionie Śląska, będącej niegdyś miejscem zabaw i przyjęć książąt Pszczyńskich.

Drugi dzień pobytu na Górnym Śląsku rozpoczęliśmy od przyjazdu do Zabrze i zwiedzania unikatowej w skali Europy, nieczynnej kopalni węgla kamiennego Guido funkcjonującej aktualnie jako Muzeum Górnictwa. I tak, po przeprowadzonym przez przewodnika, krótkim instruktażu dotyczącym bezpiecznego poruszania się po terenie kopalni oraz wyposażeniu nas w kaski ochronne i latarki, zjechaliśmy w podziemia oryginalną szolą górniczą (windą), gdzie czekał na nas labirynt górniczych korytarzy. Podczas zwiedzania dowiedzieliśmy się m. in. jakie narzędzia były niezbędne górnikom podczas pracy, od kiedy pracowali oni w specjalnych maskach, jak kontrolowano bezpieczeństwo w kopalni oraz w jaki sposób sprawdzano, czy wszyscy górnicy po pracy wyszli na powierzchnię. Dowiedzieliśmy się i zobaczyliśmy „na własne oczy” jak wyglądała dawniej oraz obecnie praca górników w podziemiach. Poznaliśmy techniki wydobywania i zabezpieczania kopalń od XIX wieku do czasów współczesnych. Pod ziemią spotkaliśmy też wirtualnego sławnego założyciela kopalni, Guido Henkel von Donnersmarck, który opowiedział nam historię swojego życia oraz o założeniu kopalni Guido w roku 1855. Postać założyciela ukazywała się wśród ciemnych korytarzy kopalni, co sprawiało niesamowite wrażenie.

Jednocześnie, ogromne wrażenie wywarły na nas pokazy pracy kombajnów górniczych. Pierwszy, który zobaczyliśmy był **kombajn chodnikowy AM-50**, którego widoku i dźwięku nie da się zapomnieć. Od 1974 roku kombajny AM-50 produkowała austriacka firma Vöest Alpine, a od 1976 roku, w wyniku kooperacji polskiej firmy REMAG oraz austriackiego producenta rozpoczęto licencyjną produkcję modelu AM-50p. Po wygaśnięciu licencji, tj. od 1985 roku firma REMAG modernizowała kombajn aż do momentu powstania w 1995 roku całkowicie polskiej konstrukcji, nowoczesnego kombajnu górniczego KR-150. Najnowsze maszyny katowickiej spółki to trzy kombajny: lekki R-120, średni R-130 oraz ciężki R-200. Wyposażenie standardowe kombajnu AM-50 pozwala na drążenie chodników w węglach i skałach o wytrzymałości na ściskanie do 100 MPa. Maszyna umożliwia wykonanie chodnika o wymiarach 480 x 375 cm z jednego ustawienia. Ponadto kombajn ten daje możliwość na osiągnięcie dowolnego kształtu przekroju chodnika. Wykonanie ognioszczelne ułatwia pracę w kopalniach metanowych o stopniu niebezpieczeństwa „c”. Kombajn zasilany jest prądem elektrycznym o napięciu 500 V, gdzie źródłem jest przenośna stacja transformatorowa. Kombajn posiada 6 silników, w tym: silnik organu urabiającego (chłodzony wodą w obiegu zamkniętym) - 100 kW, silnik układu hydraulicznego - 11 kW; dwa silniki przenośnika zgrzeblowego i ładowarki - 22 kW, dwa silniki gąsienic - 22 kW. Masa kombajnu wynosi ok. 25 ton, którego części górnicy musieli przetransportować i zmontować na przodku.

Drugim prezentowanym obiektem był pokaz pracy **kombajnu ścianowego**

KSW- 475/2BP wyprodukowanego przez Zabrzeńskie Zakłady Mechaniczne. W przeciwieństwie do kombajnu chodnikowego nie jest on pojazdem gąsienicowym, lecz porusza się po specjalnej konstrukcji przenośnika zgrzeblowego.

Na zdjęciu zwiedzający przy kombajnie ścianowym w Kopalni Guido w Zabrzu

Kombajn ten składa się z podłużnego kadłuba wyposażonego w dwa ruchome ramiona, z których każde zaopatrzone jest w obrotowy organ skrawający, napędzany

silnikiem o dużej mocy. Kombajn przeznaczony jest do dwukierunkowego mechanicznego urabiania i ładowania węgla w ścianowym systemie eksploatacji bezwzględowej na przenośnik ścianowy w systemie bezciągnowym. Kombajn zasilany jest prądem elektrycznym o napięci 1000 V, moc jego silników elektrycznych to 475 kW. Natomiast jego masa wynosi około 49 ton, a długość ok. 10,5 m.

Wracając do historii, początek działalności kopalni Guido datuje się na 1855 rok. Nazwę kopalnia otrzymuje na cześć założyciela, księcia Guido Henckela von Donnersmarcka (1830÷1916). Kopalnia powstała, aby zaopatrywać pobliski młyn Donnersmarck w węgiel. W czasie, gdy węgiel zaczął się wyczerpywać, kopalnia służyła do odwadniania okolicznych kopalń aż do okresu tuż po II wojnie światowej, kiedy to w 1945 roku kopalnię nazwano Kopalnią Węgla Kamiennego „Makoszowy”, a rejon dawnej kopalni „Guido” stracił na znaczeniu. Do ponownego ożywienia doszło w 1967 roku, kiedy utworzono Kopalnię Doświadczalną Węgla Kamiennego „M-300”, w której testowano nowe urządzenia i maszyny górnicze, dostarczając przy tym na powierzchnię niewielką ilość węgla z wydobywania. Później, w 1982 roku na poziomie 170 został utworzony Skansen Górniczy Guido, udostępniony do zwiedzania i wpisany do rejestru zabytków. W 2000 roku „na fali obniżania”, za wszelką cenę kosztów w przemyśle węglowym, przystąpiono do demontażu unikatowej, podziemnej kopalni, którą można było zwiedzać. Jednakże, zaangażowanie wielu instytucji, a przede wszystkim samorządu miejskiego Zabrze, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego oraz osób prywatnych przyczyniło się do zatrzymania działań likwidacyjnych i utworzenia w 2007 roku Zabytkowej Kopalni „Guido” jako samodzielnej instytucji kultury Miasta Zabrze i Województwa Śląskiego.

Obecnie Kopalnia Guido jest częścią Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrzu,

a zwiedzanie obiektu możliwe jest na trzech poziomach, w tym 170 metrów, 320 metrów i 355 metrów pod powierzchnią.

Drugą część godzinnej trasy do zwiedzania pokonaliśmy elektryczną kolejką podwieszaną.

Spacer kopalnianymi chodnikami zakończyliśmy w Pubie 320, w którym wspólnie z kolegami raczyliśmy się smacznym piwem „jak górnik po szychcie”.

Na zdjęciu: Wspólnie „po szychcie” w Pubie 320 w Kopalni Guido

Po wyjeździe na powierzchnię, udaliśmy się wynajętym na ten dzień autobusem do Muzeum Śląskiego w Katowicach, znajdującego się na terenie dawnej Kopalni Węgla Kamiennego „Katowice”, gdzie wraz z innymi powstającymi tutaj instytucjami tworzy Strefę Kultury, *nowe centrum życia kulturalnego miasta*. Nowoczesna konstrukcja zaprojektowana przez austriacką pracownię Riegler Riewe Architekten z Grazu zakłada maksymalne wykorzystanie przestrzeni znajdującej się pod powierzchnią ziemi, a tym samym niewielką ingerencję w poprzemysłowy krajobraz.

W muzeum w Dziale Plastyki Nieprofesjonalnej zajmującym się badaniem niezawodowych środowisk twórczych mieliśmy okazję podziwiać m. in. twórczość współczesnych artystów amatorów z tzw. Grupy Janowskiej.

Kolekcja muzealna ilustruje oryginalność i specyfikę sztuki nieprofesjonalnej na Śląsku, przede wszystkim w szerokim kontekście kulturowym i tożsamościowym, ale także

z punktu widzenia estetycznego i artystycznego. W muzeum zapoznaliśmy się również z dość burzliwą historią Górnego Śląska od czasów Piastów po dziś.

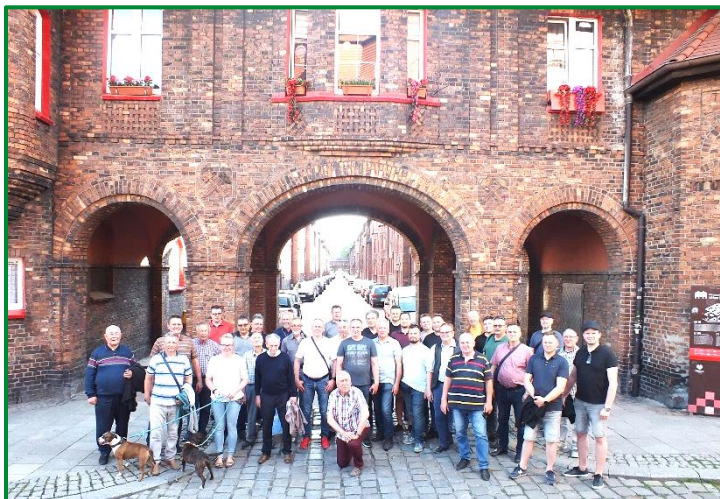
Na zdjęciu obraz „Bez tytułu, olejny na płótnie” Ludwik Holesz (1921-1999) - Grupa Janowska

Na zakończenie dnia skierowaliśmy się w kierunku osiedla Nikiszowiec, gdzie spotkaliśmy się z sympatyczną Panią Asią, która podczas dwugodzinnego spaceru oprowadziła nas po górniczym osiedlu, przybliżając historię architektonicznej perły budownictwa społecznego Górnego Śląska. Pani Asia od kilku lat mieszka na Nikiszowcu, obecnie jest w trakcie pisania pracy doktorskiej o tym obiekcie.

W tym momencie należałoby podkreślić, że górnosłascy przemysłowcy mieli na uwadze pracowników swoich fabryk i kopalni. Wiedzieli, że ten, kto nie musi *troszczyć się o dach nad głową*, pracuje wydajniej. Kierując się tą myślą, inwestowali w budowę nowych osiedli robotniczych. Projekty pochodziły z najlepszych pracowni architektonicznych. Dzięki nim, nowe obiekty były nie tylko funkcjonalne, ale także stanowiły przykład ciekawych rozwiązań, odwołujących się m.in. do koncepcji miast ogrodów. Właśnie takim przykładem było sąsiadujące z Nikiszowcem osiedle **Giszowiec**, wybudowane w latach **1907-1910**, przeznaczone dla górników zatrudnionych w nowo powstałej kopalni "Giesche" (obecnie „**Wieczorek**"). Osiedle zajmowało parcelę o wymiarach 800 na 1200 metrów. Jego budowa była przedsięwzięciem pionierskim. Obiekt odbiegał bowiem architekturą i rozwiązaniem urbanistycznym od typowych osiedli górniczych tego okresu. Zaprojektowanie i wybudowanie osiedla zlecono architektom Jerzemu i Emilowi Zillmannom z Charlottenburga koło Berlina, którzy zaprojektowali dzielnicę mieszkaniową, wzorując się na idei miasta ogrodu, z kolei twórcą którego był angielski urbanista Sir Ebenezer Howard. Osiedle to nosiło początkowo niemiecką nazwę Gieschewald i miało służyć niemieckim górnikom sprowadzonym z centralnych Niemiec, którzy jednak szybko opuścili obcy im etnicznie Górny Śląsk. Giszowiec powstał na terenach leśnych gminy Janów. Przed I wojną światową na terenie osiedla prowadziły działalność liczne organizacje polityczne i kulturalne, które w tych trudnych czasach próbowały organizować ożywioną działalność i krzewić polskość. Po klęsce Niemiec w trakcie I wojny światowej, większość mieszkańców Giszowca oczekiwała na przyłączenie Górnego Śląska do Polski i prowadziła różnego rodzaju działalność patriotyczną. W czasie trzech powstań śląskich w latach 1919-1921, mieszkańcy Giszowca walczyli o przyłączenie Górnego Śląska do odrodzonego państwa polskiego. Dwunastu bojowników z Giszowca poległo w walkach powstańczych o przynależność ziemi śląskiej do Polski. W dniu 20 marca 1921 roku przeprowadzono na Górnym Śląsku plebiscyt, w którym mieszkańcy Giszowca i Nikiszowca, wśród uprawnionych do głosowania 4288 osób, głosowały 4222 osoby, w tym za przyłączeniem ziemi śląskiej do Polski opowiedziało się 3 056 osób. Giszowiec znalazł się w granicach II Rzeczypospolitej w czerwcu 1922 roku. W okresie międzywojennym górnicy rozczerowani pogarszającymi się warunkami żywymi protestowali przeciwko redukcjom i obniżce płac. W marcu 1937 roku w kopalni Giesche wybuchł strajk, który był ostatnim poważnym wystąpieniem górnosłaskich robotników przed upadkiem II Rzeczypospolitej. Dnia 4 września 1939 roku w wyniku inwazji wojsk hitlerowskich na Polskę, Giszowiec znalazł się pod okupacją niemiecką. Okupanci rozpoczęli prześladowania polskich patriotów. Likwidowano wszelkie ślady polskości. Okupanci wywieźli książki z polskich bibliotek, zrywali i niszczyli polskie napisy, symbole i godła narodowe. W czasie wojny w willi na Giszowcu mieszkał Fritz Bracht - gauleiter (z niem. naczelnik okręgu) i nadprezydent Górnego Śląska. Po upływie ponad pięciu lat, rankiem 27 stycznia 1945

roku Giszowiec wraz z Katowicami został wyzwolony spod okupacji. W 1960 roku Giszowiec został dzielnicą Katowic. Znaczącym wydarzeniem mającym wpływ na dzieje Giszowca było rozpoczęcie w 1964 roku wydobywania węgla w nowej kopalni Staszic, którą zlokalizowano w pobliżu osiedla. Aby zapewnić mieszkania dla coraz większej grupy górników, w 1969 roku zapadła decyzja o wyburzeniu zabytkowego Giszowca i postawieniu na jego miejscu Osiedla Stanisława Staszica, złożonego z 10-piętrowych wieżowców.

Po protestach i decyzjach konserwatora zabytków z lat 1978 i 1987 o wpisaniu układu urbanistyczno-przestrzennego Giszowca do rejestru zabytków województwa katowickiego, wyburzenia przerwano. Decyzja ta uchroniła zaledwie jedną trzecią zabytkowego osiedla przed całkowitym zniszczeniem. Wyburzanie unikalnych domków górniczych w latach 70. stało się głównym tematem filmu „Paciorki jednego różańca” w reżyserii Kazimierza Kutza.

Na zdjęciu uczestnicy na terenie osiedla Nikiszowiec w Katowicach

Rozwój koncernu górniczo-hutniczego Georg von Giesches Erben na początku XX wieku i potrzeby mieszkaniowe robotników przyczyniły się do tego, że twórcy zabudowy Giszowca, dostają zadanie zaprojektowania na obszarze 20 hektarów nowego osiedla, dla około 5000 górników i urzędników kopalni Giesche. W ten sposób, w latach **1907-1917** wybudowano osiedle **Nikiszowiec**, o zwartej, blokowej

wzajemnej zabudowie o miejskim charakterze. Centralnym punktem układu urbanistycznego osiedla był wydłużony plac Wyzwolenia. Przy nim ulokowano najważniejsze budynki usługowe, w tym sklepy tzw. konzumy, szkołę, pralnię z suszarnią i łaźnią, a także monumentalny kościół pw. św. Anny, restaurację oraz posterunek policji. Na południe od placu Wyzwolenia i ulicy Janowskiej znajduje się zabudowa mieszkaniowa podzielona na kwartały. W Nikiszowcu wybudowano trzykondygnacyjne ceglane bloki, tworzące czworoboki z wewnętrznymi dziedzińcami, na których mieszkańcy mieli do dyspozycji chlewiki, komórki i piece do wypieku chleba. W efekcie, powstało dziewięć takich budynków połączonych przewiązkami. Uwagę zwracają, zaprojektowane przez Zillmannów urozmaicone detale architektoniczne, zdobiące wszystkie gmachy. Od 2008 roku czynione były starania, aby Nikiszowiec uznano za zabytek. Rozporządzeniem Prezydenta RP osiedle zostało uznane za Pomnik Historii w 2011 roku.

Po zwiedzaniu, wieczorem po obiadokolacji odbyło się otwarte zebranie zarządu PTIM SIMP, podczas którego omówiono m.in. bieżącą i przyszłą działalność PTIM SIMP z określeniem znaczącej roli Oddziałów Regionalnych PTIM SIMP oraz ich współpracy z macierzystymi Oddziałami SIMP.

Na zdjęciu uczestnicy zebrania PTIM SIMP w Książęcej Bażantarni

Podczas spotkania podjęto również temat dotyczący aktualizacji stanów ewidencyjnych członków PTIM SIMP oraz powołania kolejnych Oddziałów Regionalnych Towarzystwa. Na koniec zebrania koledzy z OR PTIM SIMP przy Oddziale SIMP w Olsztynie na czele z kol. Antonim Patkowskim, wręczyli wszystkim uczestnikom publikację o tematyce motoryzacyjnej pt. „Piękne Klasyki na Warmii”. Podkreślenia wymaga fakt, że nasi koledzy z Oddziałów Olsztyna i Gdańska, pokonali odległość ponad 500 km, aby dołączyć do nas i uczestniczyć we wspólnym wyjeździe.

Na zakończenie wieczornego spotkania kol. Piotr Gębiś, prezes PTIM SIMP wręczył wszystkim certyfikaty uczestnictwa w seminarium szkoleniowym.

Po pobycie w Książęcej Bażantarni, w sobotnie przedpołudnie udaliśmy się na zwiedzanie Zamku w Pszczynie, a w istocie Pałacu, w którym zachowało się około 80% oryginalnego wyposażenia wnętrza z przełomu wieków XIX/XX.

Zamek w Pszczynie zupełnie nie przypomina wyobrażeń jakie o zamku ma wiele osób, a tym bardziej, jak mógł wyglądać dziesięć wieków temu. Początki zamku sięgają XI wieku. W tamtych czasach obiekt stanowił bardziej strażnicę, w niczym nieprzypominającą klasycznego zamku. XI wiek to czas panowania i rozwijania się na ziemiach polskich rodu Piastów. Książęta piastowscy sprawujący władzę nad terenem dzisiejszej Pszczyny, postanowili wznieść gród, strażnicę, strzegącą szlaku handlowego łączącego Morawy z Rusią Kijowską.

Później, w początkach XVI wieku zamkiem władali książęta cieszyńscy. Niestety, kłopoty finansowe właścicieli, zmusiły ich do sprzedaży zamku. Nowym właścicielem został możnowładca węgierski Aleks Thurzo. Od tego momentu, zakończyła się historia zamku związana z rodem Piastów. Kolejne losy zamku związane są z nowym właścicielem wywodzącym się ze szlacheckiego rodu Promnitzów z Dolnego Śląska, „w rękach” którego zamek znajduje się aż do 1765 roku. Co więcej, drugą rolę pierwszego grodu była funkcja myśliwska, która towarzyszyła zamkowi, a późniejszemu pałacowi aż do XX wieku. Należy wspomnieć, że za czasów rodu Promnitzów zamek w Pszczynie przeszedł gruntowną przebudowę. W wyniku zmian, dotychczasowy gotycki zamek obronny zmienił się w renesansową siedzibę magnacką, tracąc zupełnie swoje walory obronne.

Na zdjęciu koledzy z OR PTIM SIMP Kallisz i Lublin w Zamku w Pszczynie

Jak to zwykle w rodzinach możnowładców bywa, po wygaśnięciu jednej linii rodowej pojawiała się kolejna, nowa przejmująca zazwyczaj majątek poprzedniego rodu. Tym sposobem pałac w Pszczynie dostał się w ręce książąt Hochberg von Pless, którzy podobnie jak poprzednicy przebudowali pałac.

XX wiek w historii pałacu w Pszczynie to burzliwe lata przypadające na okres I wojny światowej. W tym czasie, w pałacu w Pszczynie mieściła się Wielka Kwatera Główna armii niemieckiej. Wielka Kwatera była naczelnym organem dowódczo-sztabowego Cesarza Niemieckiego. Podczas I wojny światowej w pałacu rezydował cesarz Wilhelm II, podejmując w jego murach wiele istotnych dla przebiegu wojny decyzji. Zakończenie I wojny światowej oraz odzyskanie przez Polskę niepodległości sprawiło, że Pszczyna, a wraz z nią pałac, znalazły się w obszarze granic Polski. O przyłączeniu Pszczyny zdecydował plebiscyt przeprowadzony po III powstaniu śląskim. W czasie II wojny światowej zamek nie został naruszony ani w żaden sposób zniszczony czy ograbiony. Później, po wkroczeniu Armii Czerwonej do Pszczyny

w lutym 1945 roku w zamku umieszczono szpital. Pomimo to, zamek, jego wyposażenie, w tym olbrzymie kryształowe lustra, ocalały. Fakt, że zamek nie został ogołocony przez wojsko radzieckie oraz rozkradziony przez powojennych szabrowników wywołuje zdziwienie wielu osób. Pałac ocalał, a po zakończeniu działań wojennych postanowiono urządzić w nim muzeum, które otwarto w pierwszą rocznicę zakończenia II wojny światowej. Ekspozycje muzealne w zamku w Pszczynie zajmują wszystkie kondygnacje budowli, oprócz III piętra (strychu), gdzie znajdują się m.in. pracownie konserwatorskie. Obok głównej ekspozycji na parterze I i II piętrze, zwiedzaliśmy również piwnice, w których mieści się m.in. zbrojownia.

Pod koniec pobytu w Pszczynie w okolicach pory obiadowej, skorzystaliśmy z miejscowej szerokiej oferty gastronomicznej przed udaniem się w drogę powrotną do domów.

Przedstawiając obszernie relację z naszego trzydniowego wyjazdu techniczno-poznawczego, obcowania ze współczesnością oraz historycznymi obiektami technicznymi i architektonicznymi, moim celem było pokazać Czytelnikom *Wiadomości SIMP* pewną tylko „namiaszkę” tego, co oferuje Górny Śląsk i Ziemia Pszczyńska oraz zachęcić do odwiedzenia ciekawego regionu Polski w rozpoczynającym się sezonie wypoczynkowym.

Autor opracowania i zdjęć:
mgr inż. Paweł Wojewoda
Prezes OR PTIM SIMP w Kaliszu

O tajnikach w motoryzacji - rodzaje olejów silnikowych

W prezentowanym artykule przybliżamy Czytelnikom interesujący materiał dotyczący rodzajów olejów silnikowych, współautorstwa naszego kolegi dr inż. Andrzeja Sucheckiego, wiceprezesa Oddziału SIMP w Bielsku-Białej, członka Zarządu Polskiego Towarzystwa Inżynierii Motoryzacji, byłego pracownika Instytutu Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL w Bielsku-Białej (kierownika Pracowni Badań Stanowiskowych Silników), nauczyciela akademickiego. Artykuł skierowany jest nie tylko do fachowców chcących zgłębiać tajniki motoryzacji, ale także do wszystkich zainteresowanych poszerzeniem wiedzy nt. *Zmian parametrów oleju silnikowego w trakcie próby trwałościowej na hamowni silnikowej.*

Autorzy opracowania:

Andrzej Suchecki - Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL w Bielsku-Białej
Joanna Śledź – Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej
Krzysztof Brodzik - Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL w Bielsku-Białej

Zmiana parametrów oleju silnikowego w trakcie próby trwałościowej na hamowni silnikowej

Streszczenie:

Niniejsze opracowanie przedstawia wyniki badań czterech rodzajów olejów silnikowych o podobnej klasie lepkościowej, różnych producentów. Badania polegały na przeprowadzeniu 400 godzinnych testów trwałościowych na hamowni silnikowej, na czterech nowych silnikach o zapłonie samoczynnym o pojemności 1.9 l. Przedstawiono wyniki analiz chemicznych próbek olejów pobranych w trakcie testów. Zaprezentowano analizę zmian podstawowych parametrów określających jakość oleju w trakcie próby trwałościowej takich jak lepkość kinematyczna, zawartość sadzy, wartość TBN i ilości pierwiastków metali. Zaproponowano limity podstawowych parametrów oleju określające jego własności trwałościowe.

1. Wstęp

Oleje silnikowe spełniają w silniku szereg funkcji, od typowo trybologicznych takich jak zagwarantowanie pracy wszystkich węzłów tarcia (skojarzeń trących), przez uszczelnianie cylindrów aż do transportowania do filtra oleju zanieczyszczeń z układu.

Główne wymagania stawiane olejom silnikowym:

- smarowanie elementów współpracujących w celu zmniejszenia tarcia i zapobieganie zniszczeniom powierzchni i zatarciom,
- wymywanie zanieczyszczeń i zapobieganie korozji,
- odprowadzanie ciepła,
- wydłużenie trwałości oleju ze względu na bardzo duże przebiegi,
- ograniczenie emisji związków szkodliwych,
- doszczelnienie komory spalania.

Zapewnienie wymaganej wszechstronności oleju silnikowego uzyskuje się poprzez połączenie odpowiedniej bazy olejowej z dodatkami uszlachetniającymi. Nawet najlepszej jakości oleje bazowe nie są w stanie jednocześnie zapewnić odpowiednich właściwości nisko- i wysokotemperaturowych, odpowiedniej odporności na utlenianie prowadzącej do tworzenia nierozpuszczalnych wydzielin i osadów, oraz usunąć zanieczyszczeń z układu. Wymienione wyżej

główne wymagania stawiane olejem silnikowym sprawiają, że niezbędne jest stosowanie dodatków pełniących różne funkcje (Tablica 1).

Funkcja	Przykład
Modyfikatory lepkości	Kopolimery olefinowe, poliizobutyleny, polimetakrylany, kopolimery styrenowo-izoprenowe, kopolimery styrenowo-butadienowe
Inhibitory utleniania	Pochodne fenolu, aminy aromatyczne, organiczne związki siarki, fosforyny, związki miedzi, związki boru
Detergenty	Sulfoniany, fenolany, salicylany metali (głównie Ca i Mg)
Dyspergatory	Alkilowe pochodne fenoli, oligomery poliizobutyleny i etylenu-propyleny z O i N w grupach funkcyjnych
Przeciwzużyciowe (AW)	Alkiloditiofosforany metali, fosforyny, karbaminiany
Przeciwzatarciowe (EP)	Organiczne związki S, P i Cl
Inhibitory korozji	Pochodne kwasu bursztynowego, aminy, fosforany, sulfoniany, tiazole,

Tablica 1. Funkcje dodatków uszlachetniających i ich przykłady

Jednymi z najważniejszych właściwości oleju silnikowego z punktu widzenia eksploatacji są:

Lepkość kinematyczna: parametr ten odpowiada za zachowanie się oleju w warunkach smarowania. Lepkość w 100 °C odpowiada lepkości oleju w normalnych warunkach pracy, a w 40 °C odpowiada pracy na zimnym silniku.

Całkowita liczba zasadowa (Total Basic Number): wskazując na ilość dodatków o charakterze zasadowym charakteryzuje ona zdolności myjąco-dyspergujące oleju. TBN jest miarą zawartości detergentów i dyspergatorów w oleju. Im większa, tym lepsze są właściwości myjące i neutralizujące kwaśne produkty spalania paliwa czy oleju. Im większa zawartość siarki w paliwie, tym większa powinna być liczba zasadowa oleju. Oleje do silników wysokoprężnych powinny mieć wyższą TBN ze względu na cięższe warunki pracy.

Zawartość pierwiastków: jeden z podstawowych parametrów monitorowanych w olejach eksploatowanych. W początkowym etapie eksploatacji oleju najbardziej istotne są stężenia takich pierwiastków jak: Ba, Ca, Mg, P i Zn. Niektóre formułacje i dodatki mogą zawierać również B, Na, K i Mo.

Źródłem pochodzenia poszczególnych pierwiastków w oleju mogą być [1], [2]:

- Dodatki do olejów - Ca, Zn, B, Ba, Mg, P, Si, S,
- Si - tłoki,
- S - paliwo (na skutek połączenia siarki z wodą powstają tlenki siarki),
- Fe - cylindry, popychacze, blok silnika, pompa oleju, układ rozrządu, wał korbowy,
- Cr - tuleje, pierścienie tłokowe,
- Al - tłoki, łożyska, popychacze, chłodnica powietrza, pompa oleju, dodatki,
- Cu - łożyska,
- Pb - łożyska,
- Sn - łożyska.

Zawartość sadzy: monitorowanie tego parametru w trakcie eksploatacji oleju silnikowego pozwala na ocenę efektywności dyspergatorów obecnych w oleju. Ich słaba efektywność

może prowadzić do tworzenia się dużych cząstek sadzy (zapychających filtr oleju i kanały olejowe) będących jedną z przyczyn powstawania szlamów w misce olejowej. Wzrost ilości sadzy oleju powoduje wzrost sił tarcia i zwiększenie zużycia współpracujących elementów [5].

W celu monitorowania jakości oleju silnikowego w trakcie pracy istotne jest również określenie takich parametrów jak:

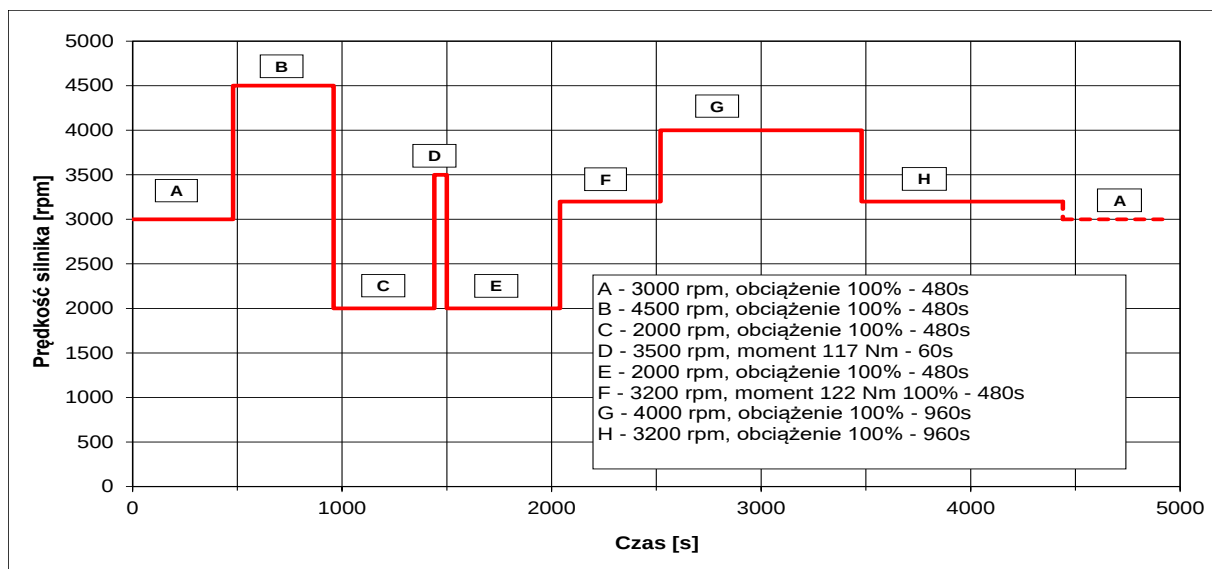
- **ilość zanieczyszczeń nierozpuszczalnych/cząstek stałych:** może być problematyczne w przypadku olejów zawierających dużo sadzy, gdy zliczanie cząstek zazwyczaj opiera się na metodach optycznych,
- **liczba kwasowa:** mówiąca o ilości zanieczyszczeń kwaśnych w oleju pochodzących z przedmuchiów spalin lub częściowego utleniania składników oleju z wytworzeniem kwasów organicznych, zwiększenie liczby zasadowej wskazuje na zwiększone ryzyko korozji,
- **spektroskopia w podczerwieni:** pozwala na stwierdzenie obecności sadzy, wody, glikolu i paliwa w próbce oleju, możliwe jest też monitorowanie zmian w ilości produktów degradacji oleju np. produktów utleniania, azotanów czy siarczanów,
- **zawartość wody:** ilość wody w oleju jest najczęściej oznaczana metodą Karla Fischera (wolumetrycznie lub kulometrycznie), a jej obecność może wynikać z przecieków płynu chłodniczego, kondensacji atmosferycznej, przerywanej pracy silnika oraz obsługi w niskiej temperaturze. Na dokładność oznaczenia ma wpływ m.in. obecność dodatków zawierających siarkę,
- **temperatura zapłonu i rozcieńczenie paliwem:** obecność paliwa w oleju istotnie wpływa na efektywność oleju silnikowego, szczególnie na parametry lepkościowe i może powodować zagrożenie pożarem.

Dążenie do wydłużenia czasu pracy olejów silnikowych bez istotnych negatywnych skutków dla silnika zaowocowało opracowaniem wielu metod badawczych pozwalających na powtarzalne i odtwarzalne określenie właściwości oleju. Wspólny wysiłek producentów samochodów, paliwa i środków smarowych pozwolił na przestrzeni kilkudziesięciu lat ograniczyć zarówno ilość zużywanego paliwa jak i nawet w większym stopniu ilości środków smarowych. Trzy podstawowe systemy specyfikacji właściwości olejów: Trójstronny system API (Ameryka Północna), system ILSAC (Japonia zbliżony do API) oraz system ACEA (Europa) z czasem stają się coraz bardziej jednolite. W Ameryce trójstronny system API opiera się na pracy ASTM definiującej metody badawcze i wymagania, SAE wskazującej potrzeby i łączącej zebrane informacje w swoich poradnikach oraz API rozwijającej i kontrolującej oznaczenia oraz język komunikacji z użytkownikami. W Europie rolę zbliżoną do amerykańskiego ASTM pełni CEC przy czym jego aktywność ogranicza się do badań silnikowych, metody badawcze dotyczące środków smarowych są opracowywane przez instytucje takie jak Energy Institute (dawniej Institute of Petroleum) czy Niemiecki Komitet Normalizacyjny (DIN). Wymagania jakościowe dotyczące olejów silnikowych są również opracowywane przez producentów samochodów (OEM) takich jak Volkswagen, GM, Daimler-Benz, Peugeot czy Fiat. W niniejszej pracy skoncentrowano się na analizie wyników uzyskanych w oparciu o wymagania jednej z takich specyfikacji.

2. Opis badań

Badaniom poddano cztery rodzaje olejów silnikowych o podobnej klasie lepkościowej ale różnych producentów. Badania polegały na przeprowadzeniu 400 godzinnych testów trwałościowych na hamowni silnikowej. Do badań użyto 4 nowych silników o zapłonie samoczynnym, tego samego typu o pojemności 1.9 l. Elementarny cykl testu trwałościowego trwał

74 min (4440 s) i był powtarzany 325 razy, dla osiągnięcia całkowitego czasu 400 godzin. Elementarny cykl pracy silnika w teście przedstawiono na rys. 1.

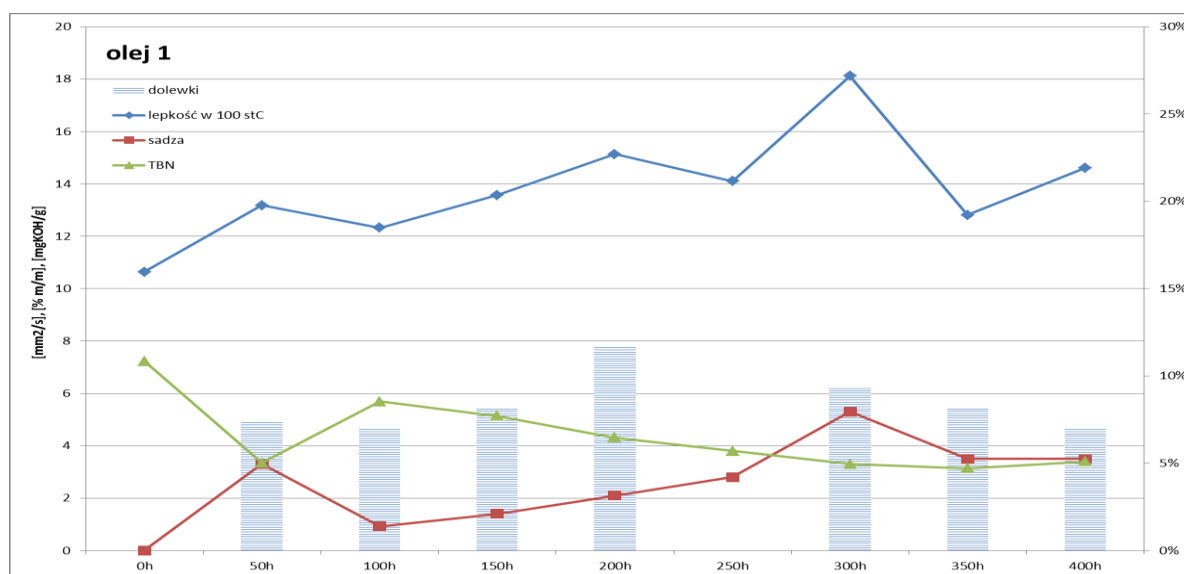

Rys. 1. Elementarny cykl testu

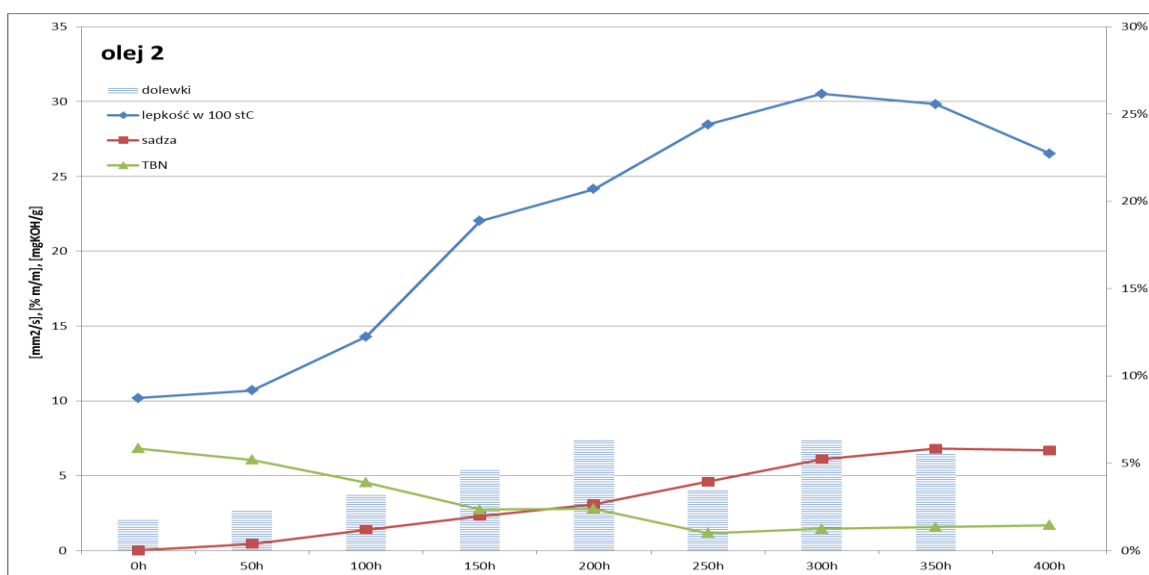
W trakcie testu, co 50 godzin, pobierano próbkę oleju i przeprowadzono analizę chemiczną zmian podstawowych parametrów oleju jak również ilości zanieczyszczeń. Do analiz użyto następującą aparaturę:

- spektrometr emisyjny ICP-OES Optima 4300 DV (Perkin-Elmer, USA),
- waga analityczna (Radwag, Polska),
- lepkościomierz Mini AV-X (Cannon, USA),
- titrator GT-200 (Mitsubishi, Japonia),
- spektrometr FTIR Nicolet 6700 (Thermo, USA).

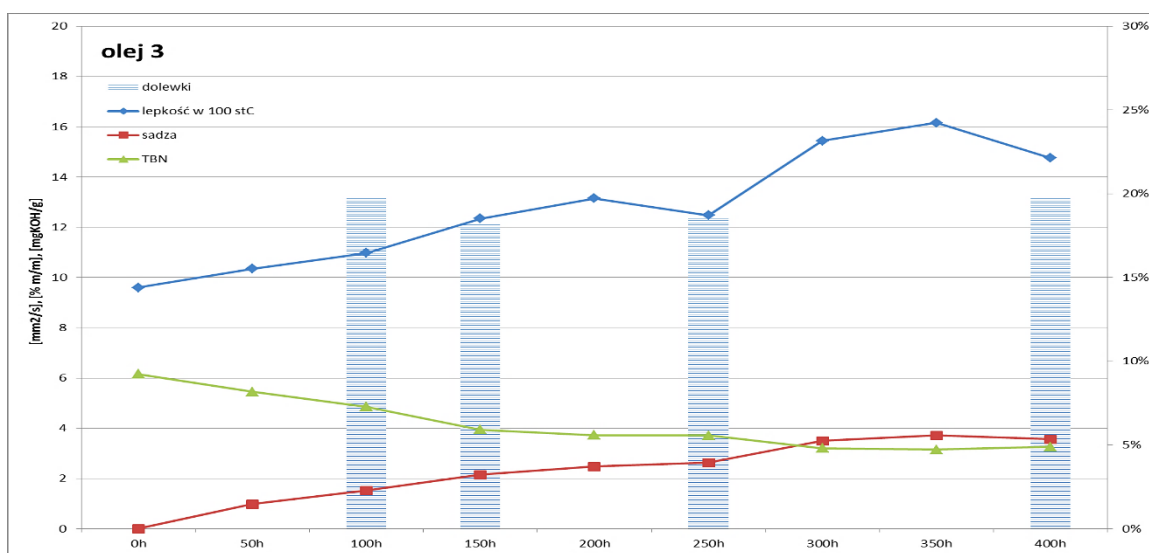
3. Wyniki badań

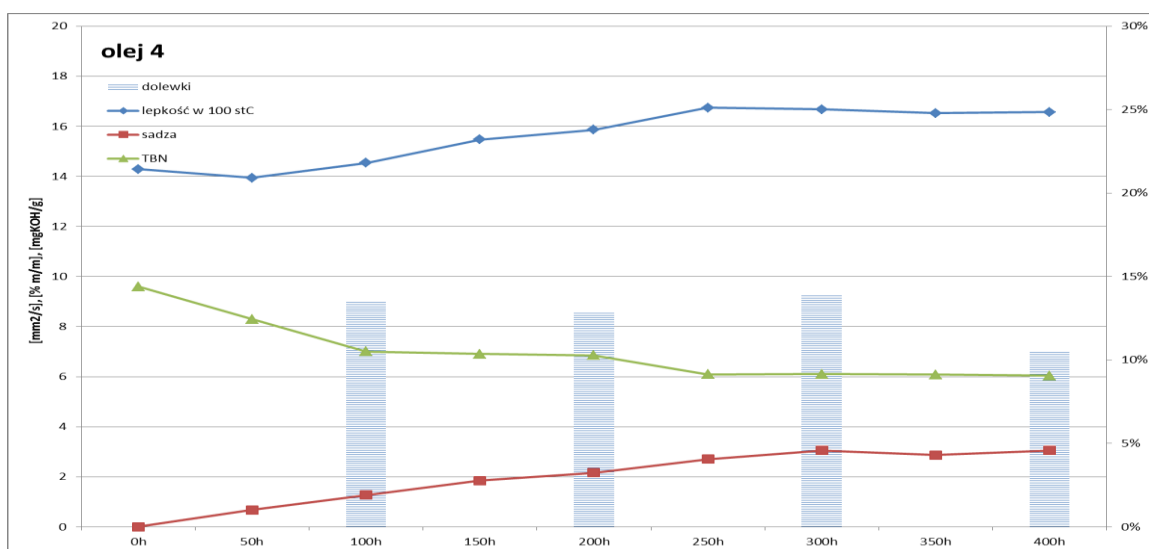
Rys. 2. Zestawienie wyników badań dla oleju 1

Rys. 3. Zestawienie wyników badań dla oleju 2

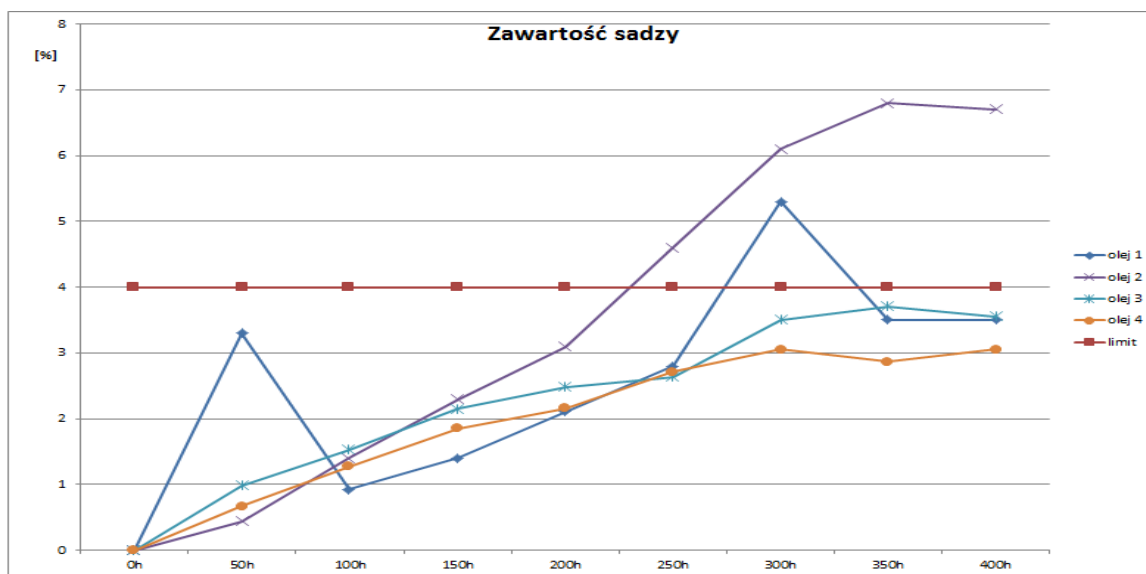

Rys. 4. Zestawienie wyników badań dla oleju 3

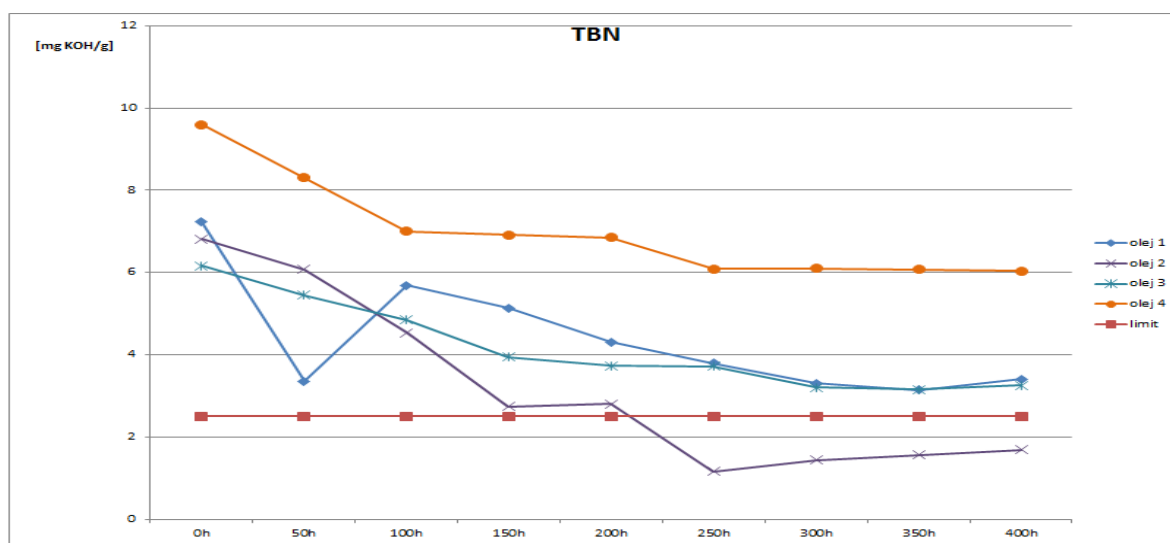
Rys. 5. Zestawienie wyników badań dla oleju 4

Zmiany właściwości olejów silnikowych odniesiono do wymagań norm uznanych producentów silników spalinowych jak również do doświadczeń własnych i zaproponowano następujące limity niektórych parametrów oleju: **zawartość sadzy-max. 4[%]**, **Fe-max. 550[ppm]**, **TBN-min. 2,5[mgKOH/g]**.

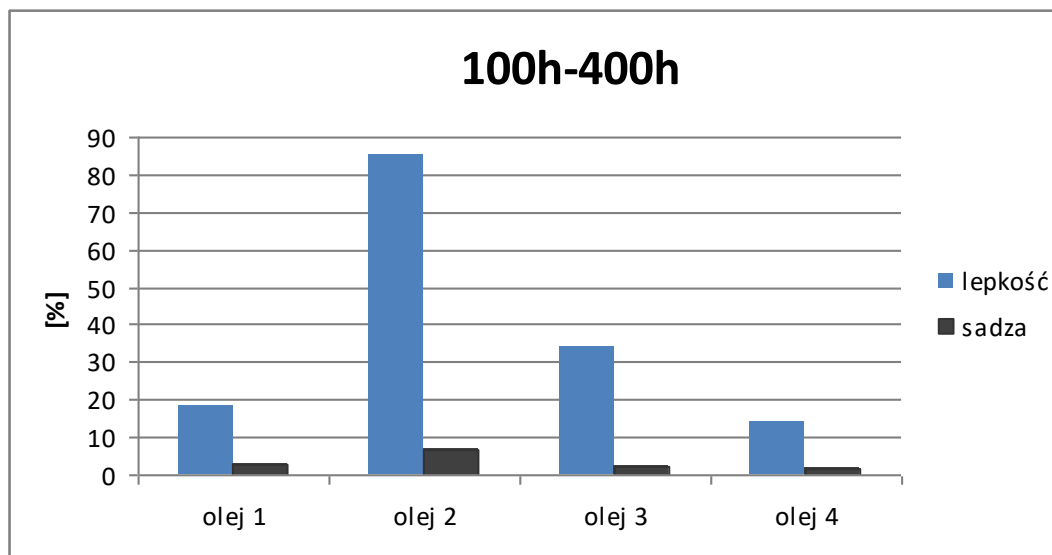
Rys. 6. Zawartość sadzy w olejach w trakcie próby

W trakcie próby 400 godzin w oleju 3 i 4 nie została przekroczona zawartości sadzy 4%. Choć w pozostałych olejach wartość ta została przekroczona nie miało to większego wpływu na pracę i zużycie silnika. Zwiększaniu zawartości sadzy w oleju silnikowym w trakcie testu towarzyszy zwiększanie lepkości, przy czym w przypadku oleju 3 i 4 zmiany te występują w największej korelacji. W trakcie eksploatacji widocznie zmniejsza się liczba zasadowa wskazując na zużywanie się dodatków odpowiadających za neutralizację kwaśnych produktów spalania paliwa oraz degradacji oleju. Na rysunkach 2÷5 oprócz zmian lepkości, zawartości sadzy i TBN przedstawiono również wielkość dolewek świeżego oleju w trakcie badań. Porównanie udziału dolewek w całkowitej objętości oleju silnikowego z oznaczonymi właściwościami pozwala na wyciągnięcie wniosków świadczących o poprawie jakości środka smarowego na skutek dodatku jego świeżej porcji. Szczególnie w przypadku oleju 3 i 4 każda z zastosowanych dolewek powodowała zmniejszenie szybkości degradacji oleju, co jest wyraźnie widoczne na podstawie zmian TBN.

Rys. 7. Wielkość TBN w olejach w trakcie próby

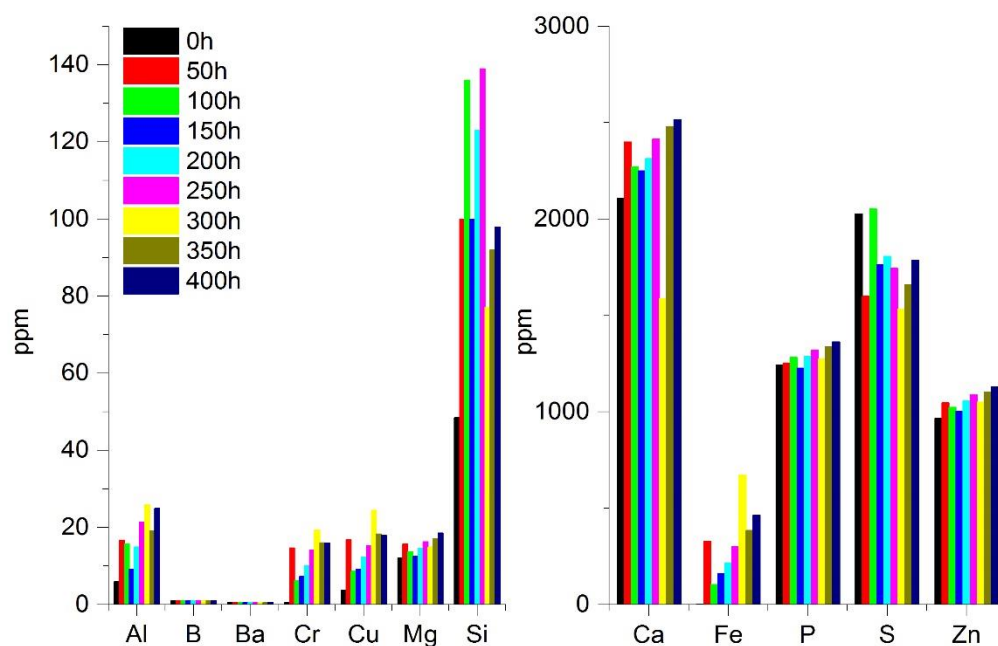
Wartość TBN dla olejów 1, 3 i 4 była większa od 3 mgKOH/g. Jedynie dla oleju 2 spadła do wartości 1,16 mgKOH/g. Z tego można wnioskować, że pakiet dodatków uszlachetniających zastosowany w oleju 2 nie zapobiegał degradacji oleju w wystarczającym stopniu. Z kolei pomimo dobrych parametrów lepkość, zawartość sadzy i TBN w oleju 1 zmieniają się w sposób nieregularny. Może to być spowodowane dolewkami oleju lub może świadczyć o pewnych nieprawidłowościach przy współpracy newralgicznych elementów silnika.

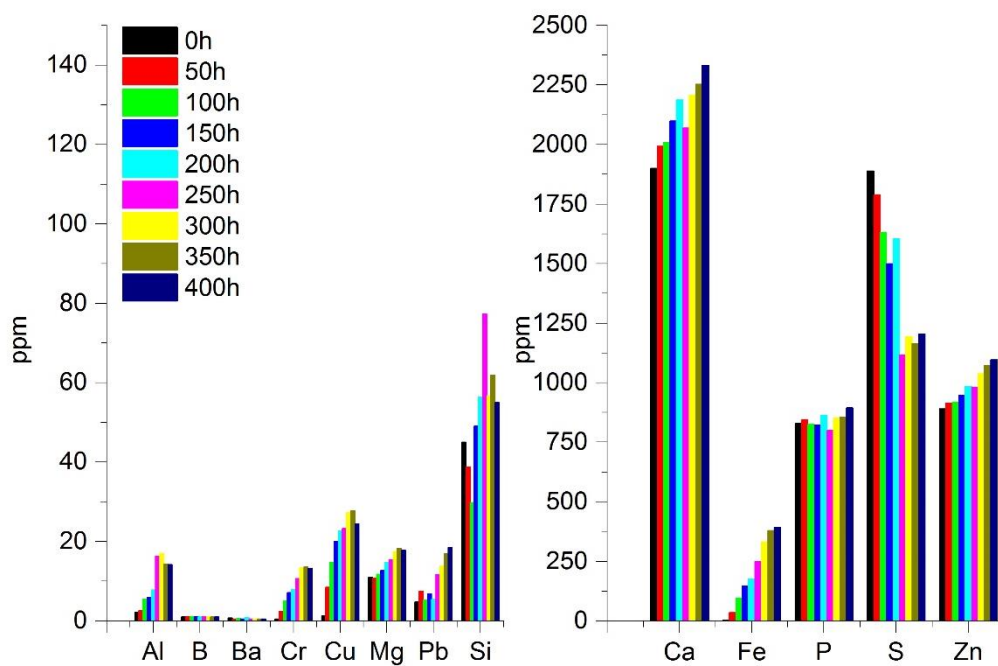
Rys. 8. Porównanie wzrostu lepkości w stosunku do wzrostu zawartości sadzy

Pomiędzy olejami stwierdzono również znaczące różnice w zmianach stosunku zawartości sadzy do lepkości. Olej 2 wykazuje największy procentowy wzrost lepkości w stosunku do wzrostu zawartości sadzy. W tym oleju odnotowano największy przyrost zawartości sadzy. W oleju 4 natomiast zauważyć można najmniejsze zmiany lepkości, pomimo że przyrost ilości sadzy w olejach 1, 3 i 4 był na podobnym poziomie.

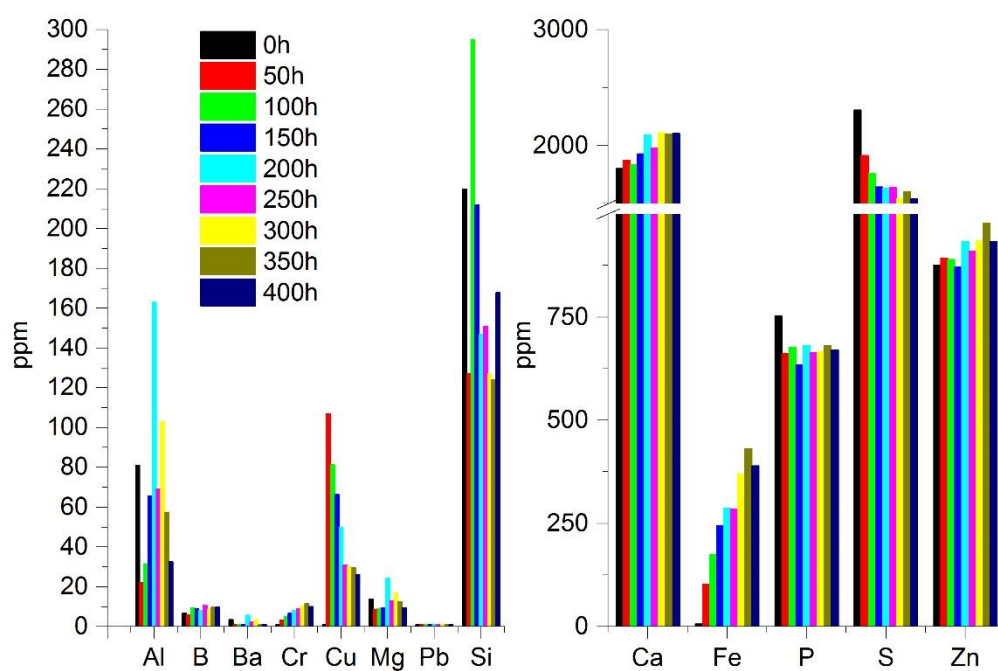
W trakcie próby monitorowano również ilości pierwiastków w oleju. Wyraźny wzrost takich pierwiastków jak Fe, Al, Cu, Si, Pb może świadczyć o nieprawidłowej współpracy smarowanych elementów.

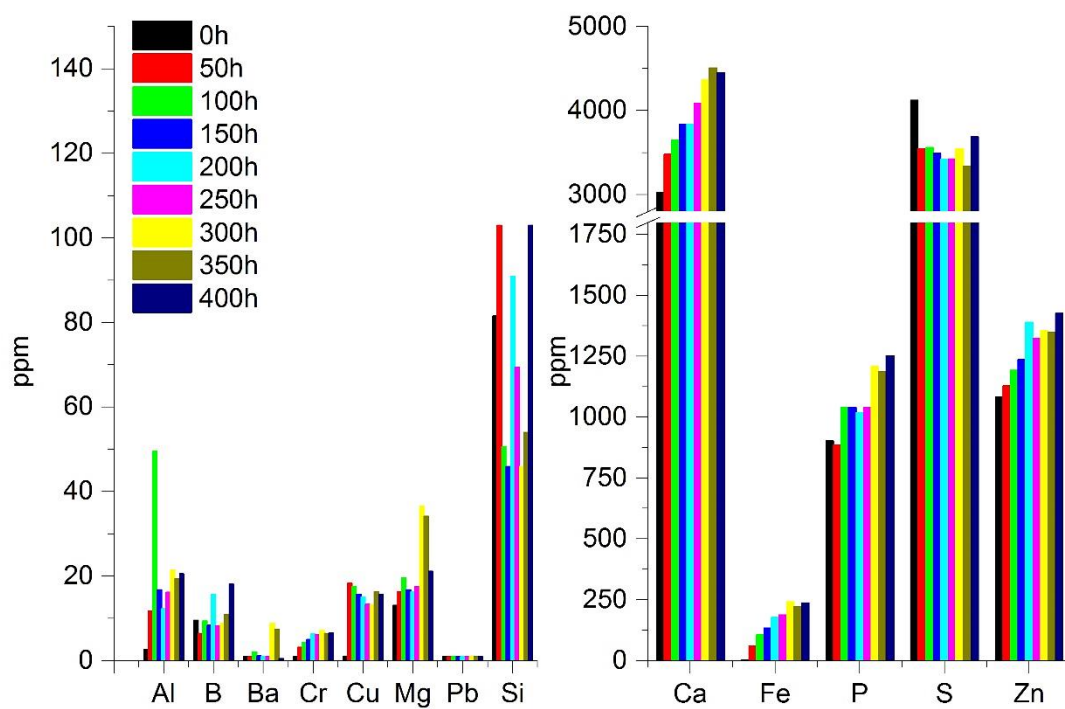
Rys. 9. Zmiany zawartości pierwiastków w oleju 1

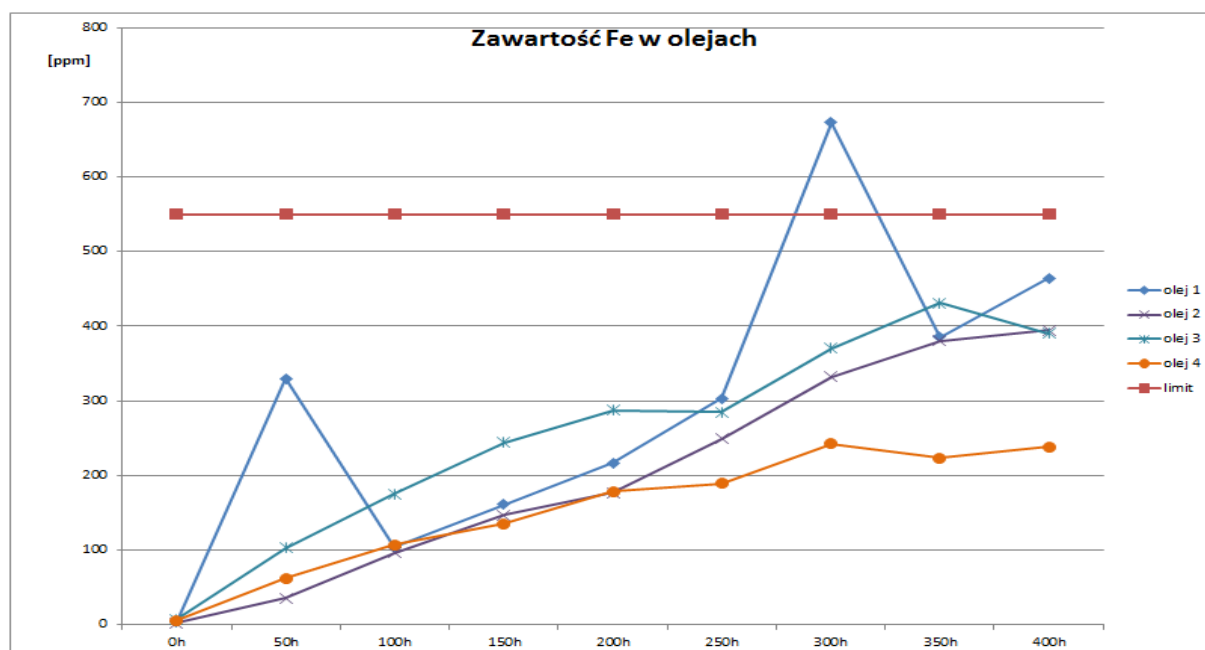
Rys. 10. Zmiany zawartości pierwiastków w oleju 2

Rys. 11. Zmiany zawartości pierwiastków w oleju 3

Rys. 12. Zmiany zawartości pierwiastków w oleju 4

Rys. 13. Zawartość Fe w olejach w trakcie próby

Przyjmując limit dla Fe 550 ppm stwierdzono, że jedynie w przypadku oleju 1 norma została przekroczona po około 300 godzinach pracy, co może świadczyć o nadmiernym zużyciu elementów takich jak cylindry, popychacze, wał korbowy itp. (Rys. 9). Znaczny wzrost sadzy w oleju w tym samym czasie może świadczyć o nieprawidłowej współpracy tłoków i pierścieni z tuleją cylindrową. Jednak pomiary metrologiczne po próbie nie potwierdziły jednoznacznie tego zjawiska. Analiza składu pierwiastkowego próbek oleju 1 i 2 jednoznacznie wykluczyła obecność w nich dodatków opartych na borze i barze, a dodatki zawierające wapń były obecne na poziomie zbliżonym do oleju 3. W trakcie badań stanowiskowych stwierdzono znaczące zmniejszenie stężenia siarki w olejach wskazujące na postępujące zużycie dodatków uszlachetniających. W oleju 2 stwierdzono największy przyrost ilości ołowiu pochodzącego najprawdopodobniej z półpanewek łożysk. Natomiast zawartość miedzi mogącej pochodzić również z półpanewek łożysk zwiększyła się znacznie na początku testu w oleju 3, po czym jej zawartość zmniejszała się prawdopodobnie na skutek dolewek świeżego oleju. Zmiany zawartości pozostałych pierwiastków zachodziły w podobny sposób dla wszystkich olejów. Analiza wyników wskazuje, że najlepszy z punktu widzenia eksploatacji wydaje się być olej nr 4, ponieważ przy znacznym zanieczyszczeniu oleju sadzą po 100 i 200 godzinach pracy, wzrost wartości lepkości kinematycznej był najmniejszy w stosunku do wzrostu zawartości samej sadzy. Zmiany lepkości w tym oleju przez cały czas były najmniejsze. Zmiany zawartości pierwiastków zużyciowych również świadczą o jego dobrych właściwościach użytkowych. Co jest zapewne wynikiem większej zawartości dodatków uszlachetniających, olej ten charakteryzował się największą zawartością wapnia i siarki. Wartość TBN także odnotowywuje najmniejszy spadek dla tego oleju co oznacza, że jego zdolność do neutralizowania zanieczyszczeń kwaśnych pogorszyła się w znacznie mniejszym stopniu niż w innych olejach. Olej nr 3 zawiera najwięcej dodatków opartych na krzemie (ok. 200 ppm w świeżym oleju) i był jedynym spośród porównywanych zawierającym również dodatki oparte na borze. Pomimo różnic w ilości poszczególnych pierwiastków w olejach pomiary metrologiczne wykonane przed i po próbie wykazały bardzo zbliżone wartości zużycia newralgicznych części silnika dla wszystkich czterech silników.

4. Wnioski

Na podstawie przeprowadzonych badań można stwierdzić, że testy olejów silnikowych na stanowiskach hamownianych są szybką i dobrą metodą oceniającą jakość badanego oleju. Czas trwania testy i przebieg testu powinien być dostosowany do klasy oleju i do rodzaju jego zastosowania w trakcie eksploatacji silnika. Próba 400 godzin potwierdzająca jakość danego oleju może być przeprowadzona na hamowni silnikowej w ciągu jednego miesiąca.

Podstawowymi parametrami służącymi do określenia jakości i przydatności nowego oleju do danego zastosowania są:

- Zawartość sadzy w oleju. Przyjęto wartość graniczną max. 4% jednak należy przeprowadzić dodatkowe analizy i badania w celu potwierdzenia czy można zwiększyć tę wartość do 5%.
- Wartość TBN. Przyjęto wartość graniczną min. 2,5 mgKOH/g. Należy przeprowadzić analizy czy można zmniejszyć tę wartość do 2 mgKOH/g.
- Zawartość Fe. Przyjęto wartość graniczną 550ppm jednak na podstawie przeprowadzonych badań można zaproponować wartość 500ppm.
- Lepkość kinematyczna. Nie powinna się zmienić o 50%. Zjawisko spadku lepkości związane jest głównie z rozrzedzaniem oleju silnikowego olejem napędowym podczas regeneracji filtra DPF oraz ze wzrostem zawartości sadzy. Jeżeli ilość oleju napędowego w oleju silnikowym jest na poziomie do 1% odnotowujemy wzrost lepkości oleju spowodowany wzrostem ilości sadzy.
- Nagły wzrost (powyżej 100 ppm) takich pierwiastków jak Al, Pb, Cu, Sn, Cr, Si może świadczyć o nieprawidłowej współpracy takich elementów silnika jak tłoki, pierścienie tłokowe, łożyska.

Przeprowadzone badania i analizy potwierdziły również starą zasadę, że korzystne są nawet niewielkie dolewki świeżego oleju w trakcie eksploatacji silnika. Dolewki te powodują, że parametry oleju wolniej podlegają degradacji.

Literatura:

- [1] G. E. Totten ed., *Fuels and lubricants handbook: technology, properties, performance and testing*. ASTM International, 2003
- [2] Urzędowska W., Stępień Z., *Wybrane zagadnienia dotyczące zmian właściwości silnikowego oleju smarowego w eksploatacji*. NAFTA-GAZ, 12/2012.
- [3] Suchecki A., Nowakowski J., Górna H., *Rozcieńczanie oleju silnikowego olejem napędowym*. Środki Smarowe 2014, Muszyna.
- [4] T. Mang, W. Dresel, eds. *Lubricants and lubrication*, 2nd Edition, WILEY-VCH Verlag, 2007.
- [5] Andrzej Mruk, *Wpływ obecności sadzy w oleju silnikowym na jego własności tribologiczne*. Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej z. 7-M/2008.

Opracował:
dr inż. Andrzej Suchecki
wiceprezes Oddziału SIMP w Bielsku-Białej

Historia Koła SIMP Nr 17 Techniki Wojskowej przy Oddziale SIMP we Wrocławiu

W prezentowanym artykule przybliżamy Czytelnikom historię *Koła SIMP Nr 17 Techniki Wojskowej przy Oddziale SIMP we Wrocławiu* opisaną przez kol. Grzegorza Drogowskiego, członka Zarządu Oddziału SIMP we Wrocławiu i obecnego prezesa Koła, które obchodziło w minionym roku jubileusz 50-lecia powstania.

Obchody jubileuszowe 50-lecia odbyły się w dniu 19 września 2023 roku. Uroczystość uświetnili swoją obecnością zaproszeni kol. Zygmunt Domagała, prezes Oddziału SIMP we Wrocławiu oraz płk Adam Przygoda, komendant Centrum Szkolenia Wojsk Inżynieryjnych i Chemicznych we Wrocławiu oraz członkowie Koła i pozostali goście.

Podczas prezentacji historii Koła SIMP Nr 17 Techniki Wojskowej przy O/SIMP we Wrocławiu, od lewej koledzy: Dariusz Ornatowski, Adam Dryhusz, Artur Duchaczek, Jan Jakubowski, Zygmunt Domagała, Adam Przygoda, Ryszard Konewcki, Antoni Tunkiewicz.

Koło rozpoczęło działalność w sierpniu 1973 roku. Grupa inicjatywna w składzie 12 osób opierała swoją pracę na kadrze dydaktycznej Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Inżynieryjnych (WSOWI) im. gen Jakuba Jasińskiego we Wrocławiu. W całej 50-letniej działalności Koła można wydzielić następujące okresy historyczne:

- **I przypada na lata 1973-1986.** Okres tworzenia Koła, jego struktur oraz akcja propagandowa na rzecz SIMP. Jest to okres, w którym wzrasta liczba członków, w szczególności dzięki przychylnemu nastawieniu uczelni do działalności SIMP. Współpraca i wspólne działania mają wpływ na podnoszenie przez naszych członków kwalifikacji, którzy stanowili w tym czasie grupę ponad 25 osób.
- **II w latach 1987-1994.** Okres ciągłych zmian w szkolnictwie wojskowym. Zmienia się profil uczelni, która staje się bardziej techniczną, a „kuźnia” członków SIMP rozwija się. Kadra podnosi swoje kwalifikacje, a to dalej otwiera możliwości zmiany struktury

kształcenia. Cykl Mechanizacji przekształca się w Zakład Eksploatacji Sprzętu Technicznego, a później, mając odpowiednie zaplecze naukowe, w Katedrę Eksploatacji Sprzętu Technicznego. Skład osobowy Koła wzrasta. Trzon stanowi dalej kadra dydaktyczna, ale także personel pionu technicznego (głównie absolwenci WAT i PWr) oraz podchorążowie ostatnich lat studiów.

- **III okres przypada na lata 1994-2004.** Zostaje zlikwidowana Wyższa Szkoła Oficerska Inżynierii Wojskowej, powstaje nowa, wielowydziałowa Wyższa Szkoła Oficerska (później zmienia nazwę na Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Lądowych). Jednym z wydziałów uczelni jest Wydział Inżynierii Wojskowej. W ramach działalności funkcjonuje także Zakład Eksploatacji Sprzętu Technicznego, którego pracownicy nadal stanowią główny człon naszego Koła SIMP. Od 1999 roku, z inicjatywy ówczesnego Przewodniczącego Koła, zaczęliśmy organizować kilkudniowe warsztaty techniczne połączone z integracją środowiska w Ośrodku Ostra Góra w Górach Stołowych. W tym okresie, kilku naszych członków zdobyło uprawnienia biegłych sądowych, niektórzy z nich kontynuują działalność w tym zakresie.
- **IV od 2005 do chwili obecnej.** Jest to jeden z trudniejszych okresów w działalności Koła. Zostaje zmieniona struktura WSOWL we Wrocławiu (Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych), która z technicznej staje się bardziej humanistyczną. Przestaje istnieć Wydział Inżynierii Wojskowej, a kształcenie techniczne pozostaje w szczątkowej formie. Ubywa kadry technicznej. Siedzibą Koła w pierwszym okresie jest WSOWL, a następnie Oddział SIMP we Wrocławiu. Koło zmienia swoją nazwę z Koła SIMP Nr 17 na *Koło SIMP Nr 17 Techniki Wojskowej*. Obecnie, trudno o pozyskanie nowych członków, ale wracają „starzy” członkowie.

Bez względu na różne okresy w swojej działalności, członkowie nieustannie podnosili swoje kwalifikacje i rozwijali umiejętności, nie tylko na uczelniach wojskowych, takich jak WAT (Wojskowa Akademia Techniczna), ASG/AON (Akademia Sztabu Generalnego/Akademia obrony Narodowej), ale również cywilnych, głównie na Politechnice Wrocławskiej. Koło nawiązywało kontakty z innymi organizacjami oraz stowarzyszeniami zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej (dzisiaj FSNT NOT / Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT), m.in. z PZITB i SITR, a także z Kołem „Saper” Związku Żołnierzy Wojska Polskiego i Kołem nr 29 Stowarzyszenia Saperów Polskich przy Wojskowym Instytucie Techniki Inżynierskiej we Wrocławiu.

Główna uwaga całej pracy, od początku naszej działalności była i nadal jest skoncentrowana na realizacji dwóch zasadniczych zadań, wynikających w dużym stopniu ze składu osobowego. Kadra zawodowa, czyli żołnierze zawodowi koncentrowali się głównie na dydaktyce, badaniach naukowych, a także udziałach w konferencjach, sympozjach, seminariach oraz pracy w Naukowych Kołach Podchorążych z młodzieżą. Natomiast praca pozostałych członków polegała na przygotowaniu referatów prezentowanych podczas warsztatów technicznych, jak również opracowaniu problematyki turystyczno-historycznej z uwzględnieniem postępów w technice, a przede wszystkim na skupieniu się na najważniejszych aspektach działalności, jakim są rozwijanie więzi koleżeńskich i zawodowych.

Wyniki swojej działalności były publikowane w różnych środkach masowego przekazu, w szczególności w fachowej prasie (technicznej), biuletynach naukowych wyższych uczelni, w prasie ogólnopolskiej i regionalnej, a także zagranicznej oraz na stronach internetowych.

W minionym okresie, do zauważalnych inicjatyw i osiągnięć Członków Koła SIMP Nr 17 Techniki Wojskowej należy zaliczyć, m.in.:

- wyjazdy, maks. dwa w ciągu roku, o tematyce turystyczno-historycznej, w połączeniu z warsztatami technicznymi w Ostrej Górze, Szklarskiej Porębie i na terenie Gór Sowich;

- minimum jedna prelekcja o tematyce specjalistycznej związanej z profesją prelegenta, ale podporządkowana ogółu członków, o tematyce związanej z techniką wojskową, jak i podróżami po różnych krajach świata, z uwzględnieniem techniki danego państwa;
- podnoszenie kwalifikacji zawodowych, w tym należałoby podkreślić, m.in. jeden z naszych kolegów uzyskał stopień doktora habilitowanego, a 9 członków otrzymało stopień doktora nauk technicznych. Większość ukończyła różnego rodzaju studia podyplomowe i kursy specjalistyczne;
- opracowanie przez członków ponad 80 projektów wynalazczo–nowatorskich, uzyskując kilkanaście patentów. Koledzy brali czynny udział w organizowaniu Giełdy Pomysłów Wynalazczych i Nowatorskich. Za swoją pracę w tym ruchu koledzy z Koła zostali wyróżnieni m.in. Sławomir Fic, Andrzej Jamrozik, Stanisław Klimczak Antoni Tunkiewicz;
- organizacja spotkań: każdego roku odbywał się „Wieczór wigilijny” podsumowujący mijający rok działalności, jak również inne spotkania organizowane wspólnie z innymi Stowarzyszeniami, głównie z Kołem „Saper”, zrzeszającym kolegów z byłej WSOIW (Wyższa Szkoła Oficerska Inżynierii Wojskowej), WITI (Wojskowy Instytut Techniki Inżynieryjnej), CSWiCh (Centrum Szkolenia Wojsk Inżynieryjnych i Chemicznych), z Kołem nr 29 Stowarzyszenia Saperów Polskich przy WITI, w tym obchody uroczystości, takich jak: Konstytucja 3-Maja, Wojska Polskiego (15 sierpnia), Wojsk Lądowych (12 września) i Niepodległości Polski (11 listopada);
- aktywne uczestnictwo w różnego rodzaju pracach naukowo-badawczych, szczególnie o tematyce dydaktycznej i technicznej, na przykład badanie sprzętu technicznego. Dużym sukcesem był uzyskany grant z KBN na temat: „Akumulacji ciepła w dużych zbiornikach wodnych – niekonwencjonalne źródła energii”. W ramach tego organizowane były konferencje, sympozja i seminaria, w których uczestniczyła duża liczba szkół wyższych i instytutów badawczych;
- w ostatnich latach mieliśmy możliwość zapoznać się z laboratoriami na Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej, m.in. u naszych kolegów Krzysztofa Jamroziaka oraz profesora Piotra Dudzińskiego;
- organizacja uroczystości z okazji jubileuszy, w szczególności: 35-lecia Koła w 2008 roku, 40-lecie Koła w 2013 roku oraz 45-lecia w 2018 roku i najważniejszego 50-lecia w 2023 roku.

Na dzień dzisiejszy, nasze Koło SIMP Nr 17 Techniki Wojskowej ma strukturę mieszaną. W skład Koła wchodzi żołnierze rezerwy, pracujący w strukturach cywilnych i wojskowych oraz emeryci wojskowi, nie pracujący zawodowo, lecz czynnie uczestniczący w różnych organizowanych przedsięwzięciach. Może, dzięki temu stan naszego Koła oscylował od 15 do 20 członków na przestrzeni ostatnich lat, a więc zgodnie z powiedzeniem „czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci” ... pracą w dobrym zespole.

W latach 1973-2023 członkowie Koła wydali prawie 600 różnego rodzaju publikacji w tym: skrypty i podręczniki uczelniane, wydawnictwa zwarte i pokonferencyjne oraz opracowania prac naukowo-badawczych.

Do najaktywniejszych kolegów należą: *Antoni Tunkiewicz, Krzysztof Jamroziak Artur Duchaczek, Aleksander Mituta, Tadeusz Górecki, Wiesław Jarguliński, Grzegorz Drogowski, Stanisław Klimczak i Sławomir Fic.*

Za swą działalność wielu członków Koła SIMP Nr 17 TW zostało wyróżnionych Honorowymi Odznakami SIMP, w tym: 7 kolegów otrzymało Złotą, 14 Srebrną, a 11 Brązową Odznakę Honorową SIMP.

W czasie uroczystości zostały wręczone 3 Złote Honorowe Odznaki SIMP, a wszyscy członkowie oraz zaproszeni goście otrzymali Medale Okolicznościowe. Czterej członkowie,

założyciele Koła, koledzy: Tadeusz Bartosik, Andrzej Hajdukiewicz, Emilian Panasiewicz i Henryk Osuch otrzymali okolicznościowe życzenia i gratulacje.

Od prawej kol. Zygmunt Domagała, prezes Oddziału SIMP we Wrocław wręcza kol. Janowi Jakubowskiemu Złotą Honorową Odznakę SIMP

Od lewej: kol. Tadeusz Bartosik otrzymuje list gratulacyjny od kol. Grzegorza Drogowskiego, prezesa Koła SIMP Nr 17 TW przy Oddziale SIMP we Wrocławiu

*Wręczenie Medalu Okolicznościowego kol. Antoniemu Tunkiewiczowi. przez kol. Grzegorza Drogowskiego.
Od lewej koledzy: Marek Łomot, Zdzisław Łędruszczak, Andrzej Wypchło, Andrzej Borowiec, Mieczysław Miara, Aleksander Quoos*

Przez cały okres istnienia, do Koła należało około 70 członków. Pierwszym Prezesem Koła był kol. Stefan Wesołowski. Z grupy założycielskiej jubileusz 50-lecia doczekało czterech naszych kolegów. Pozostali odeszli na wieczną wartę - „Cześć Ich Pamięci!”.

W czasie uroczystości została przedstawiona historia Koła SIMP Nr 17 Techniki Wojaskowej SIMP. Spotkanie było okazją do wspólnych koleżeńskich rozmów oraz wielu wspomnień, które prowadzone były podczas kolacji i lampce wina.

Opracował:
Grzegorz Drogowski
Prezes Koła SIMP nr 17 TW przy Oddziale SIMP we Wrocławiu

Jubileusz 55-lecia Koła Portowego SIMP O/SIMP w Szczecinie – relacja z wydarzenia

Ważnym wydarzeniem 2024 roku była uroczysta sesja Koła Portowego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich Oddziału w Szczecinie przy Zarządzie Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A. w Szczecinie, zorganizowana z okazji jubileuszu 55-lecia przypadająca w dniu 1 czerwca 1969 roku.

Spotkanie odbyło się w dniu 14 czerwca 2024 roku w historycznej sali konferencyjnej w siedzibie Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A w Szczecinie.

Na zdjęciu od lewej: Jarosław Siergiej, prezes Spółki Zarządu MPSiŚ w Szczecinie; Stefan G. Skrzypiec, prezes KP SIMP O/SIMP w Szczecinie; Małgorzata Gadomska, prezes O/SIMP w Szczecinie

Patronat honorowy nad uroczystością objął Jarosław Siergiej, prezes Spółki Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście w Szczecinie, który w wystąpieniu podkreślił swój znaczący udział w wydarzeniu, pogratulował wieloletniej, owocnej działalności oraz życzył dalszych sukcesów na odcinku krzewienia techniki w obszarze gospodarki morskiej.

W ramach przewidzianego programu uroczystości odbyła się prezentacja historii działalności Koła Portowego SIMP w Szczecinie w latach 1969 – 2024, którą przedstawił kol. Stefan Skrzypiec, prezes Koła. Udokumentowane akta powołania Koła z dniem 1 czerwca 1969 roku przez Oddział SIMP w Szczecinie przedstawiają powstanie Koła SIMP na bazie ówczesnego Koła Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji. Prężnie rozwijające się Koło, już w strukturach SIMP posiadało w swoich szeregach około 150 członków. Aktualnie Koło Portowe SIMP liczy 40 członków. Działalność Koła Portowego SIMP opiera się na głównych założeniach Statutu SIMP. Podejmowane są działania mające na celu popularyzację postępu technicznego poprzez coroczny udział w wielu imprezach naukowo-technicznych, konferencjach, wystawach, konkursach, wycieczkach oraz utrzymanie współpracy i kontaktów z innymi branżowymi organizacjami w kraju i zagranicą. Podnoszenie rangi inżyniera i technika mechanika jest celem nadrzędnym w środowisku pracy i naszej organizacji, o czym

świadczą osiągnięcia zawodowe i społeczne wielu członków Koła. Obszerną, szczegółową prezentację 55-letniej działalności Koła Portowego SIMP w Szczecinie w formie ciekawego dwudziestominutowego filmu przedstawił kol. Józef Szatkowski, Członek Honorowy SIMP. Również, wysłuchaliśmy prezentację o historii portów Szczecina i Świnoujścia w interesujący sposób przedstawił Ryszard Kotla, szczeciński przewodnik PTTK. Swoją bogatą wiedzę przewodnik oparł na wielu źródłach zaczerpniętych z różnych dokumentów, rycin, slajdów i zdjęć. Prezentacja opatrzona profesjonalną narracją od najstarszych dziejów do dnia dzisiejszego zaciekała zasłuchanych członków uroczystości.

Na zdjęciu fragment sali konferencyjnej z uczestnikami spotkania jubileuszowego z okazji 55-lecia Koła Portowego SIMP w Szczecinie

Kolejną prezentację zaprezentował Krzysztof Kwiecień, dyrektor ds. infrastruktury i inwestycji Zarządu Morskich Portów Szczecin

i Świnoujście. W swoim wystąpieniu wzbogaconym pokazem slajdów przedstawił aktualne realizacje inwestycji i kierunki rozwoju portów Szczecina i Świnoujścia. Wykonanie wielu ważnych inwestycji, we wspólnych programach Zarządu Portów Szczecin i Świnoujście, Kraju i Unii Europejskiej przyczynia się do powstania nowoczesnych portów na Pomorzu Zachodnim. Dalszy rozwój inwestycji idący w kierunku potrzeb gospodarki morskiej w kraju i zagranicą realizowany jest m.in. poprzez budowę Terminala Kontenerowego w Świnoujściu, dalszą rozbudowę nabrzeży w Szczecinie, jak również budowę Terminala Instalacyjnego Morskich Farm Wiatrowych w Świnoujściu.

Uroczystość uświetniło wręczenie okolicznościowych medali wszystkim członkom Koła Portowego SIMP oraz zaproszonym gościom. Dyplomy Uznania przyznane decyzją Zarządu Głównego SIMP za wieloletnią pracę społeczną w dziedzinie postępu technicznego i działalność organizacyjną otrzymali koledzy: Hubert Binerowski, Zbigniew Maciejewski, Wiesław Wiczorek, Marian Nowak, Marian Kowalski, Ryszard Kluba, Tadeusz Orlewicz, Andrzej Żaczyński i Stefan Grzegorz Skrzypiec.

Reportaż w formie audiowizualnej został zaprezentowany na stronach internetowych www.zmprsis.pl i www.szczecin.simp.pl; oraz w mediach społecznościowych.

Opracował:

Stefan G. Skrzypiec

Prezes Koła Portowego SIMP przy ZMPSiŚ w Szczecinie

O/SIMP w Szczecinie

Autorzy zdjęć:

Józef Szatkowski, Henryk Hyżowiecki, Marian Kowalski i Mirosław Kachnowicz

Z działalności Oddziału SIMP w Płocku

Triumf młodych inżynierów w XV. Ogólnopolskim Konkursie Mechanicznym

W dniach 21-22 marca 2024 roku w Zespole Szkół Technicznych w Płocku odbył się XV Ogólnopolski Konkurs Mechaniczny. Tegoroczna edycja zgromadziła 21 utalentowanych uczniów reprezentujących 7 szkół technicznych z całej Polski. W konkursie wzięły udział szkoły z Białegostoku, Biłgoraja, Olsztyna, Poznania, Turka, Rawicza oraz Płocka. Współorganizatorem konkursu był Oddział SIMP w Płocku.

Pierwszy dzień konkursu upłynął na eliminacjach indywidualnych. Uczestnicy musieli wykazać się szeroką wiedzą z zakresu mechaniki, elektrotechniki, PKM-u (Podstaw Konstrukcji Maszyn), technologii mechanicznej, materiałoznawstwa, rysunku technicznego oraz pneumatyki. Po zaciętej rywalizacji, wyłoniono sześciu finalistów, którzy przystąpili do dalszej rywalizacji następnego dnia.

Drugiego dnia, uczestnicy zmierzyli się w rywalizacji grupowej. Trzyosobowe zespoły miały do wykonania dwa skomplikowane zadania: pierwsze z nich polegało na obliczeniach wytrzymałościowych koła zębatego i wykonaniu rysunku w programie CAD, natomiast drugie dotyczyło podłączenia układu mechatronicznego. Zadania te wymagały nie tylko wiedzy teoretycznej, ale także praktycznych umiejętności inżynierskich i pracy zespołowej.

Konkurs odbywał się pod merytorycznym nadzorem Politechniki Warszawskiej Wydziału Budownictwa Mechaniki i Petrochemii w Płocku. Patronat honorowy objął Prezydent Miasta Płocka. Oprócz nagród rzeczowych, finaliści otrzymali prestiżowe indeksy na Politechnikę Warszawską oraz Akademię Mazowiecką, co stanowi nieocenioną nagrodę dla przyszłych inżynierów.

W klasyfikacji drużynowej zwyciężył Zespół Szkół Technicznych im. Św. Józefa w Białymstoku, drugie miejsce zajęło Regionalne Centrum Edukacji Zawodowej w Biłgoraju, natomiast trzecie miejsce przypadło gospodarzom wydarzenia, Zespołowi Szkół Technicznych w Płocku.

Na zdjęciu widok na uczestników XV Ogólnopolskiego Konkursu Mechanicznego podczas rywalizacji

Wyniki klasyfikacji indywidualnej przedstawiają się następująco:

1. Paweł Harasim, ZST im. Św. Józefa w Białymstoku,
2. Rafał Czajka, RCEZ w Biłgoraju,
3. Szymon Dąbrowski, ZST im. Św. Józefa w Białymstoku,
4. Jakub Łapiński, ZST im. Św. Józefa w Białymstoku,
5. Maksymilian Ukraiński, CKZiU w Poznaniu,
6. Marcin Buda, ZST w Turku.

Sponsorami wydarzenia byli liczni przedstawiciele przemysłu, w tym CNH Industrial Polska Sp. z o.o., Orlen Serwis S.A., BUDMAT Bogdan Więcek, Precizo Sp. z o.o., Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich Oddział w Płocku oraz wiele innych firm

wspierających rozwój edukacji technicznej w Polsce. Oddział SIMP w Płocku reprezentował kol. Zdzisław Borowski, sekretarz Oddziału. Jako przedstawiciel władz Oddziału miał zaszczyt wręczyć nagrody uczestnikom konkursu.

Wspólne pamiątkowe zdjęcie sponsorów XV OKM

XV Ogólnopolski Konkurs Mechaniczny w Płocku był doskonałą okazją do pokazania umiejętności młodych inżynierów oraz nawiązania współpracy pomiędzy szkołami technicznymi a przedstawicielami przemysłu. Gratulujemy wszystkim uczestnikom i laureatom oraz życzymy dalszych sukcesów na ścieżce kariery inżynierskiej!

Wycieczka dla uczniów do zakładu przemysłowego ORLEN

Dnia 28 maja 2024 roku uczniowie 4 klasy Technikum Informatycznego z ZDZ Centrum Kształcenia w Płocku mieli okazję uczestniczyć w wyjątkowej wycieczce edukacyjnej do zakładu ORLEN, zorganizowanej przez Oddział SIMP w Płocku. Wycieczka miała na celu pogłębienie wiedzy uczniów na temat przemysłu paliwowego oraz poznanie największego zakładu przemysłowego w Polsce.

Wycieczka była wyjątkową okazją, aby zobaczyć w praktyce, jak działają różne sekcje zakładu, w tym instalacje rafineryjne i petrochemiczne. Przewodnik wycieczki omówił nowoczesne technologie wykorzystywane w zakładzie oraz podkreślił znaczenie innowacji w przemyśle paliwowym.

Jednym z przystanków na trasie wycieczki było nowoczesne centrum szkoleniowe ORLEN. To tutaj przyszli pracownicy firmy uczą się obsługi technologii i procesów przemysłowych. *Obok zdjęcie poglądowe – rafineria.*

Wycieczka była niezwykle edukacyjna i inspirująca dla uczniów. Dzięki niej mogli oni zobaczyć z bliska, jak funkcjonuje największy zakład przemysłowy w Polsce, a także dowiedzieć się więcej o możliwościach zawodowych w tej branży. Wszyscy uczestnicy wycieczki wrócili z niej pełni nowych wrażeń i wiedzy, która z pewnością przyda się im w przyszłej karierze zawodowej.

Opracował:
Jarosław Gębka
Prezes Oddziału SIMP w Płocku

Z aktywności Oddziału SIMP w Olsztynie: Relacja z rajdu pojazdów „II Wykapana Jazda Oszczędnościowa”

W dniu 13 kwietnia 2024 roku grupa entuzjastów motoryzacji, członkowie Koła SIMP -atycy przy Oddziale SIMP w Olsztynie zorganizowali drugą edycję rajdu pod nazwą *Wykapana Jazda Oszczędnościowa*, niezwykle wydarzenia, które przyciągnęło uwagę miłośników branży motoryzacyjnej z całego okręgu olsztyńskiego.

Głównym inicjatorem imprezy był inż. Wiesław Bień, ceniony ekspert oszczędnościowej techniki jazdy oraz mgr Wojciech Kozłowski i mgr inż. Maciej Wojczulanis, współorganizatorzy rajdu. Wydarzenia odbyło się dzięki zapewnionemu wsparciu osób, wśród których znaleźli się prof. dr hab. inż. Adam Lipiński, dr Michał Janulin, dr Magdalena Lemecha - Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie Wydział Nauk Technicznych oraz Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego.

Na zdjęciu od lewej kol. Wojciech Kozłowski i prof. dr hab. inż. Adam Lipiński

Celem rajdu było przede wszystkim promowanie ekologicznych praktyk motoryzacyjnych i edukacja w zakresie oszczędnej jazdy.

30 załóg zgłoszonych do wyścigu rywalizowały w trzech kategoriach pojazdów: klasycznych (wyprodukowanych do końca 1994 roku), współczesnych oraz hybrydach. To zróżnicowanie pozwoliło na pokazanie różnorodności technicznej i stylistycznej samochodów.

Na zdjęciu pojazdy zabytkowe biorące udział w wydarzeniu.

Każdy pojazd przed startem podlegał badaniu technicznemu, aby zapewnić uczestnikom bezpieczeństwo i sprawność techniczną podczas jazdy. Następnie załogi tankowały swoje

pojazdy, a zbiorniki paliwa były zabezpieczane komisyjnie przed ewentualnym otwarciem podczas rajdu. Trasa rajdu o długości 120 km została starannie wyznaczona, aby dostarczyć uczestnikom zarówno technicznych wyzwań, jak i niezapomnianych widoków krajobrazowych. Uczestnicy musieli pokonać trasę w określonym czasie, utrzymując średnią prędkość około 70 km/h. Po dotarciu na metę, samochody tankowano do pełna, a ich wyniki klasyfikowane były na podstawie współczynnika K określonego wzorem:

$$K \left[\frac{kJ}{kg} \right] = \frac{\text{gęstość paliwa} \left[\frac{kg}{dm^3} \right] * \text{zużycie paliwa} [dm^3] * \text{wartość opałowa paliwa} \left[\frac{kJ}{kg} \right] * 100 [km]}{\text{długość trasy} [km] * (1000 + 0,5(\text{masa pojazdu z zawodnikami} - 1000)) [kg]}$$

Wartości opałowe poszczególnych paliw przyjęto według Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 lipca 2020 roku w sprawie wartości opałowej poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych. Cała klasyfikacja, zarówno generalna, jak i w poszczególnych klasach, opierała się na wartościach wyżej wspomnianego współczynnika. Im niższa wartość współczynnika, tym lepszy wynik. Według takiej zasady zostały posortowane wyniki uzyskane podczas naszego rajdu. Poniżej prezentujemy tabele wraz z wynikami załóg, które zdobyły czołowe miejsca w każdej z klas oraz w klasyfikacji generalnej. W tabelach znajdują się ilości zużytego paliwa oraz przeliczone wartości zużycia paliwa w litrach na 100 km.

Tabela 1. Klasyfikacja generalna

Miejsce	Numer startowy	Samochód	Rodzaj paliwa	Zużyte paliwo [litry]	Zużycie paliwa [litry/100km]	Współczynnik K [kJ/kg]
1	1	BMW 320d	Olej napędowy	3,72	2.929133858	0.073267291
2	2	Toyota Corolla	Benzyna 95	4,24	3.338582677	0.076451014
3	17	Toyota Yaris	Benzyna 100	3,56	2.803149606	0.077333138

Tabela 2. Klasa I – samochody osobowe współczesne

Miejsce	Numer startowy	Samochód	Rodzaj paliwa	Zużyte paliwo [litry]	Zużycie Paliwa [litry/100km]	Współczynnik K [kJ/kg]
1	1	BMW 320d	Olej napędowy	3,72	2.929133858	0.073267291
2	4	Toyota Corolla SD	Benzyna 95	4,96	3.905511811	0.095092061
3	18	Seat Toledo 2	Olej napędowy	4,95	3.897637795	0.108893136

Tabela 3. Klasa II – samochody osobowe zabytkowe (rok produkcji do 1994 włącznie)

Miejsce	Numer startowy	Samochód	Rodzaj paliwa	Zużyte paliwo [litry]	Zużycie paliwa [litry/100km]	Współczynnik K [kJ/kg]
1	15	Mercedes-Benz W124	Olej napędowy	5,47	4.307086614	0.126011224
2	13	Mercedes-Benz 190 W201	Benzyna 100	7,09	5.582677165	0.139377039
3	11	Volkswagen Golf II	Olej napędowy	5,92	4.661417323	0.152634951

Tabela 4. Klasa III – samochody z napędem hybrydowym

Miejsce	Numer startowy	Samochód	Rodzaj paliwa	Zużyte paliwo [litry]	Zużycie paliwa [litry/100km]	Współczynnik K [kJ/kg]
1	2	Toyota Corolla	Benzyna 95	4,24	3.338582677	0.076451014
2	17	Toyota Yaris	Benzyna 100	3,56	2.803149606	0.077333138
3	3	Toyota Yaris	Benzyna 95	4,80	3.779527559	0.095299269

Należy podkreślić, że rajd nie faworyzował żadnej kategorii pojazdów, co sprawiło, że rywalizacja była sprawiedliwa i ekscytująca dla wszystkich uczestników. Poza aspektem sportowym, wydarzenie miało także istotny wymiar edukacyjny do promowania ekonomicznej i bezpiecznej jazdy.

II Wykapana Jazda Oszczędnościowa była niezapomnianym wydarzeniem dla wszystkich pasjonatów motoryzacji, którzy nie tylko przeżyli emocjonującą rywalizację, ale także aktywnie uczestniczyli w promowaniu odpowiedzialnego zachowania na drodze.

Na zdjęciu pasjonaci rajdu, od lewej: Wojciech Kozłowski, Antoni Letki, Wiesław Bień

Opracował:
Wojciech Kozłowski
Prezes Koła SIMP-atycy przy O/ SIMP w Olsztynie

Z działalności Oddziału SIMP w Rzeszowie: Relacja z zebrania Zarządu Oddziału

W dniu 12 czerwca 2024 roku odbyło się gościnnie w siedzibie firmy Koelner Rawlplug IP Sp. z o.o. Oddział w Łąncucie zebranie Zarządu Oddziału SIMP w Rzeszowie, z udziałem przewodniczących Kół SIMP oraz zaproszonych gości. Gospodarzem spotkania było Koło SIMP przy Łąncuckiej Fabryce Śrub Koelner, którego przewodniczącym jest kol. Józef Szczepański.

Na zdjęciu widok na salę obrad z uczestnikami, od lewej: Józef Skomra, Józef Szczepański, Wojciech Bieniasz, Aleksander Pado, Patrycja Kuźmicz, Janusz Brzykowski, Mieczysław Janowski

W spotkaniu uczestniczyli członkowie Zarządu Oddziału SIMP w Rzeszowie, w tym Janusz Dobrzański, prezes; Włodzimierz Adamski, wiceprezes; Jan Porada, wiceprezes i skarbnik; Iga Musz-Dobrzańska, sekretarz oraz pozostali goście: Józef Szczepański, przewodniczący Koła SIMP przy Łąncuckiej Fabryce Śrub Koelner; Bogdan Szupernak, przewodniczący Koła Grupy Środowiskowej w Rzeszowie; Józef Skomra oraz Stanisław Szpunar, przedstawiciele Koła SIMP w PCKP w Łąncucie; Aleksander Pado, przewodniczący Koła w Pratt & Whitney Rzeszów; Janusz Pietruszka, przewodniczący Koła PZL Mielec; Patrycja Kuźmicz, dyrektor Ośrodka Doskonalenia Kadr i Rzecznostwa SIMP w Rzeszowie; Janusz Brzykowski, ODK SIMP w Rzeszowie; Stanisław Pelic, Marek Stojko, Wojciech Bieniasz, Mieczysław Janowski, członkowie Koła Seniorów SIMP; Józef Bigos, prezes Multifarbu i Członek Wspierający SIMP; Michał Jurek i Arkadiusz Wyłupek, członkowie SIMP oraz zaproszony Kamil Wójcik, wiceprezes FSNT NOT w Warszawie.

Spotkanie rozpoczął kol. Janusz Dobrzański, prezes Oddziału SIMP w Rzeszowie witając wszystkich przybyłych gości. Po powitaniu uczestników, wszyscy udali się na smaczny obiad, a następnie rozpoczęto obrady w sali prezydenckiej.

Na początku głos zabrał Kamil Wójcik, wiceprezes FSNT-NOT w Warszawie, krótko podsumowując Finał I edycji Turnieju PCCon, który odbył się 27 maja 2024 roku w jednej z sali Warszawskiego Domu Technika NOT w Warszawie.

W ramach współpracy z platformą konkursową Prize Charger Oddział SIMP w Rzeszowie organizuje PCCon - serię turniejów wiedzy o komputerach oraz technologii IT. Pierwsza edycja turnieju dotyczyła komputerów osobistych z lat 80. i 90. oraz początki AI (z ang. *Artificial intelligence*). Obszar tematyczny obejmował zakres popularne komputery ośmiobitowe, takie jak Commodore, Atari, Spectrum, czy Amstrad, a także szesnastobitowe, czyli: Atari ST, Amiga i pierwsze komputery PC oraz ich oprogramowanie. Podczas spotkania Kamil Wójcik, wiceprezes FSNT NOT wręczył kol. Bogdanowi Szupernakowi, przewodniczącemu Koła Grupy Środowiskowej w Rzeszowie pamiątkowy Dyplom Uznania za okazane wsparcie w organizacji inauguracyjnej edycji cyklu edukacyjno-turniejowego „Prize Charger”. Na zdjęciu od lewej kol. Bogdan

Szupernak otrzymuje podziękowania od Kamila Wójcika, wiceprezesa FSNT NOT.

Dyplom otrzymał również kol. Sławomir Świetlik, Dyrektor Zespołu Szkół Mechanicznych w Rzeszowie.

W dalszej części spotkania kol. Janusz Dobrzański, prezes Oddziału SIMP w Rzeszowie przekazał dla naszej Seniorki Koleżanki Zdzisławy Brzykowskiej, byłej dyrektor Ośrodka Doskonalenia Kadr i Rzecznostwa SIMP w Rzeszowie Dyplom Uznania za uzyskanie w 2023 roku II miejsca wśród jednostek gospodarczych SIMP za działalność szkoleniową, która miała znaczący wpływ na merytoryczne i finansowe wyniki działalności Stowarzyszenia. Dyplom został przekazany na ręce kol. Patrycji Kuźmich, obecnej dyrektor ODK SIMP w Rzeszowie. Na zdjęciu kol. Patrycja Kuźmich, odbiera w imieniu kol. Zdzisławy Brzykowskiej podziękowania i Dyplom Uznania od kol. Janusza Dobrzańskiego.

Następnie kol. Józef Szczepański, przewodniczący Koła SIMP przy Łańcuckiej Fabryce Śrub Koelner w swoim wystąpieniu opowiedział o działalności i produktach firmy Koelner. Po bardzo interesującym wprowadzeniu, uczestnicy spotkania udali się na zwiedzanie fabryki.

Na zdjęciach: po lewej uczestnicy podczas zwiedzania fabryki Koelner, po prawej produkty, śruby firmy Koelner Rawlplug IP Sp. z o.o. Oddział w Łańcucie.

Następnie, kontynuowano obrady w sali prezydialnej. Kolejnymi zrealizowanymi punktami programu były informacje dotyczące: stanu organizacyjnego i merytorycznego Oddziału SIMP w Rzeszowie; organizacji Makroregionu SIMP Południowo-Wschodniego; bieżącej działalności ZG SIMP, którą przedstawił kol. Włodzimierz Adamski, członek ZG SIMP; wyników konkursów organizowanych przez SIMP; aktualnej działalności Kół SIMP O/SIMP w Rzeszowie w 2023 roku, które zaprezentowali w swoich krótkich wystąpieniach koledzy z poszczególnych kół. Na podstawie wypowiedzi należy zauważyć, że nasze Koła działające przy Oddziale SIMP w Rzeszowie dobrze radzą sobie w obecnych czasach, choć wymaga to systematycznego zaangażowania i sporego wysiłku ze strony zarówno przewodniczących jak i pozostałych, których celem jest pozyskiwanie nowych członków SIMP.

Pamiątkowe zdjęcie uczestników spotkania, od lewej z przodu: Włodzimierz Adamski, Kamil Wójcik, Janusz Dobrzański, Stanisław Pelic, Mieczysław Janowski; od lewej z tyłu: Janusz Brzykowski, Iga Musz-Dobrzańska, Aleksander Pado, Józef Szczepański, Arkadiusz Wyłupek, Jan Porada, Józef Bigos, Bogdan Szupernak, Józef Skomra, Stanisław Szpunar, Marek Stojko, Janusz Pietruszka, Wojciech Bieniasz;

Na zakończenie kol. Janusz Dobrzański, prezes Oddziału SIMP podziękował wszystkim za przybycie i zaprosił na kolejne spotkania Zarządu w przyszłości.

Opracowała:
Iga-Musz-Dobrzańska
Sekretarz O/ SIMP w Rzeszowie

Z działalności Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp.

12. Międzynarodowa Konferencja „Laboratoria Badawcze, Systemy Jakości w Unii Europejskiej” w Świeradowie Zdroju

Znana konferencja – nowe miejsce

W dniach 13-15 czerwca 2024 roku odbyła się 12. edycja Międzynarodowej Konferencji „Laboratoria Badawcze – Systemy Jakości w Unii Europejskiej”. Organizatorami tego wydarzenia, tradycyjnie byli Oddział SIMP w Gorzowie Wielkopolskim oraz Sekcja Badań Materiałowych Klubu POLLAB. W porównaniu do poprzedniej edycji konferencji, która odbyła się w okolicach lubuskich jezior w Lubniewicach, tym razem uczestnicy zostali zaproszeni w Góry Izerskie w Świeradowie Zdroju do Hotelu Cottonina. W wydarzeniu udział wzięło ponad 80 gości z Polski, Niemiec i Czech. Hasłem przewodnim tegorocznej konferencji były „Badania materiałów i urządzeń”. Zarówno w sesjach technicznej jak i plenarnych poruszone zostały tematy związane z badaniami zgodności, badaniami diagnostycznymi, porównaniami międzylaboratoryjnymi, drukiem 3D, monitorowaniem procesów wytwarzania czy też recyklingiem. Rozmaity obszar tematyczny dotyczył nie tylko badań nieniszczących, ale również niszczących.

Badania pojazdów szynowych

Pierwszy dzień konferencji rozpoczął się od wyjazdu w pobliże wygasłego wulkanu Landeskronen, do jednej z czterech jednostek badawczych TÜV SÜD Rail GmbH jakim jest Görlitz. Po krótkiej przerwie kawowej, gości powitali gospodarze miejscowej jednostki dr. Stefan Soltysiak oraz pan Uwe Rönsch.

Po wprowadzeniu i przedstawieniu zasad BHP uczestnicy zostali podzieleni na dwie grupy, a następnie, wraz z tłumaczami symultanicznymi, udali się na zwiedzanie obiektu podzielonego na 4 stacje tematyczne.

Na zdjęciu kompleks badawczy TÜV SÜD Rail GmbH w Görlitz, rozległy teren, na którym podczas przemieszczania się należy zachować wszelkie zasady bezpieczeństwa.

Największym obiektem do badań jest tor testowy o łącznej długości 4,5 kilometra, gdzie sprawdza się zachowanie pojazdów szynowych na łukach, rozjazdach czy też stromych podjazdach. Jeżeli pojazd szynowy pozytywnie przejdzie takie badania, kolejne próby przeprowadzane są już na szlakach kolejowych.

Na zdjęciu stanowisko do przeprowadzania crashtestów, zabezpieczone betonowymi ścianami (rozpędzone odłamki zniszczonych elementów zderzeniowych są bardzo niebezpieczne).

Oprócz testów na torach prowadzone są również badania na stanowisku badawczym, gdzie stacjonarnie pojazdy szynowe są skręcane podłużnie. Testy te odbywają się na stanowisku badawczym

opracowanym samodzielnie przez jednostkę w Görlitz. Niemniej jednak głównym obszarem badań ośrodka w Görlitz są badania komponentów m. in. zderzaków czy też elementów zderzeniowych. Najbardziej spektakularne są badania elementów zderzeniowych, tzw. Crashtest.

Do wagonu o dużej masie mocowany jest czołowo element wprowadzający obciążenie. Wagon jest rozpędzany przez lokomotywę manewrową, a następnie swobodnie „wypchnięty” uderza w element badany, który jest przymocowany do grubej ściany z betonu. Takie badania są nie tylko spektakularne, ale też niebezpieczne. Dlatego stanowisko to jest obudowane płytami betonowymi. Mniej spektakularne, ale równie istotne są badania zmęczeniowe zderzaków. Przeprowadzane są one na specjalnie skonstruowanym wahadle – który prawdopodobnie jest jedyną taką konstrukcją w Europie, a może nawet i na świecie. Aby dana konstrukcja zderzaka została dopuszczona, musi przejść ponad 30 000 cykli! Badania takie trwają miesiącami. Oprócz badań bezpieczeństwa ośrodek badawczy w Görlitz prowadzi też badania związane z komfortem m.in. mierzeniem poziom hałasu generowanego przez klimatyzację. Przykładem obiektu, na którym przeprowadza się takie badania był znajdujący się na terenie obiektu nowo-

czesny pociąg dużych prędkości kolei niemieckich ICE, będący jeszcze w fazie rozwoju.

Na zdjęciu uczestnicy sesji technicznej w TÜV SÜD Rail GmbH w Görlitz na tle wagonu stanowiącego rozpędzoną masę na testach.

Po bardzo ciekawym i wyczerpującym zwiedzaniu uczestnicy wrócili do Świeradowa Zdroju, gdzie czekała na nich przerwa obiadowa.

Polsko-niemiecka sesja plenarna

Po południu nastąpiło oficjalne otwarcie konferencji przez przedstawicieli Komitetu Organizacyjnego: Aleksandrę Krawczyk, przewodniczącą Konwentu Sekcji Badań Materiałowych oraz kolegów z O/SIMP w Gorzowie Wlkp. Włodzimierza Fleischera, prezesa oraz Ryszarda Barta, wiceprezesa.

Na zdjęciu przedstawiciele Komitetu Organizacyjnego podczas otwarcia wydarzenia, od lewej: Włodzimierz Fleischer, Aleksandra Krawczyk i Ryszard Bartz.

Pierwszą sesję plenarną poprowadził kol. Filip Dziedzic, skarbnik O/SIMP w Gorzowie Wlkp. Wykład otwierający, który dotyczył tendencji rozwojowych w obszarze zaawansowanych materiałów, poprowadziła prof. dr hab. inż. Anna Dobrzańska-Danikiewicz. Wystąpienie to, było interesującym i obszernym wprowadzeniem do tematyki konferencji.

W kolejnych wykładach, prelegenci z Polski i Niemiec poruszali tematy związane z badaniami działu kolejnictwa dotyczące nie tylko pojazdów szynowych, ale też infrastruktury.

Po pierwszej części nastąpiła krótka przerwa kawowa, a następnie kolejni prelegenci wystąpili z prezentacjami dotyczącymi nowoczesnych technologii wytwarzania: monitorowania procesu wytwarzania wysokociśnieniowych zbiorników wodorowych oraz prognozowania zużycia elektrody do zgrzewania oporowego aluminium. Pierwszy dzień Konferencji niemal

nie dał uczestnikom wytchnienia i był zagospodarowany od rana do wieczora. W czasie jego trwania zaprezentowano nie tylko praktyczne badania, ale podjęto również wiele merytorycznych dyskusji w kularach.

Innowacje i badania

Drugi dzień Konferencji rozpoczął się sesją plenarną prowadzoną przez kol. Ryszarda Bartza. W czasie jej trwania prelegenci poruszyli tematy związane między innymi z nowoczesnymi metodami wytwarzania, automatyzacją badań, innowacjami czy też porównaniami międzylaboratoryjnymi. Wystąpienia budziły ciekawość widzów, dlatego w czasie trwania sesji uczestnicy podjęli również wiele interesujących dyskusji z prelegentami. Chwilę wytchnienia zapewniła przerwa obiadowa, po której to rozpoczęła się kolejna sesja plenarna, którą poprowadziła pani Aleksandra Krawczyk. Podobnie jak i w przedpołudniowej sesji, prelegenci poruszyli szerokie spektrum tematów związanych z badaniami oraz zapewnieniem jakości. Po sesjach wykładowych odbyło się spotkanie Sekcji Badań Materiałowych Klubu Polskich Laboratoriów POLLAB. Kolejnego dnia, ostatnią już sesję plenarną poprowadził kol. Tadeusz Szymczak. W czasie jej trwania prelegenci poruszyli tematy związane głównie z badaniami materiałowymi. Chociaż tego dnia odbyły się zaledwie 3 wystąpienia, to w dalszym ciągu budziły one wielkie zainteresowanie słuchaczy, następstwem których były prowadzone dyskusjami z prelegentami.

Jubileuszowa Konferencja już za 2 lata!

Pierwsza Konferencja LBSJ odbyła się w 2001 roku, jeszcze przed wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej. W tym czasie była ona doskonałym miejscem do wymiany wiedzy i informacji dotyczących Norm Europejskich w badaniach materiałowych i zapewnieniu jakości. Podobnie jak wtedy, tak i teraz MKLBSJ stanowi platformę do merytorycznych dyskusji oraz wymiany wiedzy i doświadczeń w zakresie szeroko rozumianych badań prowadzonych w inżynierii mechanicznej. Dzięki bogatemu zakresowi tematycznemu każde laboratorium badawcze z obszaru badań mechanicznych może znaleźć dla siebie coś interesującego oraz podjąć rozmowę na temat bieżących badań i osiągnięć.

Dziękujemy wszystkim Patronom, Sponsorom oraz Partnerom za wsparcie inicjatywy gorzowskiego Oddziału SIMP oraz wszystkim uczestnikom, dzięki którym to wydarzenie jest tak wyjątkowym! Komitet Organizacyjny zaprasza już teraz wszystkich zainteresowanych do Jubileuszowej Konferencji w czerwcu 2026 roku, podczas której będziemy świętować jubileusz 25-lecia oraz 100-lecie SIMP!

Prezentujemy poniżej listę wystąpień podczas 12. Międzynarodowej Konferencji „Laboratoria Badawcze – Systemy Jakości w Unii Europejskiej”.

I Sesja Plenarna:

- *Tendencje rozwojowe w obszarze zaawansowanych materiałów do innowacyjnych zastosowań przemysłowych* - Anna Dobrzańska-Danikiewicz, Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Mechaniczny, Instytut Inżynierii Mechanicznej;
- *Prüfungen für Schienenfahrzeuge* - Stefan Soltysiak, Uwe Rönsch, Martin Webhower, TÜV SÜD Rail GmbH;
- *Badania ultradźwiękowe w sektorze utrzymania ruchu kolei – wymagania formalne w Polsce i Niemczech, a możliwości techniczne* - Piotr Machała, Patryk Uchroński, Ewa Harapińska - ZBM ULTRA Sp. z o.o., Jarosław Mierzwa, Politechnika Wrocławska;
- *Optische Qualitätskontrolle im Nasswickelprozess mittels Thermografie* - Gernot Rüppel, Fraunhofer-Institut für Angewandte Polymerforschung, Oliver Dorn, Felix Kuke, Lars Ulke-Winter, Holger Seidlitz - Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg;

- *Dynamische Widerstandsmessungen zur Elektrodenverschleißprognose beim Widerstandspunktschweißen von Aluminium* - Dasghin Turabov, Alexander Nikitin, Ralf Ossenbrink, Brandenburgische Technische Universität Cottbus – Senftenberg.

II Sesja Plenarna:

- *3D Printing wyzwaniem w rozwoju nowych technologii wytwarzania*, Piotr Kuryło, Edward Tertel - Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Mechaniczny, Instytut Inżynierii Mechanicznej;
- *Pomiary wielkości geometrycznych na automatycznej linii do badań obręczy i pierścieni wielkogabarytowych* - Aleksandra Krawczyk, Huta Bankowa Sp. z o.o.;
- *Rentgenostrukturalne badania naprężeń własnych w diagnostyce materiałów elementów konstrukcji lotniczych* - Anna Krupińska, Andrzej Dudziński, Krzysztof Łęczycki - Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych;
- *Badania nieniszczące w obszarze kolejowym* - Łukasz Rawicki, Jacek Słania - Sieć Badawcza Łukasiewicz – Górnośląski Instytut Technologiczny, Centrum Spawalnictwa)
- *Znaczenie laboratoriów uznanych dla dozoru technicznego* - Wojciech Manaj, Robert Chudzik - Urząd Dozoru Technicznego, Dział Badań Laboratoryjnych;
- *Ocena kompetencji laboratoriów w zakresie badań twardości metodą Vickersa wg PN-EN ISO 6507-1 na podstawie badań biegłości organizowanych w ramach działalności Sekcji Badań Materiałowych Klubu POLLAB w latach 2017–2023* - ewelina Kiwała, Solvera Gavel Technology S.A. Sp. z o.o.;
- *Współczesne materiały konstrukcyjne i ich spoiny w badaniach mechanicznych i zastosowaniu dla przemysłu motoryzacyjnego* - Tadeusz Szymczak, Instytut Transportu Samochodowego;
- *Technologie generowania i magazynowania energii w układach grafenowych* - Mariusz Stegliński, Łukasz Kaczmarek, Piotr Kula, Leszek Klimek, Piotr Zawadzki, Konrad Dybowski, Magdalena Balik, Piotr Kosobudzki - Politechnika Łódzka, Wydział Mechaniczny, Instytut Inżynierii Materiałowej;
- *Recykling w projektach Centrum Metali Lekkich, Łukasiewicz – IMN na tle kierunków rozwoju przemysłu metali lekkich* - Sonia Boczkal, Wojciech Szymański, Bogusław Augustyn, Dawid Kapinos, Bartłomiej Płonka, Joanna Hrabia-Wiśnos, Andrzej Kłyszewski - Sieć Badawcza Łukasiewicz Instytut Metali Nieżelaznych, Centrum Metali Lekkich.

III Sesja Plenarna:

- *Oznakowanie części kodami DMC – znaczenie w automotiv – analiza laboratoryjna nanieśionego na części kodu, typowe błędy* - Piotr Kowalski, Volkswagen Motor Polska sp. z o.o.;
- *Analiza odkształceń w ocenie uszkodzeń spowodowanych interakcją pełzanie-zmęczenie w ferrytycznej stali żaroodpornej* - Magdalena Jakubowska, Paweł Grześkowiak, Urząd Dozoru Technicznego; Anna Sypień, Instytut Metalurgii i Inżynierii Materiałowej im. Aleksandra Krupkowskiego, Polska Akademia Nauk;
- *Stal nierdzewna w energetyce – problemy i doświadczenia* - Krzysztof Brunné, Adrian Sobczyszyn, Przedsiębiorstwo Usług Naukowo-Technicznych „Pro Novum” Sp. z o.o.;
- *Problemy pomiarowe w badaniach parametrów elektrycznych modułów PV* - Kazimierz Drabczyk, Instytut Metalurgii i Inżynierii Materiałowej im. Aleksandra Krupkowskiego, Polska Akademia Nauk.

IV Sesja Plenarna:

- *Badania i ocena złączy spawanych ze stali ferrytyczno-austenitycznej w zależności od energii liniowej procesu* - Stanisław Pałubicki, Politechnika Koszalińska, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Energetyki, Katedra Inżynierii Produkcji;
- *Nowoczesna oferta badawcza Politechniki Poznańskiej* - Grzegorz Ślaski, Politechnika Poznańska;

- *Konstrukcyjne materiały hybrydowe i ich badania mechaniczne* - Filip Dziedzic, Tomasz Osiecki, Abdullah Ejaz Mir, Holger Seidlitz (Brandenburgische Technische Universität Cottbus – Senftenberg; Bogdan Piekarski, Akademia im. Jakuba z Paradyża.

Plakaty:

- *Charakterystyka mikrostruktury oraz właściwości cieplno-fizycznych kompozytu na podstawie stopu Al-Si z cząstkami SiC oraz C* - Anna Krupińska, Krzysztof Łęczycki, Andrzej J. Panas, Maciej Starczewski - Zakład Samolotów i Śmigłowców Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych;
- *Analiza udziału austenitu szczątkowego w osnowie ausferrytycznej na podstawie obrazu z mikroskopu cyfrowego* - Aneta Jakubus, Joanna Kostrzewa, Akademia im. Jakuba z Paradyża.

**12. Międzynarodowa Konferencja
Laboratoria Badawcze –
Systemy Jakości
w Unii Europejskiej**
Świeradów Zdrój - Görlitz 2024

Patronat honorowy

Łukasiewicz
Górnośląski Instytut Technologiczny

WROCLAW UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

POZNAN UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

Sponsorzy

ANMAT TRADING spol. s r.o.

ZREMB
Gorzów Wlkp.

shim-pol

Partnerzy

TÜV SÜD

IWL
INSTITUT FÜR LEICHTBAU UND WERTSCHÖPFUNGS-MANAGEMENT

TELECOM
HOLDING

Platforma Przemysłu Przyszłości

Lubuska Regionalna Rada Przemysłu Przyszłości

NORD
DRIVESYSTEMS
Our Solution. Your Success.

Partnerzy branżowi

WZŁASTER

CLUSTER METALL BRANDENBURG
Co-funded by the European Union

IIM
INSTITUT INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW

Partnerzy medialni

mechatnik

Wiadomości SIMP

staleo.pl
portal przemysłowy

Przemysł za rogiem – relacja z wycieczki dla studentów

Studenci z Niemiec odwiedzają lubuskie

W dniach 28-29 maja 2024 roku Fachschaftsrat Elektrotechnik-Maschinenbau (Samorząd Studencki) z Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg zorganizował, jak co roku, wycieczkę dla studentów. Tego typu wyjazdy stanowią nie tylko praktyczne uzupełnienie wykładów, ale są również okazją do integracji studentów. Tegoroczną inicjatywę Samorządu Studenckiego wspierał oraz współorganizował Oddział SIMP w Gorzowie Wlkp. razem z Lubuskim Kłastrem Metalowym oraz Institut für Leichtbau und Wertschöpfungsmanagement.

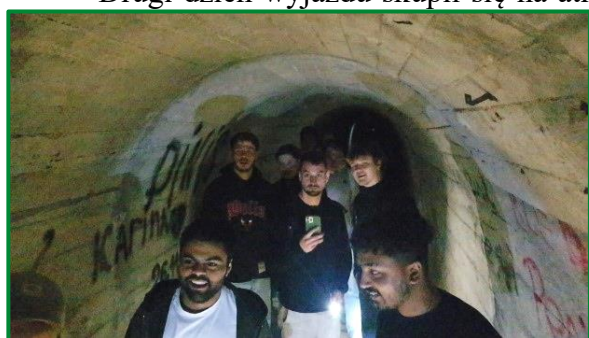
Obróbka mechaniczna, cieplna oraz badania naukowe

Pierwszy dzień wycieczki rozpoczął się od wyjazdu do zakładu Firmy Nord Napędy w Nowej Soli. Po powitaniu oraz wprowadzeniu do zasad BHP, studenci zostali oprowadzeni po działach obróbki mechanicznej, montażu, kontroli jakości oraz logistyki. Dzięki temu studenci mogli prześledzić cały łańcuch produkcyjny poczynając od półproduktów (pręty, odkuwki, odlewy) aż po gotowe napędy. Następnym punktem była wizyta na Uniwersytecie Zielonogórskim. Dr hab. inż. Władysław Papacz, prof. UZ, dziekan Wydziału Mechanicznego poprowadził wycieczkę oraz zapewnił bezpośredni kontakt z profesorami prowadzącymi badania, którzy opowiadali o swoim obszarze badawczodydaktycznym oraz byli otwarci na wszelkie pytania. Poruszane tematy i odwiedzane laboratoria obejmowały badania środków smarnych, selektywne spiekanie laserowe (SLM), skanowanie przestrzenne oraz technologie automatyzacji.

Przemysł i atrakcje między rzekami

Drugi dzień wyjazdu skupił się na atrakcjach turystycznych regionu, ale nie zabrakło też wizyty w przemyśle. Pierwszą atrakcją był Międzyrzecki Rejon Umocniony, po którym studentów oprowadził kol. Filip Dziedzic. Zwiedzanie rozpoczęło się od most obrotowego w Kursku. Następnie grupa udała się do umocnień Grupy Warownej Schill. Uczestnicy mogli nie tylko zobaczyć bunkry z zewnątrz, ale również wejść do ich ruin oraz

przejsć podziemnym tunelem łączącym obiekty.

Po pełnym wrażeń przeżyciu w podziemiach MRU studenci udali się do firmy Converis w Międzyrzeczu. Na miejscu pracownicy zakładu pokazali na żywo proces formowania rotacyjnego oraz późniejszej

obróbki elementów. Ostatnią atrakcją tego dnia było Lubuskie Muzeum Browarnictwa w Witnicy, jedyne muzeum browarnictwa regionalnego w Polsce. Na miejscu kustosz oprowadził grupę, najpierw po produkcji Browaru Witnica, gdzie od ponad 100 lat warzy się piwo, a następnie po wspomnianym muzeum. Zwiedzanie było szczególnie interesujące ze względu na to, że kustosz jest dawnym pracownikiem tego browaru, dlatego uczestnicy wycieczki mogli usłyszeć wiele ciekawostek o lokalnym browarnictwie, a także o samym procesie produkcji piwa. Na zakończenie odbyła się degustacja piw i napojów produkowanych przez Browar Witnica.

Lubuskie warte zachodu!

Wycieczka studentów z Niemiec po województwie lubuskim spotkała się z bardzo pozytywnym odbiorem uczestników. W czasie jej trwania grupa przejechała całe województwo lubuskie, od południa do północy. Cieszymy się, że mogliśmy aktywnie wesprzeć inicjatywę Samorządu Studenckiego, ponieważ wyjazd ten stanowił inspirujące uzupełnienie teoretycznych wykładów. Pozostajemy w gotowości do wsparcia kolejnych, podobnych inicjatyw.

Opracował:
inż. Filip Dziędzic
Skarbnik O/ SIMP w Gorzowie Wlkp.

Spotkanie z cyklu „Przemysł – nauka – dobre połączenie”

Koło SIMP przy Wydziale Technicznym Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim działa po przekształceniu już ponad pięć lat. Aneta Jakubus, prezes Koła SIMP przy WT AJP Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp. wraz z pracownikami Akademii prężnie działają integrując przedstawicieli nauki z lokalnymi przedsiębiorstwami m. in. poprzez organizowanie cyklu spotkań pt. „Przemysł – nauka – dobre połączenie”. Zadaniem tych spotkań jest umożliwienie uczestnikom poznania nowinek na rynku, a dokładnie zapoznanie się z urządzeniami specjalistycznymi stosowanymi w przemyśle. Istotnym elementem wydarzenia są warsztaty, które dają możliwość zapoznania się z narzędziami i urządzeniami zademonstrowanymi przez zaproszone firmy.

Na początku działalności Koła SIMP przy WT AJP w Gorzowie Wlkp. udało się zorganizować cztery spotkania z cyklu „Przemysł – nauka – dobre połączenie”, jednak z powodu panującej sytuacji pandemicznej spotkania warsztatowe należało zawiesić. Po trudnym okresie, zarówno w kraju, jak i na świecie, dzięki zaangażowaniu koleżanek dr hab. inż. Anny Fajdek-Bieda oraz mgr inż. Joanny Kostrzewy udało się zorganizować kolejne dwa spotkania z tego cyklu.

Na zdjęciu organizatorki dwóch ostatnich spotkań, od lewej Anna Fajdek-Bieda, Aneta Jakubus, Joanna Kostrzewa

Tym razem, na piątym już spotkaniu, poruszono tematykę związaną z efektywnością energetyczną i energooszczędnością.

Przedstawiciele Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wlkp., w tym prof. dr hab. Andrzej Stachel oraz dr inż. Robert Barski zaprezentowali tematy dotyczące możliwości poprawy efektywności energetycznej procesów technologicznych i urządzeń oraz wykorzystania samochodów elektrycznych jako magazynów energii.

Na zdjęciu Profesor Wydziału Technicznego AJP Pan Andrzej Stachel podczas prezentacji pt. Możliwości poprawy efektywności energetycznej procesów technologicznych i urządzeń

Zaproszeni goście m.in. Jan Surówka, wiceprezes SIMP Oddziału SIMP w Gliwicach zainteresował słuchaczy zagadnieniami dotyczącymi efektywności energetycznej jako ważnego zasobu energetycznego oraz zagrożeniami ze strony plastiku w kontekście zrównoważonego rozwoju. Przedstawiciele firmy LMB ENERGY omówili nowoczesne magazyny energii oraz optymalizację energetyczną przedsiębiorstw. Na sam koniec spotkania Jakub Marszałkiewicz z Wydziału Ekonomicznego AJP przedstawił temat pt. „Protoplaści urządzeń rozszerzonej świadomości w lotnictwie i transporcie”. Warsztaty zorganizowane przez firmy LMB ENERGY miały na celu zapoznania z programem umożliwiającym analizę jak najlepszego doboru odnawialnych źródeł energii w budownictwie energooszczędnym.

Na zdjęciu po lewej uczestnicy piątego spotkania z cyklu „Przemysł – nauka – dobre połączenie” podczas prelekcji dr. inż. Roberta Barskiego nt. Efektywności energetycznej i energooszczędności

Na szóstym spotkaniu poruszono tematykę związaną z najnowszymi osiągnięciami w dziedzinie technologii przyrostowych.

Na zdjęciu po prawej uczestnicy szóstego spotkania z cyklu Przemysł – nauka – dobre połączenie pt. Najnowsze osiągnięcia w dziedzinie technologii przyrostowych, wraz z prelegentem z firmy IGUS

Posiedzenie rozpoczął dr inż. Łukasz Lemieszewski, prodziekan Wydziału Technicznego AJP prezentując uczelnię oraz temat pt. *Stosowanie czatów sztucznej inteligencji w edukacji*. Zaproszeni goście, kolejno Krzysztof Boczar, przedstawiciel firmy COLMEX zainteresował słuchaczy drukiem 3D z metalu i piasku oraz Piotr Ciejka z firmy IGUS innowacjami w druku 3D. Po krótkiej przerwie prof. dr hab. inż. Zenon Tartakowski z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie mówił o druku 3D jako przyszłości przemysłu. Kinga

Skrzyk z Platformy Przemysłu Przyszłości omówiła i zaprezentowała tematykę związaną z innowacyjnymi zastosowaniami technologii przyrostowych i doradczych systemów ekspertowych w Przemysle 4.0.

Na zakończenie wystąpień mgr inż. Rafał Samuski, przedstawiciel AJP omówił temat

związany z drukowaniem metodą FDM oraz o czym należy pamiętać i zwracać szczególną uwagę podczas projektowania modelu 3D.

Na zdjęciu Rafał Samulski podczas prezentacji nt. O czym pamiętać podczas projektowania modeli 3D pod druk FDM

Kolejnym etapem, po wystąpieniach, były warsztaty zorganizowane przez firmę IGUS. Zaprezentowano różnego rodzaju filamenty, elementy wydrukowane m.in. łożyska ślizgowe, nakrętki do śrub pociągowych, prowadniki kablowe. Również, uczestnicy mieli możliwość zapoznania się z działaniem i oprogramowaniem drukarek oraz systemem modułowym robolink.

Zdjęcie wykonane po warsztatach przeprowadzonych przez firmę IGUS w ramach szóstego spotkania pt. „Przemysł – nauka – dobre połączenie”

Zapraszamy do śledzenia naszych kolejnych działań na www.facebook.com/kolo-SIMPprzyAJP.

Opracowała:
dr inż. Aneta Jakubus
Prezes Koła SIMP przy Wydziale Technicznym Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim

Z działalności Oddziału SIMP w Kaliszu

Sekcja Lotnicza SIMP O/SIMP w Kaliszu na „szlaku techniki” na Warmii

W dniach 1-4 maja 2024 roku, Sekcja Lotnicza działająca przy Oddziale SIMP w Kaliszu zorganizowała wyjazd techniczny na Warmię. Wycieczka dla członków SIMP miała na celu pogłębienie wiedzy na temat lotnictwa sportowego działającego obecnie na terenie Warmii, a także zapoznanie się z historią lotnictwa w tym regionie.

Pierwszym zwiedzanym obiektem na trasie zaplanowanej wycieczki było *lotnisko Dajtki*, na którym funkcjonuje *Aeroklub Warmińsko-Mazurski*. Lotnisko to powstało w 1926 roku jako cywilne lotnisko przeznaczone do obsługi ruchu pasażerskiego. Po przejęciu lotniska przez administrację polską, obiekt stał się w roku 1946 bazą Aeroklubu Olsztyńskiego. W latach pięćdziesiątych, zmieniono oficjalną nazwę na Aeroklub Warmińsko-Mazurski (AW-M). Aeroklub działa nieprzerwanie, prowadząc szkolenia lotnicze. Obecnie AW-M dysponuje nowoczesną bazą i zapleczem administracyjno-hangarowym. Posiada dwa pasy startowe: pas utwardzony i oświetlony oraz pas trawiasty. Na terenie lotniska prowadzone są szkolenia: szybowcowe, motoszybowcowe i samolotowe (w tym na samolotach ultralekkich). Podczas prezentacji statków powietrznych w hangarze, omawiana była budowa szybowców i samolotów ultralekkich oraz zasady ich pilotażu. Pięcioro z uczestników wyjazdu wykonało z instruktorem zapoznawczy lot szybowcem.

Na zdjęciu uczestnicy na terenie hangaru

Drugim zwiedzanym obiektem był *Aeroklub Krainy Jezior na lotnisku Wilamowo*. Aeroklub prowadzi swoją działalność na terenie dawnego lotniska, przeznaczonego do obsługi kwatery Wilczego Szańca.

Uczestnicy wycieczki na lotnisku w Wilamowie

Lotnisko powstało w 1940 roku, w wyniku rozbudowy działającego od 1935 roku lotniska sportowego. Po zakończeniu II Wojny Światowej, lotnisko było w niewielkim stopniu

użytkowane przez Wojsko Polskie. W roku 1973 został powołany do życia Aeroklub Kętrzyński jako terenowa jednostka organizacyjna Aeroklubu Polskiego. W 1976 roku, lotnisko zostało przeznaczone na bazę Instytutu Lotnictwa „AGROLOT”, w celu utworzenia poligonu służącego do realizacji programu badań agrolotniczych, w tym również prowadzenie szkolenia pilotów rolniczych: samolotowych i śmigłowcowych. Do roku 1978, na utworzonym poligonie, przebadana została cała flota produkowanych w kraju statków agrolotniczych wraz z wyposażeniem. Były to samoloty polskiej produkcji: PZL An-2, PZL-106 Kruk, PZL M-18 Dromader, PZL M-15 Belphegor i śmigłowiec PZL Mi-2 oraz samoloty zagraniczne: amerykański samolot Trush Commander i czechosłowacki Čmelak. W pobliskim Karolewie, w Technikum Mechanizacji Rolnictwa powstała klasa o specjalizacji agrolotniczej, wykorzystująca w procesie edukacji zaplecze tego ośrodka. Instytut Lotnictwa zakończył w 1978 roku badania w locie sprzętu agrolotniczego. Przez następnych kilka lat kontynuowany był program szkolenia pilotów rolniczych. W 1983 roku nastąpiło rozwiązanie Aeroklubu Kętrzyńskiego. W roku 1998 lotnisko zostało zakupione przez osoby prywatne, które podjęły działania prowadzące do reaktywacji aeroklubu pod nazwą Aeroklub Krainy Jezior, w zakresie lotnictwa sportowo-rekreacyjnego. Od tego czasu na lotnisku Wilamowo prowadzona jest działalność lotnicza oraz organizowane są liczne imprezy i zloty popularyzujące lotnictwo. Trzecim obiektem lotniczym na trasie było, nieczynne już lotnisko w Ornecie.

aeroklubu pod nazwą Aeroklub Krainy Jezior, w zakresie lotnictwa sportowo-rekreacyjnego. Od tego czasu na lotnisku Wilamowo prowadzona jest działalność lotnicza oraz organizowane są liczne imprezy i zloty popularyzujące lotnictwo. Trzecim obiektem lotniczym na trasie było, nieczynne już lotnisko w Ornecie.

Na zdjęciu widok na pas startowy w Ornecie

Obecnie pozostał już tylko pas startowy o długości 2000 m i szerokości 50 m. Lotnisko zostało zbudowane w latach trzydziestych przez Niemców w celach wojskowych. Po zakończeniu wojny do 1950 roku, lotnisko zajmowane było przez Rosjan. W latach 1952-1969 na jego terenie stacjonował 29. Pułk Lotnictwa Myśliwskiego, a następnie do lat osiemdziesiątych lotnisko pełniło funkcje zapasowe. W wyniku złego stanu technicznego, pas nie może już pełnić swojej roli, pozostaje jedynie ciekawym świadkiem historii.

Warmia to również liczne fortyfikacje. Na trasie wyjazdu znalazł się „Szlak Fortyfikacji Trójkąta Lidzbarskiego”. Szlak jest pod opieką Nadleśnictwa Orneta, które utworzyło tam leśną ścieżkę spacerową. Była to pozycja obronna budowana od zakończenia I Wojny Światowej w Prusach Wschodnich. Początkowo tworzyły ją niewielkie budowle o niskiej kategorii obronności. Większe schrony powstały dopiero w latach 1936–1937, po odrzuceniu ograniczeń traktatu wersalskiego. Po rozpoczęciu II wojny światowej, nie planowano obsadzenia i wykorzystania umocnień. Dopiero od lutego do kwietnia 1945 roku wycofująca się niemiecka 4 Armia toczyła tu zacięte walki z wojskami 3. Frontu Białoruskiego.

Kolejnym bardzo ciekawym punktem na trasie było Muzeum Miejskie w Górowie Iławieckim prowadzone przez Stowarzyszenie Historyczno-Kolekcjonerskie Ziemi Górowskiej „Dreyse”.

Na zdjęciu fragment ekspozycji Muzeum Miejskiego w Górowie.

Muzeum posiada w swoich zasobach przedmioty związane nierozłącznie z historią regionu, głównie z okresu II wojny światowej. Na ekspozycji, muzeum prezentuje eksponaty z dziedzin, takich jak: broń, militaria, wyroby techniki wojskowej, numizmaty i odznaczenia oraz wiele innych, w tym szczątki samolotów wojskowych. Zgromadzone eksponaty są tak liczne, że czasu wystarczyło jedynie na pobieżne zapoznanie się ze zbiorami.

Warmia to także liczne zabytki. Należą do nich: historyczna stolica Warmii - Lidzbark Warmiński z Zamkiem Biskupów Warmińskich określanym mianem „perły gotyku”; Pieniężno - zniszczone w trakcie II wojny światowej, niezwykle klimatyczne warmińskie miasteczko z drugim najwyższym czynnym mostem kolejowym w Polsce; Markowo - pseudomegalityczny cmentarz Dohnów; Barczewo – miasteczko określane „warmińską Wenecją” (znajduje się tam zakład karny, w którym był osadzony i zmarł Gauleiter Prus Wschodnich Erich Koch).

Dopełnieniem wyjazdu był rejs unikalnym w skali świata, systemem pochylni Kanału Elbląskiego.

Na zdjęciu urządzenie pochylni kanału elbląskiego

W roku 1978 kanał uznano za zabytek techniki, natomiast w roku 2011 został uznany za Pomnik Historii.

Dziękujemy Maciejowi Rżysko, przewodnikowi regionalnemu, który pomógł nam zrealizować ten „szyty na miarę” plan (<https://www.facebook.com/KierunekWarmiaiMazury>).

Opracował:

mgr inż. Krzysztof Kowalski

Członek Zarządu O/ SIMP w Kaliszu

Autor zdjęć:

mgr inż. Krzysztof Krystyniak

Koło SIMP przy WSK „PZL-Kalisz” S.A. O/ SIMP w Kaliszu

Seminarium tematyczne „Współrzędnościowe maszyny pomiarowe” zorganizowane przez Koło SIMP przy WSK „PZL-KALISZ” S.A. O/SIMP w Kaliszu

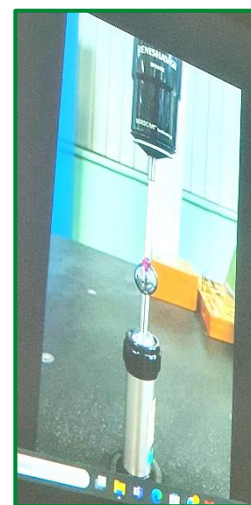
Koło SIMP przy WSK „PZL-Kalisz” S.A. przy Oddziale SIMP w Kaliszu jest organizatorem cyklicznych, comiesięcznych spotkań członków Koła i naszych kolegów z Oddziału SIMP w Kaliszu dotyczących obszaru o różnorodnej tematyce technicznej i okołotechnicznej, mających na celu poszerzanie wiedzy i integrację członków SIMP.

W dniu 15 maja 2024 roku odbyło się seminarium tematyczne „Współrzędnościowe maszyny pomiarowe”, którego prelegentem był kol. mgr. inż. Szymon Witczak, pracownik WSK PZL-Kalisz S.A. i jednocześnie pracownik naukowy Uniwersytetu Kaliskiego. W seminarium wzięło udział 26 członków SIMP, głównie pracowników wcześniej wspomnianego zakładu i członków Koła. Kolega Szymon Witczak wprowadził uczestników seminarium w tajniki współrzędnościowej metrologii, rozpoczynając swój referat od definicji współrzędnościowej Techniki Pomiarowej (WTP).

Następnie przedstawił dostępne systemy WTP, takie jak ramiona pomiarowe, skanery,

mostowe współrzędnościowe maszyny pomiarowe, wspornikowe współrzędnościowe maszyny pomiarowe oraz portalowe maszyny pomiarowe. Właśnie portalowym maszynom pomiarowym poświęcił swoją dalszą część prelekcji. Uczestnicy seminarium poznali nie tylko budowę maszyn pomiarowych, niezbędne media do jej prawidłowej pracy, ale mieli również okazję zapoznać się i „dotknąć” większość komponentów, które decydują o pomiarach, takich jak głowica pomiarowa, sonda i trzpienie pomiarowe.

Na zdjęciu kol. Szymon Witczak, pracownik WSK PZL-Kalisz S.A. podczas omawiania funkcjonalności głowicy

W kolejnym kroku prezentacji prelegenta, uczestnicy poznali proces przygotowania do pomiarów, począwszy od kalibracji poprzez interpretację rysunków, programowanie (kody programów) oraz rodzaje raportów (tekstowe, graficzne).

Seminarium było okazją do wymiany doświadczeń kolegów SIMP-owców, którzy na co dzień mają do czynienia z pomiarami wykonywanymi na maszynach pomiarowych, ale również okazją do bezpośredniego kontaktu z rubinowymi końcówkami pomiarowymi oraz uświadomienia sobie istoty i znaczenia pomiarów we współczesnym świecie techniki.

Na zakończenie uczestnicy seminarium podziękowali kol. Krzysztofowi Kowalskiemu, prezesowi Koła Zakładowego SIMP przy WSK PZL Kalisz S. A. za organizację spotkania i umożliwienie poszerzenia wiedzy z zakresu WTP. Wyrazili również zainteresowanie i otwartość na organizację przez kol. Krzysztofa Kowalskiego kolejnych seminariów tematycznych z obszarów bezpośrednio wpływających na podnoszenie świadomości kadry, a także nie bezpośrednio tematyki związanej z zadaniami współczesnych inżynierów.

Kol. Krzysztof Kowalski zobowiązał się do realizacji powyższego.

Spotkanie było również okazją do przyjęcia nowych członków i omówienia najbliższych planów i działalności Koła.

Opracował:
mgr inż. Krzysztof Michalak
Członek Prezydium ds. informacji O/ SIMP w Kaliszu

Z działalności Oddziału SIMP w Gorlicach: Oddziałowy Dzień Mechanika 2024

Dzień Mechanika w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich zgodnie z intencją Zarządu Głównego SIMP obchodzony jest na pamiątkę zebrania konstytucyjnego powołującego Stowarzyszenie, co miało miejsce w dniu 28 czerwca 1926 roku na terenie Politechniki Warszawskiej. W związku z tym, że w tym okresie wiele osób z naszego środowiska wyjeżdża na wakacyjny wypoczynek, Zarząd Oddziału SIMP w Gorlicach zorganizował dla swoich członków spotkanie w terminie wcześniejszym.

Spotkanie odbyło się w dniu 6 czerwca 2024 r. w sali restauracyjnej w hotelu Lord w Gorlicach, w którym wzięli udział członkowie Zarządu Oddziału SIMP w Gorlicach, Komisji Rewizyjnej, Sądu Koleżeńkiego oraz zaproszeni pozostali goście.

Na zdjęciu uczestnicy uroczystego spotkania w restauracji w Gorlicach

Spotkanie rozpoczął kol. Roman Jamro, prezes Oddziału SIMP

w Gorlicach od przywitania wszystkich uczestników i przedstawienia zaproszonych gości. Byli to: Mirosław Wałąg, starosta Powiatu Gorlickiego, Kazimierz Łasiewicki, Członek Honorowy SIMP i członek Koła Terenowego SIMP w Gorlicach, Józef Biernat, prezes Towarzystwa Inżynierii Medycznej SIMP, Aleksandra Czajka, główna księgowa Ośrodka SIMP-ZORPOT w Gorlicach, laureaci wyróżnień i nowi członkowie. Następnie głos zabrali zaproszeni goście. W swoim krótkim wystąpieniu Mirosław Wałąg, starosta Powiatu Gorlickiego podkreślił znaczenie mechaniki.

„Szanowni Państwo! Mechanika to dziedzina, która od wieków stanowi fundament postępu technologicznego. Wasza codzienna praca przyczynia się do tworzenia nowych rozwiązań, ułatwiających życie ludziom na całym świecie. To właśnie dzięki Wam powstają nowe urządzenia i innowacyjne technologie, które napędzają przemysł i gospodarkę.

Dzień Mechanika to święto wszystkich członków Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, podczas którego mamy okazję docenić Waszą pracę, Wasze osiągnięcia i nieocenioną rolę w rozwoju techniki i przemysłu. Dzień ten, to także okazja do refleksji nad tym, jak daleko zaszliśmy. Świat wokół nas zmienia się dynamicznie – rośnie znaczenie zrównoważonego rozwoju, automatyzacji, cyfryzacji i nowych materiałów. To stawia przed państwem nowe wyzwania i wymagania, otwierając jednocześnie szerokie perspektywy.

Pragnę Państwu podziękować za codzienny trud i zaangażowanie. Wasza praca często jest niewidoczna dla ogółu społeczeństwa, ale jej efekty nieocenione. To dzięki Wam możemy cieszyć się komfortem i bezpieczeństwem, korzystając z nowoczesnych technologii w każdej dziedzinie życia.

Życzę państwu dalszych sukcesów zawodowych, satysfakcji z wykonywanej pracy oraz wielu nowych inspirujących wyzwań. Udanych obchodów Dnia Mechanika.” - powiedział Starosta Powiatu Gorlickiego Mirosław Wałąg.

W dalszej kol. Józef Biernat, prezes Towarzystwa Inżynierii Medycznej, zastępca Dyrektora ds. logistyki Szpitala Specjalistycznego im. H. Klimontowicza w Gorlicach przedstawił

techniczne aspekty działalności szpitala. Poinformował zebranych również o nowych zakupach nowoczesnego sprzętu medycznego i jego możliwościach.

Kolejnym punktem spotkania było wręczenie wyróżnień i dyplomów. Kol. Roman Jamro wręczył dyplomy jubileuszowe przyznane przez Zarząd Oddziału SIMP w Gorlicach. Pierwszą grupę stanowiły osoby, które w pierwszym półroczu bieżącego roku obchodziły jubileusz urodzin, kol. kol: Helena Belczyk, Ewa Rafałowicz, Anna Sasinowska, Piotr Czczótko, Bogusław Gąsiorowski i Jerzy Markowicz.

Drugą grupę stanowili członkowie, którym wręczono dyplomy z okazji przypadającego w tym półroczu jubileuszu wieloletniej działalności w SIMP, w tym kol. kol.: Zofii Nowak, Tadeuszowi Nowak, Wacławowi Szlancie.

Spotkanie było również okazją do przekazania kol. Romanowi Andrzejowi Schindlerowi certyfikatu Rzeczoznawcy SIMP potwierdzającego uprawnienia na kolejne pięć lat.

Na spotkanie zaproszono nowych członków SIMP, którzy dołączyli do grona członków Oddziału SIMP w Gorlicach. Legitymacje członkowskie wręczono kol. kol.: Iwonie Dybaś, Michałowi Rapale i Michałowi Wolskiemu.

Przyznawany corocznie przez Zarząd Oddziału SIMP w Gorlicach „Laur Mechanika” otrzymała kol. Zofia Barbara Pawełek. Po raz pierwszy, ta piękna statuetka trafiła w ręce kobiety. Nagroda przyznawana jest osobie o dużych osiągnięciach zawodowych i działających aktywnie w naszym Stowarzyszeniu. Kol. Zofia Barbara Pawełek jest wiceprezesem Oddziału SIMP w Gorlicach, prezesem Koła Seniorów SIMP „Gwarek” i wiele lat aktywnie pracowała pełniąc różne funkcje w Stowarzyszeniu. Dziękując za otrzymane wyróżnienie przedstawiła zebranim niektóre swoje osiągnięcia zawodowe na przełomie minionych lat pracy w dziale technologicznym Fabryki Maszyn „Glinik” w Gorlicach.

Dalej, głos zabrał kol. Kazimierz Łasiewicki, który w swoim wystąpieniu opowiedział zebranim o istocie Medalu im. inż. Stanisława Olszewskiego, a następnie wręczył medal naszemu członkowi kol. Wacławowi Szlancie.

Ostatnim punktem spotkania było wspólne zdjęcie uczestników. Poniżej pamiątkowe zdjęcie.

Opracował:
Roman Jamro
Prezes O/SIMP w Gorlicach

Z działalności Oddziału SIMP w Jeleniej Górze: Relacja ze spotkania integracyjno-szkoleniowego

Rok 2024 w działalności Oddziału SIMP w Jeleniej Górze rozpoczął się z „małym opóźnieniem”, na które miało wpływ szereg obiektywnych przyczyn. Choć nie oznacza to, że w Kołach Oddziału spotkania nie miały miejsca.

W dniach 17-18 maja 2024 roku w Hotelu Sudety w Szklarskiej Porębie zorganizowano spotkanie z przedstawicielami kół, członkami wspierającymi oraz zaproszonymi gośćmi.

Przed rozpoczęciem spotkania o charakterze integracyjno-szkoleniowym organizator, Zarząd Oddziału SIMP w Jeleniej Górze zapewnił uczestnikom poczęstunek, wspólny obiad w restauracji hotelu.

Nadrzędnym tematem zorganizowanego spotkania była działalność Oddziału SIMP w Jeleniej Górze, w perspektywie dalszych zamierzeń dotyczących aktywności i funkcjonowania jednostki oraz integracja środowiska stowarzyszeniowego.

Na zdjęciu kol. Henryk Mackiewicz, prezes Oddziału SIMP w Jeleniej Górze podczas wystąpienia oraz uczestnicy spotkania

Aktualną sytuację Oddziału SIMP w Jeleniej Górze i plany na przyszłość przedstawił kol. Henryk Mackiewicz, prezes. Przypomniął, że Oddział istnieje i działa od 1951 roku. Obecnie, do Oddziału SIMP w Jeleniej Górze przynależy 8 kół oraz 25 członków wspierających. Oddział SIMP w Jeleniej Górze posiada Koła SIMP oraz współpracuje z członkami wspierającymi na terenie byłego województwa jeleniogórskiego, działającymi w obszarze od Turowa i Bogatyni aż do Oławy. Wspólnym osiągnięciem jest aktualizacja składu Makroregionu Dolnośląskiego SIMP i włączenie do działalności sekcji naukowo-technicznych.

W bieżącym roku, koniecznością jest odwiedzenie Targów Poznańskich, wynikającą z potrzeby kontynuacji współpracy z przedsiębiorstwami kolaborującymi z Oddziałem SIMP w Jeleniej Górze. Uzgodniono, że członkowie SIMP, koledzy z Sekcji Obrabiarek i Narzędzi SIMP będą obecni na tym wydarzeniu. Ponadto, planowane jest w dniach 13-14 września br. sympozjum dotyczące zagadnień technologii produkcyjne ze znacznym udziałem

przedsiębiorstw dolnośląskich. Część prezentowanych w ramach sympozjum referatów będzie opracowana przy współudziale i pomocy Oddziału SIMP we Wrocławiu. Ustalono, że prezentację z zakresu obrabiarek i narzędzi przygotuje Oddział SIMP w Jeleniej Górze.

Podczas spotkania podjęto kwestię związaną z potrzebą włączenia się w przygotowania do organizacji 100-lecia SIMP, w której to uroczystości powinny uczestniczyć lokalne władze miasta, ponieważ siedziba Oddziału SIMP mieści się w Jeleniej Górze.

Tradycyjnie, w tego typu spotkaniach uczestniczy w dużej mierze te same grono współpracujących z nami osób. Na spotkaniu obecny był Mirosław Kocuba, starszy inspektor z Państwowej Inspekcji Pracy, który zaprezentował przyczyny wypadków zdarzających się w naszych przedsiębiorstwach. Dla Oddziału SIMP w Jeleniej Górze, który posiada formalnych i nieformalnych ponad 30 członków wspierających, informacja ta ma duże znaczenie w naszym środowisku, a przede wszystkim dlatego, że wiemy w jaki sposób możemy pomóc w istniejących problemach.

Na zdjęciu Mirosław Kocuba, starszy inspektor PIP podczas wykładu oraz uczestnicy spotkania

Kolejny, bardzo istotny temat przedstawił kol. Sławomir Dębski, inspektor UDT, który omówił najważniejsze dla przedsiębiorców zagadnienia związane z dozorem technicznym.

Podczas spotkania, kol. Zygmunt Domagała, prezes Oddziału SIMP we Wrocławiu w swoim niezwykle ciekawym wystąpieniu przedstawił „Historię przemysłu”. Spotkanie było okazją do omówienia z kol. Zygmuntem Domagałą wstępnego programu sympozjum zaplanowanego w połowie września br. z udziałem około 50. firm dolnośląskich, w tym współpracujących z firmami DMG MORI, Abplanalp Hass, przedsiębiorstw, producentów narzędzi.

Spotkanie zakończyło się wspólną kolacją, podczas której trwały koleżeńskie rozmowy i ciekawe dyskusje.

Opracował:
Henryk Mackiewicz
Prezes Oddziału SIMP w Jeleniej Górze

Z działalności Oddziału SIMP w Katowicach: Konkurs na Najlepsze Uczniowskie Rozwiązanie Techniczne w roku szkolnym 2023/2024

W dniu 28 maja 2024 roku w Oddziale SIMP w Katowicach odbyło się wyjątkowe wydarzenie!

Na uroczystej gali uhonorowano laureatów *Konkursu na Najlepsze Uczniowskie Rozwiązanie Techniczne w roku szkolnym 2023/2024*. Nagrody wręczył laureatom kol. Adam Famulski, p.o. prezesa Oddziału SIMP w Katowicach.

Swoją obecnością zaszczytili nas Laureaci konkursu, ich naukowi Opiekunowie, Dyrekcja Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego nr 2 w Raciborzu, Wiceprezes NOT Katowice, a także członkowie z Oddziału SIMP w Katowicach.

Zwycięzcy Konkursu oraz wszystkim wyróżnionym wręczono pamiątkowe dyplomy.

W czasie uroczystości mieliśmy okazję z zainteresowaniem wysłuchać prezentacji wszystkich wyróżnionych prac i po raz kolejny wyrazić słowa uznania pod adresem młodych wynalazców, którzy z niezwykłą pasją i wiedzą zrealizowali bardzo zaawansowane pod względem technicznym projekty.

Zwycięzcy – Szymonowi Trzęsimiechowi oraz wszystkim wyróżnionym serdecznie raz jeszcze gratulujemy!

Z wynikami konkursu można zapoznać się na <https://katowice.simp.pl/informacja-komisji-konkursowej-oddzialu-simp-w-katowicach-o-wynikach-konkursu-na-najlepsze-uczniowskie-rozwiazanie-techniczne-w-roku-szkolnym-20232024/>

Poniżej zdjęcia z wydarzenia.

Źródło FB: <https://www.facebook.com/ZG.SIMP/>

Honorowe Wyróżnienie „Bene Meritus pro Industria Poloniae” nadane członkom SIMP podczas uroczystości 31-lecia powstania PLP

W dniu **13 kwietnia 2024 roku** odbyła się uroczystość 31-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Podczas uroczystości, która miała miejsce w sali widowiskowej PIT- RADWAR S.A. przy ul. Poligonowej 32 w Warszawie wręczono Honorowe Wyróżnienia w ramach XII edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu). Wśród wyróżnionych znaleźli się członkowie SIMP, koledzy Wiesław Krzymień (O/SIMP Warszawa) i Roman Mizerny (O/Gorzów Wlkp.) oraz Zdzisław Malicki – wyróżniony pośmiertnie (O/SIMP Stalowa Wola).

W uroczystości wzięli udział m.in.: były premier, senator Waldemar Pawlak, obecnie przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności Senatu RP oraz Janusz Onyszkiewicz i gen. broni Edward Gruszka, doradcy Władysława Kosiniaka-Kamysza, wicepremiera, Ministra Obrony Narodowej, działacze związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym, prezesi przedsiębiorstw i firm, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń oraz dziennikarze.

Gości powitali prof. dr hab. Paweł Soroka, koordynator PLP i mgr inż. Jerzy Miłosz, przedstawiciel władz PIT-RADWAR S.A. Najpierw, została przedstawiona w formie prezentacji działalność i dokonania przedsiębiorstwa produkującego radary. Następnie, prof. dr hab. Paweł Soroka omówił działania i dokonania PLP w roku 2023 i na początku 2024 roku. Ponadto, odczytał listy gratulacyjne skierowane do uczestników uroczystości z okazji 31-lecia PLP przez Krzysztofa Gawkowskiego, Ministra Cyfryzacji oraz Władysława Kosiniaka-Kamysza, Ministra Obrony Narodowej.

Po oficjalnej wstępie, rozpoczęła się najważniejsza część uroczystych obchodów 31-lecia PLP, podczas której odbyło się wręczenie po raz dwunasty Honorowych Wyróżnień Polskiego Lobby Przemysłowego Bene Meritus pro Industria Poloniae.

*Laureaci Honorowego Wyróżnienia PLP Bene Meritus pro Industria Poloniae,
w towarzystwie organizatorów i zaproszonych gości*

Decyzją z dnia 29 lutego 2024 roku, powołana przez władze PLP Kapituła Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro Industria Poloniae”, w oparciu o kryteria takie jak: całokształt

dorobku zawodowego, znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej, osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej oraz ich znaczenia dla społeczeństwa i gospodarki narodowej, postanowiła przyznać w 2024 roku 13 wyróżnień.

Honorowe Wyróżnienia PLP wręczyli prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik, przewodniczący Kapituły w asyście Waldemara Pawlaka, senatora oraz Janusza Onyszkiewicza i gen. broni Edwarda Gruszka, doradców wicepremiera, Ministra Obrony Narodowej. Następnie głos zabrali: w imieniu wyróżnionych mgr inż. Marcin Wiśniewski oraz Waldemar Pawlak, Janusz Onyszkiewicz i gen. broni Edward Gruszka.

W dalszej części uroczystości o charakterze seminaryjnym wystąpili:

- mgr inż. Łukasz Zbrzeźny – przedstawił *Program obrony powietrznej „Narew”*;
- prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik – *Potrzeba odbudowy polskiego przemysłu lotniczego*;
- inż. Sylwester Pietrzak – *Realizacja programu budowy wielozadaniowych fregat „Miecznik”*.

Ponadto w trakcie uroczystości odbyła się promocja najnowszego Rocznika Polskiego Lobby Przemysłowego zawierającego materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2023 i początku 2024 roku.

W drugiej części uroczystości odbyło się spotkanie towarzyskie połączone z poczęstunkiem i wymianą poglądów.

Relacja filmowa z uroczystości dostępna jest w linkach:

- <https://youtu.be/P5m1E8x5r1E>
- <http://www.plp.info.pl/2024/04/22/relacja-filmowa-z-uroczystosc-31-lecia-polskiego-lobby-przemyslowego-i-laureaci-dwunastej-edycji-honorowego-wyroznienia-plp-czesc-i-i-czesc-ii/>

* * *

Poniżej prezentujemy sylwetki trzech zasłużonych działaczy SIMP, kolegów: dr inż. Wiesława Krzymienia, mgr inż. Romana Mizernego oraz inż. Zdzisława Malickiego, którym przyznane zostały *Honorowe Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)*. Kandydatury Kolegów zgłosił Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

Dr inż. Wiesław Krzymień

Kol. Wiesław Krzymień urodził się w 1955 roku w Poznaniu. W latach 1979-2023 pracownik naukowy Instytutu Lotnictwa, w którym przez wiele lat prowadził badania rezonansowe oraz sztywności i wytrzymałości prototypów konstrukcji samolotów, szybowców i śmigłowców powstałych w Polskich Zakładach Lotniczych, autor ponad 40 artykułów z zakresu budowy konstrukcji lotniczych. Wieloletni członek Oddziału Warszawskiego SIMP.

Od młodości interesował się techniką lotniczą (modelarz, ukończył podstawowe szkolenie szybowcowe) i dlatego po liceum ogólnokształcącym w Poznaniu wybrał studia na Politechnice Warszawskiej na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa (ukończone w 1979 roku). W 1980 roku odbył służbę wojskową (SOR) jako mechanik śmigłowca, kończąc jako podporucznik rezerwy Wojsk Lotniczych.

W Instytucie Lotnictwa zainteresował się właściwościami dynamicznymi konstrukcji, w szczególności: aeroelastycznością oraz pomiarami drgań (Pracownia Badań Rezonansowych

w Zakładzie Wytrzymałości Konstrukcji). Od 1981 roku uczestniczył lub prowadził badania rezonansowe wszystkich prototypów konstrukcji lotniczych: samolotów (ok. 20), szybowców (ok. 20, w tym 2 zagranicznych) i 4 śmigłowców powstałych w Polskich Zakładach Lotniczych. Badania te mają na celu określenie właściwości drganiowych konstrukcji oraz przygotowanie rzeczywistych danych do obliczeń flutteru i badań w locie – na podstawie tych wyników konstrukcja może być dopuszczona do lotu i otrzymać certyfikat (zgodnie z przepisami dot. statków powietrznych). Uczestniczył lub prowadził także badania sztywności i wytrzymałości konstrukcji lotniczych np. łopat, głowicy, masztu i podwozia wiatrakowca, sztywności układów sterowania. Przy planowaniu badań i interpretacji wyników korzystał z modelowania i obliczeń metodą elementów skończonych (MES) w zakresie wytrzymałości konstrukcji, właściwości drganiowych i odpowiedzi dynamicznej.

W ostatnich latach prowadził badania i jest autorem metodyki badań wibrodiagnostycznych mających na celu ocenę stanu technicznego szybowców kompozytowych: po zmianach technologicznych, dużym nalocie oraz po poważnych naprawach. Badania te mogą pozwolić na dalsze bezpieczne użytkowanie konstrukcji kompozytowych.

Ponadto, prowadził badania rezonansowe, a także pomiary drgań konstrukcji nielotniczych np. masztów, wentylatorów, silników a także konstrukcji budowlanych, jakimi są lądowiska wyniesione. Prowadził badania wpływu lądowania (drgania i hałas) śmigłowca na konstrukcjach betonowych lub stalowych lądowiskach na pomieszczenia szpitali (m.in. Szpitala Południowego i przy ul. Lindleya w Warszawie, MSWiA w Lublinie i Olsztynie).

W 1994 roku obronił pracę doktorską na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej dotyczącą badań dynamicznie podobnych modeli flutterowych samolotów. W lutym 1997 roku uzyskał tytuł zawodowy EURO ING (certyfikat Inżyniera Europejskiego).

W latach 1995-2010 jako sekretarz naukowy, a następnie pełnomocnik dyrektora ds. komputeryzacji stworzył podstawy zarządczej sieci komputerowej w Instytucie Lotnictwa. Był kierownikiem projektu dla Pratt&Whitney w zakresie modułowego systemu pomiarowego, wykonawcą 2 projektów europejskich dotyczących estymacji właściwości aerosprężystych samolotu (FLiTE i FLiTE 2), a w latach 2009-2013 kierownikiem projektu POIG dot. wiatrakowców.

Kol. Wiesław Krzymień jest autorem: 1 patentu i 1 wniosku racjonalizatorskiego, współautorem 1 patentu i 1 wniosku racjonalizatorskiego, autorem 1 monografii dotyczącej drgań nieliniowych konstrukcji lotniczych oraz ponad 40 artykułów z dziedzin takich jak właściwości drganiowych konstrukcji lotniczych, badań wiatrakowców i śmigłowców, badań dynamicznie podobnych modeli samolotów, oddziaływania śmigłowców na lądowiska wyniesione.

W latach 2011-2012 prowadził cykl wykładów w ramach Projektu UE „Era Inżyniera” na Politechnice Poznańskiej, a także wykłady w ramach studiów doktoranckich Politechniki Warszawskiej Wydziale MEiL (2020-2022).

W Instytucie Lotnictwa współorganizował imprezy dla młodzieży szkół ponadpodstawowych popularyzujących technikę oraz prezentujących osiągnięcia w dziedzinie lotnictwa w ramach Festiwalu Nauki organizowanego przez kilka lat przez Uniwersytet Warszawski.

Jest współorganizatorem Warszawskich Dni Techniki (także Mazowieckich Dni Techniki), od pierwszej edycji WDT wchodził w skład Komitetu Organizacyjnego, a także organizował prelekcję i zwiedzanie wybranych pracowni Instytutu Lotnictwa dla młodzieży szkolnej i przybyłych gości. W latach 2004-2018 prowadził stronę internetową Oddziału Warszawskiego SIMP, a od 2011 roku prowadzi stronę Warszawskich Dni Techniki (obecnie także Mazowieckich Dni Techniki).

W lipcu 2010 roku przyznano mu uprawnienia rzeczoznawcy SIMP w zakresie wytrzymałości konstrukcji (specjalność nr 202). Jest autorem kilkunastu ekspertyz technicznych spoza branży lotniczej, np. analizy dynamicznej trakcyjnego silnika elektrycznego, wytrzymałości konstrukcji zespołów oczyszczalni ścieków, modernizacji wózków transportowych, wibrodiagnostyki wentylatorów dachowych.

Od 2022 roku współpracuje z Urzędem Lotnictwa Cywilnego – jako inspektor/członek komisji nadzoruje budowę i badania prototypowego wiatrakowca.

Od 1996 r. jest członkiem Koła SIMP przy Instytucie Lotnictwa. Pełnił lub pełni funkcje: wiceprezesa, a od 2006 roku prezesa Koła SIMP przy Instytucie Lotnictwa, członka Zarządu Oddziału Warszawskiego SIMP (2 kadencje) a następnie wiceprezesa OW SIMP (2 kadencje), członka zarządu Towarzystwa Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

Od 2006 r. był wybierany na delegata Oddziału Warszawskiego na Walne Zjazdy Delegatów SIMP. W obecnej kadencji został wybrany na sekretarza Głównego Sądu Koleżeń-skiego SIMP. Ponadto, był członkiem Komisji Konkursowych SIMP: „Na najlepszą pracę dyplomową o profilu mechanicznym wykonaną i obronioną w krajowej wyższej szkole technicznej” oraz na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne Roku” (w obecnej kadencji pełni funkcję przewodniczącego tej Komisji). Jako członek Komitetów Naukowych recenzował artykuły i prace publikowane na łamach czasopism takich jak „Prace Instytutu Lotnictwa”, „Biblioteka Instytutu Lotnictwa”, „Mechanika w Lotnictwie”, „Krajowe Forum Wiroplątowe” i „Rzeczoznawca”. Był też ekspertem współpracującym z Narodowym Centrum Badań i Rozwoju zarejestrowanym w Bazie Ekspertów tej jednostki.

Kol. Wiesław Krzymień jest aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTS). Był członkiem Zarządu Oddziału Warszawskiego, a także Komisji Rewizyjnej OW (2 kadencje).

Przez ponad 30 lat współpracował z Komisją Modelarstwa Aeroklubu Polskiego, uczestniczył w organizacji Mistrzostw Świata i Europy FAI modeli latających różnych kategorii, które odbywały się w Polsce.

Najważniejsze publikacje :

- Krzymień W. (2021) „Notes on the tests and vibration properties of hospital elevated helipad structures”, Archives of Civil Engineering, vol. LXVII,
- Krzymień W. (2014) „Badania dowodowe wiatrakowca I-28 w kategorii „Specjalny” na zgodność z przepisami ASTM. X. Krajowe Forum Wiroplątowe, Warszawa, Prace Instytutu Lotnictwa, nr 233.
- Krzymień W. (2010) „Zastosowanie napędu reakcyjnego do prerotacji wirnika wiatrakowca. XIV. Konferencja „Mechanika w Lotnictwie”, wyd. PTSM.
- Krzymień W. (1997) „Nieliniowości drgań rezonansowych konstrukcji lotniczych. IV. Sympozjum *Układy Dynamiczne – Teoria i Zastosowanie*”, Łódź: wyd. Politechniki Łódzkiej.
- Krzymień W., Maryniak J. (1994) „Symulacyjne wyznaczanie krytycznej prędkości flutteru w badaniach tunelowych dynamicznie podobnego modelu samolotu. VIII. Sympozjum *Symulacja Procesów Dynamicznych*”.

Wyróżniony: Złotą Odznaką Aeroklubu RP (2003), Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (2008), Srebrną Honorową Odznaką NOT (2008), Złotą Honorową Odznaką SIMP (2009), Złotą Honorową Odznaką NOT (2013), Odznaką Honorową „Za Zasługi dla Rozwoju Gospodarki RP” (2015), Odznaką SIMP im. Henryka Mierzejewskiego (2016), Srebrną Honorową Odznaką PTMTS (2018), Odznaką Honorową „Zasłużony dla m. st. Warszawy” (2018). W plebiscycie „Przeglądu Technicznego” został wyróżniony tytułem „Złotego Inżyniera PT” (2019). Na Walnym Zjeździe Delegatów SIMP w 2022 r. został wyróżniony tytułem Honorowego Członka SIMP.

Mgr inż. Roman Mizerny

Obecnie kol. Roman Mizerny pełni funkcję prezesa Spółki Akcyjnej HOLDING-ZREMB Gorzów, która pod jego kierownictwem prowadzi szeroką działalność społeczną utrzymując bardzo dobre relacje z otoczeniem, wspomagając i sponsorując przedszkola, szkoły, uczelnie, kluby sportowe i ośrodki kultury.

Kol. Roman Mizerny rozpoczął pracę zawodową na stanowiskach kierowniczych począwszy od stanowiska głównego mechanika w Gorzowskich Zakładach Mechanizacji Budownictwa ZREMB w Gorzowie w 1988 roku. W roku 1992 obejmuje stanowisko zastępcy dyrektora ds. technicznych. W roku 1994 jest współzałożycielem i jednym z dwóch głównych udziałowców spółki pracowniczomanagerskiej ZREMB Gorzów Sp. z o.o. i obejmuje w niej stanowisko członka Zarządu i dyrektora ds. technicznych. W tym okresie spółka rozpoczyna budowę portfela klientów zagranicznych oraz po raz pierwszy w swej historii wykonuje konstrukcję mostu stalowego przez rzekę Wartę (ponad 3000 ton), a w następnej kolejności konstrukcję mostu (1200 ton) nad Kanałem Ulgi w Gorzowie Wlkp. W 1998 roku Roman Mizerny obejmuje stanowisko Prezesa Zarządu ZREMB Gorzów Sp. z o.o. i w oparciu o zakupione przez Spółkę wcześniej udziały w FWM METPOL w Barlinku oraz MEPROZET w Drezdenku tworzy z tych trzech podmiotów HOLDING-ZREMB Gorzów Spółka Akcyjna (HZ). W roku 2002 HOLDING-ZREMB Gorzów S.A. kupuje nieruchomość w Gorzowie Wlkp. po upadłej Spółce Przemysłowej i tworzy 3-ci Oddział REMBUD-ZREMB Gorzów. W latach 2006-2007 Spółka buduje w Drezdenku od podstaw ocynkownię i tworzy 4 Oddział Ocynkownia-Drezdenko z wanną cynkowniczą o długości 4m. Po pożarze w 2015 roku ocynkownia jest odbudowywana w latach 2016-2017, ale z wanną cynkowniczą o długości 6m i jest wówczas jedną z najnowocześniejszych ocynkowni w Polsce, całkowicie bezściekowa, pracująca w cyklu zamkniętym dotrzymująca wymagania norm w zakresie bhp, p. poż i ochrony środowiska. W tej strukturze firma funkcjonowała do 2022 roku. Z końcem tego roku nastąpiło wyodrębnienie części firmy w Spółce ZREMB Gorzów Sp. z o.o. i utworzenie Grupy Kapitałowej ZREMB-GORZÓW. Firma pod kierownictwem Romana Mizernego od 1998 roku do chwili obecnej, swoje działania opiera na bardzo wysokim poziomie technicznym oraz wysokiej jakości produktów i usług, którą budowała przez wiele lat. W roku 2006 Spółka wdrożyła system zarządzania jakością zgodny z normą ISO 9000, w kolejnych latach otrzymała certyfikaty funkcjonowania zgodnie z obowiązującymi normami: PN-EN ISO 9001; PN-EN ISO 14001; OHSAS 18001; EN ISO 3834-2; EN1090-1. Spółka wytworzyła szeroki portfel klientów, w tym głównie zagranicznych. Eksport w HZ stanowi od lat 90. 70-80% całej produkcji. Klienci pochodzą z wielu krajów Europy. Wyroby HZ poprzez kontrahentów europejskich trafiły (poza Australią) na wszystkie kontynenty. Poprzez głównego klienta z Finlandii, firmę KONECRANES, z którą HOLDING współpracuje od 26 lat, konstrukcje główne suwnic do terminali kontenerowych w dużej części trafiają na bardzo wymagający rynek Stanów Zjednoczonych. Sprzedaż Grupy Kapitałowej za 2023 rok zamknęła się kwotą 157 milionów złotych. W 1994 roku spółka rozpoczęła działalność od wskaźnika zatrudnienia na poziomie 65 pracowników. Obecnie Grupa Kapitałowa ZREMB-GORZÓW zatrudnia około 400 osób. HZ w swej działalności innowacyjnej pod kierownictwem Romana Mizernego uzyskał 3 patenty oraz dokonał kolejnych 4 zgłoszeń, które są w rozpatrywaniu przez Urząd Patentowy. HOLDING-ZREMB Gorzów S.A. jest członkiem organizacji branżowych, takich jak: Zachodnia Izba Przemysłowo-Handlowa, Lubuska Organizacja Pracodawców, Lubuski Klaster Metalowy, Polskie Towarzystwo Cynkownicze, Organizacja Pracodawców Barlinka. Na terenie

firmy funkcjonuje Koło SIMP. Firma HZ prowadzi szeroką działalność społeczną, posiada w Centrum Edukacji i Biznesu w Gorzowie Wielkopolskim klasę patronacką monterów. HZ wspiera także wiele przedsięwzięć jednorazowych, konferencji, konkursów itd. Za swoją działalność HOLDING ZREMB Gorzów S.A. otrzymał wiele nagród i wyróżnień. Od 2008 roku Roman Mizerny jest większościowym akcjonariuszem HZ.

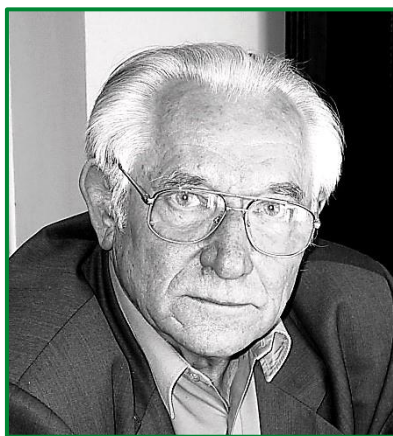
Kol. Roman Mizerny poza prowadzeniem firmy działał i nadal działa w wielu obszarach życia społecznego związanego z gospodarką, oświatą i szkolnictwem szczególnie branży mechanicznej.

W swej działalności pełnił przez 10 lat funkcję biegłego sądowego w zakresie eksploatacji maszyn i urządzeń przemysłowych. Jest współzałożycielem m. in.: Zachodniej Izby Przemysłowo-Handlowej, w której od początku jej założenia od 2004 roku pełni funkcję wiceprezesa, a następnie od 2022 przewodniczącego Rady Izby, Lubuskiego Klastra Metalowego, w którym od 2008 roku pełni funkcję wiceprezesa.

Za działalność na rzecz gospodarki został uhonorowany otrzymując m. in. Honorową Złotą Odznakę Krajowej Izby Gospodarczej za działalność na rzecz rozwoju Samorządu Gospodarczego (2009); Odznakę Honorową za Zasługi dla Rozwoju Gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej (2015); Odznakę „Zasłużony dla Dozoru Technicznego” (2010). W Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wlkp. był współtwórcą kierunku inżynierskiego *Budowa Maszyn*, który dał początek powstaniu Wydziału Technicznego na uczelni. Jeszcze w strukturach PWSZ był przewodniczącym Konwentu, a po przekształceniu w Akademię im. Jakuba z Paradyża został przewodniczącym Rady Powierniczej, także przewodniczącym Rady Uczelni (2019-2022, a obecnie jest jej członkiem.

Kol. Roman Mizerny został wyróżniony za działalność w sferze edukacji i szkolnictwa otrzymując tytuły takie jak Honorowy „Przyjaciół Gorzowskiej Oświaty”, Honorowy „Zasłużony dla PWSZ w Gorzowie Wlkp.”, Honorowy „Przyjaciół AJP”.

W swej działalności był także członkiem Lubuskiej Rady Innowacji pełniąc funkcję wiceprzewodniczącego. Za swą działalność zawodową i społeczną Roman Mizerny otrzymał wiele nagród, wyróżnień i odznaczeń.

Sp. inż. Zdzisław Malicki

Wyróżnienie przyznane pośmiertnie.

W latach 1965-1982 dyrektor naczelny Kombinatu Przemysłowego Huta Stalowa Wola, pod którego przewodnictwem Huta osiągnęła najwyższy poziom rozwoju. Dzięki jego staraniom, zaczęto wykorzystywać w przedsiębiorstwie zachodnie licencje do produkcji maszyn budowlanych i powołano Ośrodek Badawczo-Rozwojowy, który zajmuje się rozwojem konstrukcji i projektowaniem nowych wyrobów. Jako poseł zasiadał on w komisjach sejmowych dotyczących gospodarki.

Sylwetka kol. Zdzisława Malickiego została obszernie przedstawiona w *Wiadomościach SIMP* Nr 7-9/2023 (768-770). Odsyłamy czytelników do zapoznania się z materiałem (artykuł: *Inicjatywa Oddziału SIMP w Stalowej Woli – Zdzisław Malicki patronem nowej ulicy w Stalowowskiej Strefie Gospodarczej*) udostępnionym na <https://simp.pl/strona-glowna/wiadomosci-simp/>

Poniżej cytujemy podziękowania od Rodziny kol. Zdzisława Malickiego skierowane do Zarządu Głównego SIMP.

W imieniu całej rodziny bardzo dziękujemy Zarządowi Głównemu Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Kapitulie Honorowego Wyróżnienia „Dobrze zasłużony dla Polskiego Przemysłu” Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego za pamięć i docenienie osiągnięć naszego ojca, dziadka i pradziadka.

Przedwojenna historia Stalowej Woli jest niesamowita i ściśle związana z patronem Polskiego Lobby Przemysłowego - Eugeniuszem Kwiatkowskim.

Ta historia jest wspaniale pokazana w filmie pt. „Miasto z piasku i serc” ([Miasto z piasków i serc. Stalowa Wola - filmy dokumentalne, Oglądaj na TVP VOD](#)).

W środku lasu, z taczkami zbijanymi z desek i prawie bez maszyn budowlanych, w 2 lata uruchomiono zakłady produkcyjne.

To wielkie szczęście, że ten fenomenalny rozwój mógł przez wiele lat kontynuować Zdzisław Malicki.

W szczycie rozwoju w Kombinacie Huta Stalowa Wola pracowało więcej ludzi niż było mieszkańców miasta. HSW było miejscem pracy niemal dla całego województwa.

Miasto za jego działalności jako Dyrektora Huty i posła na sejm, urosło dwukrotnie.

Tato Hutą żył. Wręcz sam nią był i do ostatnich chwil swojego pięknego życia mógł o niej opowiadać.

Nie zrobił tego wszystkiego sam. Mieliliśmy w domu okazję słuchać jak wielu ludzi, kolegów i przyjaciół na ten sukces pracowało.

Bardzo chciałbym tym wszystkim współpracownikom podziękować.

Dziękuję wszystkim, którzy mu pomagali, tym którzy pamiętają o nim i jego zasługach.

Ta pamięć m.in. została uczczona w zeszłym roku otwarciem na terenie huty, ulicy imienia Zdzisława Malickiego.

Tato, jakby mógł sam odebrać to Honorowe Wyróżnienie „od kolegów z branży”, byłby na pewno w siódmym niebie.

Jeszcze raz bardzo dziękuję Kapitulie Polskiego Lobby Przemysłowego i Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich za to Honorowe Wyróżnienie.

Dziękuję.

Adam Malicki

Jerzy Malicki

Wśród osób wyróżnionych Honorowym Wyróżnieniem PLP znaleźli się również inni członkowie SIMP, w tym koledzy: gen. mgr inż. Ryszard Dębski (członek O/SIMP Warszawa, Polskie Towarzystwo Inżynierów Lotnictwa SIMP), mgr inż. Tomasz Rutkowski (członek O/SIMP Warszawa, Koło Zakładowe SIMP przy PIT-Radwar S.A.), mgr inż. Łukasz Zbrzeźny (członek O/SIMP Warszawa, Koło Zakładowe SIMP przy PIT-Radwar S.A.), płk dr hab. inż. Mariusz Zieja (członek O/SIMP Warszawa, Polskie Towarzystwo Inżynierów Lotnictwa SIMP).

Z sylwetkami wszystkich wyróżnionych osób można zapoznać się w linku na <http://www.plp.info.pl/>

Opracowali:

**prof. dr hab. Paweł Soroka, Koordynator PLP
wraz z zespołem redakcyjnym WS**

Znany i uznany inżynier, SIMP-owiec... - kol. Henryk Mackiewicz

W prezentowanym materiale przybliżamy Czytelnikom sylwetkę kolegi Henryka Mackiewicza z Oddziału SIMP w Jeleniej Górze, Członka Honorowego SIMP, wieloletniego, aktywnego działacza naszego Stowarzyszenia do chwili obecnej (członek SIMP od 1963 roku), aktualnie pełniącego funkcję prezesa Oddziału SIMP w Jeleniej Górze.

Kol. Henryk Mackiewicz urodził się 26 lipca 1932 roku w Grodnie. Ukończył gimnazjum ogólnokształcące w Jeleniej Górze w 1951 roku. W latach 1951-1953 odbył zasadniczą służbę wojskową, uzyskując stopień kaprała łączności. W 1954 podjął pracę zawodową w charakterze telemontera na PKP, a następnie w Rejonowym Urzędzie Telefonicznym jako konserwator automatycznej centrali miejskiej. W 1955 roku został przyjęty na studia wyższe na Politechnice Poznańskiej, którą ukończył w 1960 roku, uzyskując tytuł mgr inż. mechanika w specjalności konstrukcja silników spalinowych.

Od 1961 roku rozpoczął pracę w Gorzowskim Zakładzie Przemysłu Maszynowego Leśnictwa, produkującego ciągniki do upraw leśnych „Dzik” oraz przeprowadzającego remonty kapitalne samochodów „Tatra”, gdzie pełnił funkcję Kierownika Kontroli Technicznej. W 1963 roku podjął pracę jako konstruktor w sekcji postępu technicznego w Fabryce Narzędzi w Jeleniej Górze, wiążąc się w ten sposób z branżą obrabiarek i narzędzi. Jednocześnie pracował jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Technikum Mechanicznym w Jeleniej Górze. W tym celu ukończył dwuletnie studium dla nauczycieli w Warszawie. Ponieważ w latach sześćdziesiątych ubiegłego stulecia przemysł krajowy nie produkował jeszcze specjalnych obrabiarek, kol. Henryk Mackiewicz otrzymał zadanie opracowania konstrukcji obrabiarek i przyrządów specjalnych. W latach 1963-1971 wykonał i wdrożył do produkcji 14 patentów i wzorów użytkowych, w zakresie konstrukcji obrabiarek automatycznych i oprzyrządowania. Do ważniejszych osiągnięć z tego okresu działalności kol. Henryka Mackiewicza należy wymienić: pneumatyczny podnośnik stołów frezarek, tokarkę typu TUD 40 dwuwrzecionową, system pracy automatyczny z kopiałem, szlifierki specjalizowane do szlifowania nawiertaków, automatyzację frezarek uniwersalnych typu 2FWA, system sterowania przekątnikowo-stycznikowy z zastosowaniem siłowników hydraulicznych, automatyczną frezarkę do ostrzy czołowych w narzędziach frezowych, automatyczną podzielnicę dwuwrzecionową, konstrukcję i wdrożenie półautomatycznej frezarki, system mocowania i frezowania przedmiotów dowolnej grubości. Rozwiązania techniczne zostały opisane w Biuletynie Informacyjnym Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi w 1974 roku. Reasumując, kol. Henryk Mackiewicz złożył 36 projektów racjonalizatorskich.

W 1972 roku został powołany na stanowisko Kierownika Sekcji Postępu Technicznego. Główne zadania na tym stanowisku polegały na tworzeniu nowej technologii, jak również produktu, czyli produkowanych narzędzi. W tym czasie Fabryka Urządzeń Grzewczych w Świebodzinie zwróciła się z propozycją do Fabryki Narzędzi w Jeleniej Górze o nawiązanie współpracy w uruchomieniu nowego rodzaju pieców hartowniczych próżniowych. Realizację zadania powierzono kol. Henrykowi Mackiewiczowi, mając na uwadze możliwość przyznania przez kombinat VIS w Warszawie środków finansowych na realizację pierwszych 2 pieców z umiejscowieniem ich w Fabryce Narzędzi w Jeleniej Górze. I tak, piece VDN i VDFC z numerami 2 i 3 rozpoczęły prace po raz pierwszy w Polsce w Fabryce Narzędzi w Jeleniej Górze.

Technologia ta dotychczas nie była stosowana, także instalacje gazowe azotu, system chłodzenia i system dokładnego mycia. Temat był bardzo ważny ze względu na rozszerzenie gatunków stali szybko tnącej nowej generacji, wymagających ścisłego zachowania temperatur w obróbce cieplnej. Były to stale takie jak SW7M molibdenowa, stale wanadowe SK10V, kobaltowa SK8M. Stale te wymagały zachowania dokładnych parametrów obróbki cieplnej $\pm 2,5$ stopnia Celsjusza. Nowa technologia oparta o nastawy cyfrowe sterowników zapewniała wymaganą dokładność. Ważnym elementem była zmiana koloru narzędzi, z szarych, po operacji piaskowania, która była dotychczas, na srebrzyste, takie jakie produkowały firmy narzędziowe krajów zachodnich.

W 1976 roku kol. Henryk Mackiewicz został awansowany na stanowisko głównego konstruktora w Fabryce Narzędzi w Jeleniej Górze. W tym samym roku fabryka zakupiła licencję na narzędzia skrawające składane z ostrzami z węglików spiekanych. Licencjodawcą była szwedzka firma Fagersta. Zakupiona technologia i urządzenia były jednak z okresu przed wprowadzeniem przez licencjodawcę nowej technologii cyfrowej. Produkcję płytek z węglików spiekanych powierzono Hucie Baildon. Fabryka Narzędzi w Pabianicach podjęła produkcję noży tokarskich z ostrzami z węglików spiekanych mocowanych mechanicznie. Fabryka Narzędzi w Jeleniej Górze podjęła produkcję frezów i głowic z ostrzami z węglików spiekanych mocowanych mechanicznie. Zadanie to powierzono kol. Henrykowi Mackiewiczowi.

Rozwój narzędzi składanych był hamowany poprzez konieczność importu od licencjodawcy (strefa dolarowa) elementów składowych, specjalnych wkładek pod płytkę skrawającą oraz elementów mocujących. Elementy te wykonane były ze stali chromowo-manganowej. Niebawem, te pojawiające się trudności, kol. Henryk Mackiewicz pokonał poprzez nawiązanie współpracy z Fabryką Łucznik w Radomiu, producentem broni. Wkładki o złożonych kształtach były wykonywane jako odlewy precyzyjne, metodą traconego wosku. Z perspektywy czasu należy stwierdzić, że narzędzia składane umożliwiły rozwój obrabiarek sterowanych CNC i ich zastosowanie w Polsce. *Była to rewolucja technologiczna na miarę maszyny parowej!* Wydajność wzrosła nawet dziesięciokrotnie. Ze względu na sytuację polityczną w Polsce, rewolucja w zakresie technologii przeszła niezauważona. Przez kilka lat kol. Henryk Mackiewicz, odwiedzał przedsiębiorstwa w kraju i za granicą. Nowe narzędzia i nowa technologia nie były przyjmowane z chęcią, mimo oczywistych walorów, a twórcom rewolucji technicznej nikt nie podziękował. Należy zaakcentować w tym momencie osobisty wkład kol. Henryka Mackiewicza w rozwój narzędzi składanych z kilku wzorów licencji, do pełnego asortymentu ponad 120 typowymiarów i rodzajów narzędzi skrawających. Z pewnością, dużym wysiłkiem było osobiste opracowanie katalogów, filmów technicznych, materiałów szkoleniowych.

W 1980 roku kol. Henryk Mackiewicz powołany został na stanowisko Kierownika Działu Technicznego, obejmującego: konstrukcję, technologię i cały rozwój przedsiębiorstwa. Fabryka Narzędzi współpracowała wtedy na szeroką skalę z uczelniami i instytucjami naukowo-badawczymi takimi jak Politechnika Wrocławska, Politechnika Poznańska, Politechnika Szczecińska, Instytut Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, Instytut Obróbki Skrawaniem w Krakowie, Instytut Obróbki Plastycznej w Poznaniu. Polskie narzędzia skrawające zyskały uznanie na rynkach światowych, a Centrala Handlu Metalexport VIS w Warszawie promowała z dużym powodzeniem polskie narzędzia. Kol. Henryk Mackiewicz brał udział w akwizycji, prowadząc pokazy i wykłady w kraju oraz zagranicą. W tym okresie zainteresowane akwizycją były takie kraje jak Syria, Egipt, Tunezja, Algieria, Hiszpania, Belgia, Holandia, Włochy, Francja, Rumunia, Węgry, Bułgaria i Litwa.

Kol. Henryk Mackiewicz prowadzi dalszy rozwój narzędzi z monolitu węglików spiekanych, technologią uzyskiwania wyrobu – narzędzi, metodą szlifowania. Wobec zmniejszającego się zapotrzebowania na narzędzia do obróbki metali, w 1988 roku kol. Henryk

Mackiewicz uruchamiał narzędzia dla przemysłu meblarskiego. Jednocześnie w miarę możliwości działalności przedsiębiorstwa, wprowadza obrabiarki sterowane numerycznie.

W 1997 roku kol. Henryk Mackiewicz przeszedł na emeryturę, ale w dalszym ciągu pozostał aktywny. W 1998 roku został zatrudniony jako przedstawiciel techniczno-handlowy w fabryce obrabiarek Famot – Pleszew w Pleszewie. Przedsiębiorstwo rozpoczęło produkcję obrabiarek sterowanych numerycznie na licencji DMG. W tym czasie obrabiarki sterowane numerycznie były nowością. Wdrażanie w przedsiębiorstwie maszyn sterowanych wymagało od przedstawiciela dużej wiedzy, a kol. Henryk Mackiewicz taką posiadał, aby sprostać bieżącym wymaganiom.

W 2005 roku, kol. Henryk Mackiewicz, na prośbę przyjaciela Roberta Matyjka, wspomagał firmę „Romatex” w działalności handlowej w zakresie obrabiarek CNC. Praca przedstawiciela techniczno-handlowego wymagał dużego wysiłku, o czym przekonał się pod koniec działalności w fabryce Famot – Pleszew. Rok 2008 przynosi kolejne wyzwanie dla nieustraszonego, aktywnego emeryta kol. Henryka Mackiewicza jakim jest objęcie funkcji prezesa Oddziału SIMP w Jeleniej Górze. Od początku działalności w SIMP, co roku nie opuścił żadnej wystawy technicznej m. in. w Poznaniu, Krakowie, Sosnowcu.

Od 1998 roku dzięki bardzo szerokim kontaktom technicznym kol. Mackiewicza oddział SIMP w Jeleniej Górze co roku organizował sympozja o tematyce: obrabiarki CNC, narzędzia skrawające systemy sterowania Fanuc, Haidenheim, Siemens. programy zarządzania przedsiębiorstwem. Udział w sympozjach zazwyczaj wahał się w granicach powyżej 100 osób reprezentujących ponad 50 przedsiębiorstw.

Na sympozjum w 2006 roku kol. prof. Piotr Cichosz z PWr zaproponował utworzenie „Szkoły obróbki skrawaniem” opierając swój pomysł na bazie istniejących kontaktów. W 2006 roku powstała szkoła, a coroczne konferencje stały się codziennością i cieszyły się zainteresowaniem krajowych uczelni. Na sympozjum w 2012 roku prof. Edward Chlebus z Politechniki Wrocławskiej wraz z kol. Henrykiem Mackiewiczem powołali do życia „klaster dolnośląski”. W pierwotnej fazie zrzeszał on 70 przedsiębiorstw.

Działalność Oddziału oparta jest na organizacji życia technicznego, ścisłej współpracy z Politechniką Wrocławską, przedstawicielami Makroregionu Dolnośląskiego SIMP i przedsiębiorstwami wspierającymi, których liczba aktualnie wynosi 30.

Kol. Henryk Mackiewicz był przez wiele lat rzeczoznawcą SIMP, w specjalnościach: 115 - systemy bhp i ochrony środowiska, 303 - obrabiarki i technologia procesów wytwarzania, 830 - wycena maszyn i urządzeń. Uzyskał także tytuł dyplomowanego rzeczoznawcy SIMP.

Pełnił i nadal pełni wiele funkcji społecznych zarówno w SIMP jak i w NOT, m. in. członek Koła SIMP Nr 2 przy Fabryce Narzędzi w Jeleniej Górze (od 1963), przewodniczący Sekcji Obrabiarek i Narzędzi przy Oddziale SIMP w Jeleniej Górze (1966-1994), członek Zarządu Koła SIMP przy Fabryce Narzędzi (1964-1996), członek Zarządu O/SIMP (1996-2004), wiceprezes O/SIMP w Jeleniej Górze (2004-2008), prezes O/SIMP w Jeleniej Górze (2008-obecnie), wiceprezes Rady Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Jeleniej Górze (2012-2022). W latach 1999-2020 zorganizował w sumie 20 sympozjów technicznych SIMP.

Działalność społeczna i zaangażowanie Kolegi Henryka Mackiewicza była niejednokrotnie doceniana przez SIMP, NOT oraz firmy i inne organizacje. Otrzymał wiele wyróżnień i odznaczeń, m. in. Srebrną (1969) i Złotą (1977) Honorową Odznakę SIMP, Odznakę im. Henryka Mierzejewskiego SIMP (1996), Zasłużony Racjonalizator Dolnego Śląska (1969), Srebrną Odznakę Zasłużony za zasługi dla rozwoju Przemysłu Maszynowego (1975), Srebrny Krzyż Zasługi za osiągnięcia techniczne (1985), Odznaka Zasłużony dla Politechniki Poznańskiej (1994), Odznaka Zasłużony Pracownik Fabryki Narzędzi (1986), Złoty Medal 60 lat Fabryki Narzędzi Dolfamex (2005)

Podsumowaniem zasług kolegi Henryka Mackiewicza jest Jego wyróżnienie przez Polskie Lobby Przemysłowe w 2019 roku tytułem Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu) na wniosek Zarządu Głównego SIMP.

Życzymy Koledze zdrowia oraz dalszych sukcesów w działalności stowarzyszeniowej.

Opracowali:
Anna Krauze
Kazimierz Łasiewicki

Trochę historii... Relacja z uroczystości z okazji 80. rocznicy Bitwy o Monte Casino

W dniu 9 maja 2024 roku w Muzeum Niepodległości w Warszawie odbyła się jubileuszowa uroczystość, pod honorowym patronatem Pana Andrzeja Dudy, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, poświęcona 80. rocznicy zdobycia twierdzy niemieckiej na Monte Cassino przez żołnierzy 2 Korpusu Polskiego pod dowództwem gen. Władysława Andersa, w ramach IV natarcia aliantów (operacja „Honker”, 11 – 19 maja 1944 r.).

Organizatorami wydarzenia byli Panowie: Lech Parel, szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Tadeusz Skoczek, dyrektor Muzeum Niepodległości oraz Tadeusz Marian Kurcyk, prezes Stowarzyszenia Byłych Żołnierzy Sił Zbrojnych na Zachodzie „Karpaczycy”.

Na zdjęciu kol. Tadeusz M. Kurcyk podczas referatu

Po wprowadzeniu pocztów sztandarowych, które wystawili: 22 Karpacki Batalion Piechoty Górskiej oraz Szkoła Podstawowa nr 3 im. Łączniczek Armii Krajowej w Józefowie, wysłuchaniu hymnu RP i powitaniu uczestników, głos zabrał Tadeusz M. Kurcyk, który zaprezentował bardzo ciekawy referat pt. „Generał Władysław Anders jako wódz i polityk a utworzenie 2 Korpusu Polskiego i bitwa o Monte Cassino”.

Do tematyki głównego referenta nawiązali w swoich wystąpieniach przedstawiciele: 22 Karpackiego Batalionu Piechoty Górskiej, Klubu Przyjaciół, Szkół i Organizacji Monte Cassino, Niezależnego Związku Harcerstwa w Skawinie oraz Stowarzyszenia Żołnierzy i Przyjaciół Wojsk Górskich. Oprawę muzyczną tej pięknej i patriotycznej uroczystości stanowiło wykonanie pieśni solowe „Czerwone maki” przez Panią Weronikę Zdzieborską oraz koncert okolicznościowy w wykonaniu Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

Zwieńczeniem uroczystości, w którym wzięło udział ponad 60 uczestników, było wielopokoleniowe spotkanie integracyjne. Jako jeden z nich z przyjemnością mogłem odnotować jak wielkim szacunkiem w środowisku kombatanckim cieszy się nasz stowarzyszeniowy Kolega Tadeusz Kurcyk, Członek Honorowy SIMP oraz podwójny Prezes Honorowy: Oddziału Warszawskiego SIMP i Towarzystwa Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

Zródło:

<https://muzn.pl/pl/news/fotorelacja-uroczyste-obchody-80-rocznicy-zwycieskiej-bitwy-pod-monte-cassino/?host=palac>

Opracował:
Kazimierz Łasiewicki
Członek Honorowy SIMP

Udział SIMP w tworzeniu Branżowych Centrów Umiejętności - aktualności

Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji w lipcu 2023 roku ogłosiła **III i IV nabór** wniosków w ramach **Konkursu uzupełniającego** na „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)”, który realizowany jest w ramach Komponentu A „Odporność i konkurencyjność gospodarki”. Celem szczegółowym Komponentu jest doskonalenie systemu edukacji, mechanizmów uczenia się przez całe życie w kierunku lepszego dopasowania do potrzeb nowoczesnej gospodarki, wzrostu innowacyjności, zwiększania transferu nowych technologii oraz zielonej transformacji.

Nabór wniosków w Konkursie uzupełniającym przeprowadzony został w dwóch edycjach, tj. pierwsza edycja w okresie od 7 lipca 2023 roku do 25 września 2023 roku, natomiast druga edycja trwała od 29 stycznia 2024 roku do 31 maja 2024 roku.

W proces składania wniosków do Konkursu uzupełniającego zaangażowały się kolejne Oddziały SIMP, które w realizowanym projekcie wystąpiły jako partner branżowy.

W ramach III naboru wniosków w ramach Konkursu uzupełniającego (pierwsza edycja), dofinansowanie otrzymały jednostki SIMP w następujących dziedzinach:

Spawalnictwo

Oddział SIMP w Szczecinie w ramach współpracy z Gminą Miasto Szczecin realizuje projekt poprzez podległą oświatową jednostkę budżetową pn. Zachodniopomorskie Centrum Edukacji Morskiej i Politechnicznej w Szczecinie,

Ślusarstwo, mechanika i obróbka skrawaniem

Oddział SIMP w Bydgoszczy w ramach współpracy z Gminą Miasto Grudziądz realizuje projekt poprzez podległą oświatową jednostkę budżetową Centrum Kształcenia Zawodowego w Grudziądzu,

Przemysł motoryzacyjny

Oddział SIMP w Gorzowie Wielkopolskim w ramach współpracy z Miastem Gorzów Wlkp. poprzez podległą oświatową jednostkę budżetową pn. Centrum Edukacji Zawodowej i Biznesu w Gorzowie Wielkopolskim,

Mechatronika

Oddział SIMP w Tarnowie w ramach współpracy ze Starostwem Powiatowym w Brzesku poprzez podległą oświatową jednostkę budżetową pn. Zespół Szkół Technicznych i Branżowych w Brzesku.

Do IV naboru (druga edycja Konkursu uzupełniającego) wnioski o dofinansowanie złożyły Oddziały SIMP:

Oddział SIMP w Lublinie w ramach współpracy z Miastem Chełm w dziedzinie *Mechatronika*,

Oddział SIMP w Kielcach w ramach współpracy z Zespołem Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Krzelowie (woj. świętokrzyskie) w dziedzinie *Mechanizacja rolnictwa*.

Na dzień 31 czerwca 2024 r. brak jest informacji o wynikach IV naboru wniosków.

O udziale jednostek terenowych SIMP w pierwszym naborze Konkursu trwającym od 15 września 2022 roku do 16 grudnia 2022 roku oraz w drugim naborze od 8 lutego 2023 roku do 3 kwietnia 2023 roku pisaliśmy w numerze 4-6/2023 „Wiadomości SIMP”.

W ramach konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 Branżowych Centrów Umiejętności (BCU), realizujących koncepcję Centrów Doskonałości Zawodowej (CoVEs)” powstało już 10 pierwszych Branżowych Centrów Umiejętności, w tym dwa z udziałem SIMP jako partnera branżowego. Pierwsze BCU z udziałem Oddziału SIMP w Radomiu w dziedzinie *Automatyka przemysłowa*, powstało przy ul. Kościuszki 7 w Radomiu, natomiast drugie z udziałem Oddziału SIMP w Lublinie w dziedzinie *Ślusarstwo, mechanika i obróbka skrawaniem*, przy al. T. Kościuszki 10 w Łukowie.

Poniżej prezentujemy informacje dotyczące oficjalnego otwarcia Branżowego Centrum Umiejętności w Łukowie w dziedzinie *Ślusarstwo, mechanika, obróbka skrawaniem*, w którym uczestniczył prof. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP oraz podpisania przez Oddział SIMP w Tarnowie umowy partnerskiej w dziedzinie *Mechatronika*.

Oddział SIMP w Lublinie - partner branżowy w ramach BCU w dziedzinie ślusarstwo, mechanika, obróbka skrawaniem

25 kwietnia 2024 r. w Łukowie odbyła się konferencja „Kierunki rozwoju i innowacji w obróbce metali”, którą połączono z oficjalnym otwarciem Branżowego Centrum Umiejętności w dziedzinie ślusarstwo, mechanika, obróbka skrawaniem.

Na zdjęciu widok na salę z uczestnikami spotkania, drugi od lewej kol. Paweł Chojnacki, prezes Oddziału SIMP w Lublinie

Głównym celem spotkania było przedstawienie przedsiębiorcom i zaproszonym gościom zagadnień dotyczących powstania Branżowego Centrum Umiejętności w Łukowie przy Zespole Szkół nr 1 im. H. Sienkiewicza. Cele szczegółowe to zaś przede wszystkim:

- wzmacnianie współpracy pomiędzy kształceniem zawodowym a biznesem w ramach tzw. trójkąta wiedzy: szkoła – uczelnia – pracodawcy, w zakresie ślusarstwa, mechaniki, obróbki skrawaniem;

- wspieranie szkół i placówek prowadzących kształcenie zawodowe w nawiązywaniu współpracy z pracodawcami;
- promowanie zawodów związanych z obróbką metali;
- budowanie kompetencji przyszłości niezbędnych do funkcjonowania branży w warunkach przemysłu 4.0;
- upowszechnianie transformacji ekologicznej i cyfrowej;
- kreowanie nawyku uczenia się przez całe życie;
- wykorzystanie technologii do nauki;
- upowszechnianie zmian wdrażanych w kształceniu zawodowym od 2019 r.

W programie konferencji „Kierunki rozwoju i innowacje w obróbce metali” skupiono się na najnowszych trendach, innowacjach technologicznych oraz na praktycznym podejściu do wzrostu produktywności w branży. Poruszone zostały również zagadnienia związane z zieloną transformacją.

Konferencja skierowana była do nauczycieli oraz uczniów szkół zawodowych (branżowych i techników), studentów, pracowników i pracodawców z dziedziny mechanika, ślusarstwo, obróbka skrawaniem oraz wszystkich zainteresowanych technologią CNC.

W ramach spotkania zorganizowano 8 paneli:

- **Branżowe Centra Umiejętności – główne założenia** – Marianna Brzozowska-Skwarek, zastępca dyrektora Departamentu Strategii Kwalifikacji i Kształcenia Zawodowego MEN;
- **Branżowe Centrum Umiejętności w Łukowie w dziedzinie ślusarstwo, mechanika, obróbka skrawaniem – oferta szkoleniowa** – Szymon Żołopa, koordynator przedsięwzięcia Utworzenie i wsparcie funkcjonowania Branżowego Centrum Umiejętności w Łukowie.
- **Przyszłość kształcenia zawodowego** – Elżbieta Denejko, dyrektor Wydziału Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego Lubelskiego Kuratorium Oświaty;
- **Zawody branży mechanicznej a rynek pracy. Podnoszenie kompetencji i kwalifikacji pracowników** – Iwona Niedziółka, kierownik Działu Usług Rynku Pracy Powiatowego Urzędu Pracy w Łukowie;
- **Kwalifikacje rynkowe z obszaru obróbki metali. Przedstawienie umiejętności opisanych w kwalifikacjach rynkowych z obszaru CNC** – Maciej Tauber, Instytut Badań Edukacyjnych, lider projektu ZSK;
- **Najnowsze trendy i innowacje technologiczne w obróbce metali** – dr hab. inż. Jarosław Bartnicki, prodziekan Wydział Mechaniczny Politechniki Lubelskiej;
- **Przemysł 4.0 a zakłady obróbki skrawaniem CNC – wzrost produktywności** – Grzegorz Kowalczyk, właściciel firmy PROTECHNIKA Łuków Sp. z o.o. / Damian Małycha, właściciel firmy BIO-TECH Łuków;
- **Ekologiczne i zrównoważone podejście w nowoczesnej obróbce skrawaniem – innowacje i wyzwania** – dr. inż. Paweł Chojnacki, prezes Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich w Lublinie.

Uczestnicy konferencji podkreślili to, jak ważna jest współpraca zamiast konkurencji, ponieważ kształcenie zawodowe stanowi naszą wspólną odpowiedzialność. Ponadto rozwój kadr i budowanie oferty edukacyjnej odpowiadającej na potrzeby przedsiębiorców jest jedyną szansą na rozwój społeczno-gospodarczy regionu.

Dlatego też misją BCU w Łukowie jest promowanie zawodów związanych ze ślusarstwem, mechaniką, obróbką skrawaniem, starania o zwiększenie udziału pracodawców w kształceniu zawodowym oraz upowszechnianie najnowszych technologii. Placówka wyposażona jest w najnowocześniejszy na rynku sprzęt branży mechanicznej i umożliwia udział w bezpłatnym uzyskaniu i uzupełnieniu wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub ich zmianę w ramach kursów dla dorosłych i młodzieży.

Organem prowadzącym dla BCU jest Powiat Łukowski. Partnerami dbającymi m.in. o poziom merytoryczny realizowanych zadań są natomiast Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Politechnika Lubelska – Wydział Mechaniczny.

Źródło:

<https://www.frse.org.pl/aktualnosci/kpo-bcu-nabor-ekspertow-do-oceny-wnioskow>

Oddział SIMP w Tarnowie – partner branżowy w ramach BCU w dziedzinie mechatroniki

W dniu 3 kwietnia 2024 roku kol. Lesław Świętochowski, prezes Oddziału SIMP w Tarnowie podpisał umowę partnerską w ramach projektu „Utworzenie i funkcjonowanie Branżowego Centrum Umiejętności w branży elektroniczno-mechatronicznej w Brzesku”, które ma na celu rozwój specjalistycznych umiejętności zawodowych w dziedzinie mechatroniki.

Partnerzy realizowanego projektu to: Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich Oddział w Tarnowie, Akademia Górniczo – Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki, Forum Automatyki i Robotyki Polskiej, Proster Sp. z o.o., Carlsberg Supply Company Polska S.A. Wspólna praca z partnerami umożliwi dostosowanie oferty edukacyjnej do potrzeb na rynku pracy oraz podniesieniu kwalifikacji zawodowych o zasięgu ogólnokrajowym.

Na zdjęciu Partnerzy realizowanego Projektu w dniu podpisania umowy partnerskiej, czwarty od lewej kol. Lesław Świętochowski, prezes Oddziału SIMP w Tarnowie

Branżowe Centrum Umiejętności będzie placówką, która połączy w jeszcze większym stopniu biznes z edukacją zawodową i zapewni trwałą współpracę w branży elektroniczno – mechatronicznej. Funkcjonowanie BCU polegać będzie na kształceniu młodzieży, studentów, jak i doksztalcaniu dorosłych oraz podnoszeniu kwalifikacji nauczycieli, dając dostęp do najnowocześniejszych technologii w dziedzinie mechatroniki. Planuje się, że w szkoleniach i kursach weźmie udział co najmniej 240 osób. Ponadto zaplanowano szkolenia, które odbędą się za pośrednictwem platformy zdalnego uczenia. Programy szkoleniowe będą obejmować zagadnienia związane z cyfrową oraz zieloną transformacją.

Więcej informacji:

https://www.informatorbrzeski.pl/podpisanie-umowy-z-partnerami-branzowego-centrum-umiejetnosci-w-brzesku-zdjecia-i-i-video/?fbclid=IwAR3bs20CKKiLaPIJSD379pOj1TOxdwI2URS-bH_VFfYl86Ep0htD3qp6M0U_aem_AV5FlCagbEWwq2umm9vRo5LkwGXrGCfAWSk0eDZOr26OEQpWbK9SmPGokk8HnF6HS_V1gnRJVMqAfRMrLAdTygbT
<https://www.youtube.com/watch?v=v0plrXbwzDU>

Źródło: www.informatorbrzeski.pl

***Opracował:
Zespół redakcyjny***

Kronika stowarzyszeniowa

- W dniu **3 kwietnia 2024 roku** w Starostwie Powiatowym w Brzesku kol. Lesław Świętochowski, prezes Oddziału SIMP w Tarnowie podpisał umowę partnerską w ramach projektu „Utworzenie i funkcjonowanie Branżowego Centrum Umiejętności w dziedzinie mechatronika w Brzesku”. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **11 kwietnia 2024 roku** odbyło się zebranie Zarządu Głównego SIMP przeprowadzone w trybie hybrydowym, któremu przewodniczył kolega Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. *Ustalenia i decyzje podjęte przez to gremium publikujemy odrębnie.*
- W dniu **13 kwietnia 2024 roku** odbyła się uroczystość 31-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. Podczas uroczystości, która miała miejsce w sali konferencyjnej PIT- RADWAR S.A. przy ul. Poligonowej 32 w Warszawie wręczono Honorowe Wyróżnienia w ramach XII edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „Bene Meritus pro Industria Poloniae”. Wśród wyróżnionych znaleźli się członkowie SIMP, koledzy Wiesław Krzymień (O/SIMP Warszawa) i Roman Mizerny (O/Gorzów Wlkp.) oraz Zdzisław Malicki – wyróżniony pośmiertnie (O/SIMP Stalowa Wola). *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **22 kwietnia 2024 roku**, przedstawiciele Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp. uczestniczyli w Dniu Otwartym Centrum Edukacji Zawodowej i Biznesu w Gorzowie Wielkopolskim.
- W dniu **25 kwietnia 2024 roku** w Zespole Szkół Nr 1 im. Henryka Sienkiewicza w Łukowie odbyło się otwarcie Branżowego Centrum Umiejętności w Łukowie w dziedzinie *ślusarstwo, mechanika, obróbka skrawaniem*. W ramach BCU jako partner branżowy KOL. Paweł Chojnacki, prezes Oddziału SIMP w Lublinie podpisał umowę o współpracy z Powiatem Łukowskim. Otwarcie BCU miało miejsce podczas zorganizowanej ogólnopolskiej konferencji „Kierunki rozwoju i innowacje w obróbce metali”. Na zaproszenie Starosty Łukowskiego oraz Dyrektora ZS Nr 1 w Łukowie, w spotkaniu uczestniczył kol. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **30 kwietnia 2024 roku** w Zamku Królewskim w Rydzynie odbyły się obchody Międzynarodowego Dnia Ochrony Zabytków. Na zaproszenie Narodowego Instytutu Dziedzictwa i Zamku Królewskiego w Rydzynie w uroczystości uczestniczył kol. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP.
- W dniu **16 maja 2024 roku** w Gdańsku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników PORTALMORSKI.PL Sp. z o.o., której udziałowcem jest SIMP. Przedstawicielem SIMP biorącym udział w Zgromadzeniu był kol. Bogumił Banach.
- W dniu **21 maja 2024 roku**, przedstawiciel Oddziału SIMP w Gorzowie Wielkopolskim uczestniczył w seminarium dotyczącego Zintegrowanego System Kwalifikacji w realiach Branżowych Centrów Umiejętności.
- W dniach **24–26 maja 2024 roku** w Ustroniu Morskim odbyło się spotkanie przedstawicieli Makroregionu Północnego SIMP zorganizowane przez Oddział SIMP w Koszalinie. W spotkaniu uczestniczył kol. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **27 maja 2023 roku** odbyło się posiedzenie Głównej Komisji Konkursowej Ogólnopolskiego Konkursu na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne Roku 2023”

pod przewodnictwem kolegi Wiesława Krzymienia. Celem spotkania było dokonanie oceny zgłoszonych wniosków i przedstawienie ich do zatwierdzenia przez Zarząd Główny SIMP.

- W dniach **6–8 czerwca 2024 roku** odbyło się zebranie Zarządu i Komisji Rewizyjnej Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP połączone z wyjazdem techniczno-szkoleniowym zorganizowanym dla członków PTIM SIMP z oddziałów regionalnych. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **7 czerwca 2024 roku** Koło SIMP przy Wydziale Technicznym Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim zorganizowało 5. warsztat z cyklu Przemysł – nauka – dobre połączenie pt. Najnowsze osiągnięcia w dziedzinie technologii przyrostowych. *Więcej informacji o wydarzeniu publikujemy odrębnie.*
- W dniu **9 czerwca 2024 roku** w Zamku Królewskim w Rydzynie odbyło się zebranie Zarządu Głównego SIMP, któremu przewodniczył kolega Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. *Ustalenia i decyzje podjęte przez to gremium zostaną opublikowane odrębnie.*
- W dniu **9 czerwca 2024 roku** w Zamku Królewskim w Rydzynie odbyło się zebranie Zarządu Towarzystwa Rzeczoznawców Majątkowych SIMP, któremu przewodniczył kolega Artur Jewdosiuk. W spotkaniu uczestniczyli członkowie Zarządu TRM SIMP oraz kol. Tomasz Chmielewski. Podczas spotkania omówiono: projekt programu komputerowego dla rzeczoznawców SIMP służącego do profesjonalnej wyceny maszyn, urządzeń i pojazdów, stan prac związanych projektem zmian STANDARDU 3C Podejście kosztowe, zakres oraz kierunki zmian STANDARDÓW ZAWODOWYCH SIMP oraz sprawy związane ze szkoleniami na specjalność 830.
- W dniach **10–11 czerwca 2024 roku** w Zamku Królewskim w Rydzynie odbyła się narada kierownictwa SIMP z dyrektorami jednostek działalności gospodarczej Stowarzyszenia i przedstawicielami firm współpracujących z SIMP na podstawie zawartych umów franchise. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **12 czerwca 2024 roku**, gościnnie w siedzibie firmy Koelner Rawlplug IP Sp. z o.o. Oddział w Łąncucie odbyło się zebranie Zarządu Oddziału SIMP w Rzeszowie. *Relację z wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniach **13-15 czerwca 2024 roku** odbyła się 12. Międzynarodowa Konferencja "Laboratoria Badawcze - Systemy Jakości w Unii Europejskiej" zorganizowana przez Oddział SIMP w Gorzowie Wlkp. oraz Konwent Sekcji Badań Materiałowych Klubu Polskich Laboratoriów Badawczych POLLAB. *Więcej informacji o wydarzeniu publikujemy odrębnie.*
- W dniu **14 czerwca 2024 roku** w siedzibie Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A. w Szczecinie odbył się jubileusz 55-lecia Koła Portowego SIMP O/SIMP Szczecin przy ZMPSiŚ w Szczecinie. *Relację z wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **19 czerwca 2024 roku** Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia Lubuski Klaster Metalowy (LKM) dokonało wyboru członków Zarządu LKM na okres kadencji 2024 – 2028. W wyniku ukonstytuowania się Zarządu LKM kol. Włodzimierz Fleischer, prezes Oddziału SIMP w Gorzowie Wlkp. został wybrany prezesem zarządu.
- W dniu **19 czerwca 2024 roku** Koło SIMP przy Wydziale Technicznym Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim zorganizowało 6. warsztat z cyklu Przemysł – nauka – dobre połączenie pt. Efektywność energetyczna i energooszczędność. *Szerszą informację na temat wydarzenia publikujemy odrębnie.*

- W dniu **20 czerwca 2024 roku** na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej odbyło się VII Mazowieckie Sympozjum Spawalnicze. Równolegle, odbyło się II Mazowieckie Sympozjum Obróbki Skrawaniem. Głównymi organizatorami wydarzeń byli SMP i Wydział Mechaniczny Technologiczny PW. *Szerszą informację na ten temat publikujemy odrębnie.*
- W dniu **26 czerwca 2024 roku** w jednej z sal Warszawskiego Domu Technika NOT odbyło się posiedzenie Rady Krajowej FSNT-NOT. W obradach uczestniczyli przedstawiciele SIMP kol. kol. Tomasz Chmielewski i Krzysztof Jankowski.
- W dniu **27 czerwca 2024 roku** odbyło się w formie online zebranie Zarządu Głównego SIMP, któremu przewodniczył kol. Tomasz Chmielewski. *Ustalenia i decyzje podjęte przez to gremium zostaną opublikowane odrębnie.*

Komunikat w sprawie obowiązujących opłat za uzyskanie tytułów rzeczoznawczych SIMP

Informujemy, że decyzją Zarządu Głównego SIMP z dnia 24 października 2023 roku wprowadzone zostały zmiany wysokości opłat za uzyskanie tytułów rzeczoznawczych SIMP i uzależnienie ich od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

STAWKI OBOWIĄZUJĄCE OD 1 LIPCA 2024 R.

specjalność rzeczoznawcy SIMP	opłaty za uzyskanie tytułów rzeczoznawczych SIMP
pierwsza wnioskowana specjalność	4300,- zł (*) x 20% = 860,00 zł + 23% VAT = 1 057,80 zł
kolejna wnioskowana specjalność	4300,- zł (*) x 10% = 430,00 zł + 23% VAT = 528,90 zł
weryfikacja uprawnień	4300,- zł (*) x 10% = 430,00 zł + 23% VAT = 528,90 zł

(*) zgodnie z obowiązującym minimalnym wynagrodzeniem za pracę od 1 lipca 2024 roku

Zasady nadawania tytułów rzeczoznawczych w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, w tym wymagania i tryb postępowania oraz formularze wniosków zawiera „Regulamin nadawania tytułów rzeczoznawczych SIMP”.

Tytuły rzeczoznawcze nadawane są członkom SIMP w uznaniu wysokich kwalifikacji zawodowych i poziomu etycznego.

Informacje dotyczące tej sfery działalności SIMP można uzyskać w biurze ZG SIMP pod numerem telefonu 22 826 45 55.

Bieżące informacje są aktualizowane na stronie Stowarzyszenia, linki poniżej:

<https://simp.pl/dzialalnosc/rzeczoznawstwo/>

<https://simp.pl/download/regulamin-nadawania-tytulow-rzeczoznawczych-simp/>

OŚRODEK DOSKONALENIA KADR SIMP

W WARSZAWIE
ul. Świętokrzyska 14A
00-050 Warszawa
tel. 571-406-197
22 839-01-51
odkwarszawa@simp.pl
<https://odkwarszawa.simp.pl/>

NASZA DZIAŁALNOŚĆ

NIEPALNE GAZY MEDYCZNE

Kursy uzupełniające
Kursy specjalistyczne

UPRAWNIENIA ENERGETYCZNE

Szkolenia i egzaminy:
elektryczne - Grupa 1
cieplne - Grupa 2
gazowe - Grupa 3

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

Nr CSJ/308/2023/26

KURS SPECJALISTYCZNY Z ZAKRESU WYCENY MASZYN, URZĄDZEŃ I POJAZDÓW

Ośrodek Doskonalenia Kadr SIMP w Warszawie oraz Zarząd Towarzystwa Rzeczoznawców Majątkowych SIMP organizują kurs specjalistyczny z zakresu wyceny wartości maszyn, urządzeń i pojazdów. Szkolenie jest obowiązkowe dla osób ubiegających się o nadanie tytułu Rzeczoznawcy SIMP w specjalności 830 - wycen maszyn, urządzeń i pojazdów.

Szkolenie odbędzie się w dniach:

7-8 WRZEŚNIA 2024 r.

WYKŁADY ONLINE

Link do spotkania zostanie wysłany 6 września 2024 r. na wskazane w zgłoszeniu adresy e-mail

7 września 2024 r. (sobota) godz. 10⁰⁰-16⁰⁰

- Panel 1. Rzeczoznawstwo w SIMP oraz podstawowe definicje dotyczące wyceny maszyn, urządzeń i pojazdów
Panel 2. Identyfikacja i opis ruchomych środków trwałych
Panel 3. Eksploatacja oraz ocena stanu technicznego ruchomych środków trwałych (z przykładami)
Panel 4. Metodyka wyceny maszyn, urządzeń i pojazdów
Panel 5. Podejście kosztowe (z przykładami)

8 września 2024 r. (niedziela) godz. 10⁰⁰-14⁰⁰

- Panel 6. Podejście rynkowe-porównawcze (z przykładami)
Panel 7. Wycena pojazdów (z przykładami)
Panel 8. Zasady sporządzania RAPORTU Z WYCENY oraz podstawowe informacje dotyczące oznakowania CE zgodnie z Dyrektywą Maszynową (2006/42/WE).

14 WRZEŚNIA 2024 r.

WARSZTATY (w dwóch grupach)

w Hotelu IBIS przy ul. Ostrobramskiej 36 w Warszawie

14 września 2024 r. (sobota)

godz. 10⁰⁰-13⁰⁰ - warsztaty

- Podejście kosztowe - wykonywanie wycen (grupa 1)
Podejście rynkowe-porównawcze - wykonywanie wycen (grupa 2)

godz. 13⁰⁰-14⁰⁰ - lunch

godz. 14⁰⁰-17⁰⁰ - warsztaty

- Podejście kosztowe - wykonywanie wycen (grupa 2)
Podejście rynkowe-porównawcze - wykonywanie wycen (grupa 1)

28 WRZEŚNIA 2024 r.

WARSZTATY (w dwóch grupach)

w Hotelu IBIS przy ul. Ostrobramskiej 36 w Warszawie

28 września 2024 r. (sobota)

godz. 10⁰⁰-13⁰⁰ - warsztaty

- Podejście kosztowe - wykonywanie wycen (grupa 1)
Podejście rynkowe-porównawcze - wykonywanie wycen (grupa 2)

godz. 13⁰⁰-14⁰⁰ - lunch

godz. 14⁰⁰-17⁰⁰ - warsztaty

- Podejście kosztowe - wykonywanie wycen (grupa 2)
Podejście rynkowe-porównawcze - wykonywanie wycen (grupa 1)

EGZAMIN Samodzielne wykonanie czterech wycen (dwie wyceny w podejściu kosztowym i dwie w podejściu porównawczym) i przesłanie do oceny w terminie podanym przez wykładowców (ocena z uzasadnieniem, indywidualne konsultacje online).

KOSZT UCZESTNICTWA: 3.600,- zł. - dla członków SIMP
9.600,- zł. - dla pozostałych osób

Zapraszamy również osoby, chcące poszerzyć swoją wiedzę w tym zakresie do uczestnictwa: w wykładach (7-8.09.2024 r.), koszt 2.000,- zł. dla członków SIMP; 4.000,- zł. dla pozostałych lub w warsztatach (14.09.2024 r. i 28 września 2024 r.), koszt uczestnictwa 2.000,- zł. dla członków SIMP; 4.000,- zł. dla pozostałych osób).

Formularz zgłoszenia na stronie: <https://odkwarszawa.simp.pl/>

WIĘCEJ INFORMACJI NA <https://odkwarszawa.simp.pl/aktualnosci/>

Czasopismo dostępne w wersji cyfrowej pod adresem www.simp.pl

str. 99

XVIII EDYCJA OGÓLNOPOLSKIEGO KONKURSU

Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

DLA ABSOLWENTÓW
SZKÓŁ PROWADZĄCYCH
KSZTAŁCENIE ZAWODOWE

TECHNIK ABSOLWENT 2024 ROKU

Konkurs kierowany jest do absolwentów szkół prowadzących kształcenie zawodowe w zawodach branży mechanicznej i branżach pokrewnych.

Celem konkursu jest promowanie najlepszych uczniów oraz szkół prowadzących kształcenie zawodowe, w środowisku szkolnym, w środowisku technicznym, uczelniach wyższych oraz w społeczeństwie.

Konkurs przebiega dwuetapowo:

I etap - organizowany przez jednostki terenowe SIMP do 16 września 2024 r.

II etap - finałowy, organizowany jest przez ZG SIMP do 14 października 2024 r.

**Pochwal się
swoimi wynikami w nauce!**

Szczegółowe informacje na www.simp.pl oraz w Oddziałach SIMP

ul. Świętokrzyska 14 A
00-050 Warszawa

tel. 22 827 17 68
tel. 22 826 45 55

simp@simp.pl

Patronat honorowy

Minister
Edukacji

Wiadomości SIMP

Redaguje zespół w składzie:

Elżbieta Białek, Tomasz Chmielewski,
Anna Dąbrowska i Anna Krauze

Wydawca: Zarząd Główny SIMP

ul. Świętokrzyska 14A, 00-050 Warszawa
tel. 22 826-45-55, e-mail: simp@simp.pl